புறப்பொருள் விளக்கம்

யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர்

திரு. ந. சி. கந்தையா பிள்ளை

(தமிழகம் பத்துப்பாட்டு வசனம் முதலிய
நூல்களின் ஆசிரியர்)

ஆக்கியது

ஒற்றுமை ஆபீஸ்,
சைதாப்பேட்டை, மதராஸ்.

விலை] [ரூ. 1

யுவஹுல கார்த்திகைத் திங்கள் 20-ம் நாள் (5—12—1935) இறைவன் திருவடி நீழல் எய்திய எமது மனைவியார் திருமதி. இரத்தினம்மாவின் ஞாபக சின்னமாக இந்நூல் ஆக்கப் பெற்றது.

விளம்பரம்

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய நூல்கள்

		ரூ.	அ.
1.	தமிழகம் ...	2	4
2.	பத்துப்பாட்டு வசனம் ...	1	0
3.	புறப்பொருள் விளக்கம் ...	1	0
4.	கலிங்கத்துப் பரணி வசனம் (அச்சில்)		
5.	பதிற்றுப் பத்து வசனம் (அச்சில்)		
6.	தமிழர் (அச்சில்)		

உள்ளுறை

பாடம்	விஷயம்	பக்கம்
1.	அணி வகுப்பு ...	... 73
2.	அரசன் ...	... 74
3.	அரசனது உறுதிச் சுற்றம்	... 76
4.	அரண் ...	... 79
5.	ஆயுதங்கள்	... 82
6.	ஆயுதங்கள் சிலவற்றின் வடிவம்	... 83
7.	ஆயுதவகை இரண்டு ...	... 84
8.	இரதம் ...	... 84
9.	இருவகைப் போர் ...	... 84
10.	உழிஞை ...	18, 35, 59
11.	உன்னம் ...	... 84
12.	காந்தை	... 53
13.	காஞ்சி	14, 44, 56
14.	காஞ்சிப் பொது	 71
15.	காவன் மரம் ...	... 85
16.	கைப்போர் ...	... 85
17.	சிறப்பிற் பொது ...	... 70
18.	சேரன் ...	... 85
19.	சேனைத் தொகை ...	... 86
20.	சோழன் ...	... 87
21.	துணங்கை ...	... 87
22.	தும்பை ...	21, 37, 61
23.	துறை விளக்கம் ...	... 52
24.	தேராளர் நால்வகையினர்	... 87
25.	தோற்றுவாய்	 1

பாடம்	விஷயம்	பக்கம்
26.	நகர்	88
27.	நால்வகை நிலை	89
28.	நிரை கவர்தல்	3
29.	நிரை மீட்டல்	7
30.	நொச்சி	17, 58
31.	படை	90
32.	படைச்செருக்கு	91
33.	பட்டினம்	89
34.	படை செல்லும் காட்சி	93
35.	படைத்தலைவர் இடும் கட்டளை	93
36.	படையின் வகை	94
37.	பாசறை	94
38.	பாடாண்	23, 46, 65
39.	பாண்டியன்	97
40.	போர்	97
41.	போர் செய்யும் முறை	100
42.	போர் உடை	100
43.	மதிற் பொறிகள்	103
44.	மறநிலை பறம்	100
45.	முல்லைப் பொது	71
46.	யுத்த தருமம்	101
47.	வஞ்சி	11, 34, 54
48.	வாகை	24, 39, 63
49.	வாட்போர்	101
50.	வீரக்கல்	9, 102
51.	வீரமுரசம்	102
52.	வெட்சி	53, 52

முகவுரை

அகப்பொருள் புறப்பொருள் இலக்கணங்கள் மற்றெம்மொழிகளினும் காணப் பெறாது தமிழ்மொழி ஒன்றனுக்கு மாத்திரம் உரிமை பூண்ட தனிப் பெரும் பொருள்களாம். இவ்விரு இலக்கணங்களும், கிறித்துவுக்குப் பல்லாயிர மாண்டுகளுக்கு முன் உள்ள தமிழர்களது வாழ்க்கை முறைகளைக் காட்டும் படிமக்கலங்களாகும். ஆகவே தமிழர்களது பழைய சரித்திரங்களை ஆராயப் புகும் எவருக்கும் அகப்பொருள், புறப்பொருள் அறிவு இன்றியமையாதது. அகப்பொருள் இலக்கணத்தைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு செய்யப்பட்ட நூல்கள் கோவைப் பிரபந்தங்களும், அகநானூறு, கலித்தொகை, நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை முதலியனவும் பிறவுமாகும். புறப்பொருள் இலக்கணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டன புறப்பொருள் வெண்பா மாலையும் புறநானூற்றிற் காணப்படும் செய்யுட்களுமாகும். புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாயிரத்தால் தொல்காப்பியத்தைவிடப் புறப்பொருள் இலக்கணங்கூறும் பன்னிரு படலம் என்னும் ஓர் நூல் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. தொல்காப்பியம் கூறும் புறப்பொருள் இலக்கணத்திற்கும் பன்னிரு படலத்திற் கூறப்படுவனவற்றுக்கும் சில வேறுபாடுகள் உண்டு. அவ்வேற்றுமைகளை ஒப்பு நோக்குவதற்காகப் பன்னிரு படலத்தைப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்ட புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிற் கூறப்

படும் பொருள்களும், தொல்காப்பியத்திற் சொல்லப்படும் பொருள்களும் வெவ்வேருகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்பு பெருது தனித்தனியாக விளக்க வேண்டிய பொருட் கூறுபாடுகள் ஒழிபியலில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. செய்யுள் நடையிற் காணப்படுவதும் பண்டிதர்கள் ஆட்சியில் மாத்திரம் இதுவரையில் இருந்து வருகின்றதுமாகிய புறப்பொருளை பள்ளிச்சிருரும் கற்றறியும் முறையில் இன்னூல் ஆக்கப்பெற்றுள்ளது.

தமிழ் நிலையம்,
காவலியூர்,
1—2—36.

ந. சி. கந்தையா.

புறப்பொருள் விளக்கம்

தோற்றுவாய்

புறப்பொருள் பழந்தமிழரின் போரொழுக்கத்தைக் கூறும். இவ்வொழுக்கங்களை புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்கள் திணைவகையானும் துறைவகையானும் இலக்கண முறையிற் கூறுகின்றன. அவ் விஷயங்கள் பலவற்றையும் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்ந்து விளங்கி மகிழ்வது சாமானிய கல்வியாளர்க்கு எளிதன்று. ஆகவே புறப்பொருள் சம்பந்தமாகிய விஷயங்களனைத்தையும் பள்ளிச் சிறாரும் இலகுவில் அறிந்து உவகை எய்துமாறு இந் நூல் இலேசான முறையில் எழுதப்படலாயிற்று.

கூத்தர் கூத்தியர் முதலானோர் அகப்பொருள் புறப்பொருள் விஷயங்களை மன்னர் அவைகளில் நடித்துக் காட்டுதல் வழக்கு. காதல் சம்பந்தமாகிய அகம் வேத்தியல் எனப்படும். அகப்பொருள் நாடகங்கள் அரசர் அவைகளிலன்றி ஏனைய விடங்களில் நடித்தற்கு அரசரால் அனுமதிக்கப் பட்டில. *புறப்பொருள் சம்பந்தமாகிய பொதுவியல் எல்லா விடங்களினும் நடிக்கப் பெற்றது. " நாடக வழக்கினும்-பாடல் சான்ற புலநெறி வழக்கினும்," என்னும் தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரத்தானும் அகப்பொருள் புறப்பொருள் விஷயங்கள் நாடக வழக்கிலுள்ளன என்று உய்த்து உணரப்படும்.

---

*" வெட்சிக் கரந்தை விறல் வஞ்சி காஞ்சி யுழிஞை நொச்சி யுட்கிய தும்பை யென்றேழும் புறம் "—(வீரசோழியம்).

அகப்பொருள் பற்றியும் புறப்பொருள் பற்றியும் புலவர்களாற் பாடப்பட்ட தனிநிலைச் செய்யுட்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப நாடகங்களிற் பாடப்பட்டு வந்தன. புலவர்கள் பாடிக்கொண்டு வந்த அகப்பொருட் பாடல்களை அரசர்கள் மதித்து அவற்றிற்கு வெகுமதி அளித்தது இக் காரணம்பற்றிப் போலும். புறப்பொருட் பாடல்களை நாடகங்களில் பாடுவதால் வேந்தர்களுடைய புகழ் உலகின் கண் பரவா நிற்கும். இவ் விஷயம் ஆராய்ச்சிக் குரியது.

நிரை கவர்தல், நிரை மீட்டல், படை எடுத்தல் (மாற்றரசன்) எதிர்த்தல், மதிலை வளைத்துப் பொருதல், மதில் காத்தல், பொருதல் எனப் போர் ஏழு வகைப்படும். வென்றது வாகை எனப்படும்.

நிரை கவர்தலும் நிரை மீட்டலும் தமிழ் மக்களது முற்பட்ட காலத்துப் போர் ஒழுக்கங்களாகும். மக்கள் மாட்டையே செல்வமாகக் கொண்டிருந்த ஒரு காலத்து இவ் வகையான போரொழுக்கங்கள் மிகுதியும் நிகழ்ந்தனவாதல் வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்ட ஒவ்வோர் போர் ஒழுக்கத்தின் கண்ணும் படைவீரர் தமது கொண்டை யிடத்தே ஒவ்வோர் அடையாளப் பூவைச் சூடினர்.

அக்காரணம்பற்றி அவ்வொழுக்கங்கள் அப்பூக்களின் பெயரைப் பெற்றன.

> "வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்
> வட்கார் மேற்செல்வது வஞ்சியாம்—உட்கார்
> எதிரூன்றல் காஞ்சி யெயில்காத்த னொச்சி
> யதுவளைத்தலாகு முழிஞை"

" அதிரப் பொருவது தும்பையாம்
போர்க்களத்து மிக்கார் செருவென்றது வாகையாம்
அத்திணைத் தொழிலு மத்திணைப் பூவும்
அப்பெயர் பெறுத லங்கிலத் துரியவே "

(திவாகரம்)

" வெட்சி ஆகவர்தலானும் கரந்தையுட்கு வரச்சென்று விடுத்தலானும் வெட்சியுங்கரந்தையுந் தம் மூண்மாறே, வஞ்சிமேற் செல்லலானும் காஞ்சி அஞ்சாதெதிர் சென்றூன்றலானும், வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம் மூண்மாறே, உழிஞையாரெயின் முற்ற லானும், நொச்சி விழுமி தினவ்வெற்றி காத்தலானும் உழிஞையு நொச்சியுந் தம் மூண் மாறே"

"புறப்புறமாவன—வாகையும் பாடாண் பாட்டும் பொது வியற் றிணையும்." (யாப்பருங்கலவிருத்தி)

இயல் க.

*புறப்பொருள் வசனம்

நிரை கவர்தல்

ஒரு வேந்தன் பிறிதோர் அரசனோடு போர் செய்யக் கருதினன்; கருதித் தனது படைத்தலைவரையும் போர் நிலத்தைக் காத்து நின்றோரையும் அழைத்துப் பகைவனின் நிரைகளைக் கவர்ந்து வரும்படி பணித்தான். அவ் ஏவலை மேற்கொண்ட வீரக்கழலைக் காலிலே புனைந்த மறவர், " அரசனே! பகைவரது ஆநிரைகள் விடியற்காலத்தே நின் வாசலிடத்தனவாம் " எனக் கூறிச் சென்று மகிழ்ச்சிக்குரிய

*புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வசனமாக எழுதப்பட்டுள்ளது

இச்செய்தியைப்போர்வீரர்க் குணர்த்தினர். போரின்மை யால் தினவுகொண்டு, 'மலை ஏறிக் குதித்தேனும் உயிர் விடு வேம்' எனக் கவன்றிருந்த மறத்தொழில் மிக்கார் இந்நற் செய்தியைச் செவிக்கொண்டு அகமும் முகமும் மலர்ந்து ஆநந்தத் தாண்டவஞ் செய்தனர். அரசனது ஒற்றர் சிலர் பகைவரது ஆநிரை நிற்கும் இடம் முதலியவற்றை அறியும் படி மாறுவேட மிட்டுச் சென்றனர். போர்வீரருட் சிலர் இருள் சூழ்ந்த மாலைக்காலத்துப் பாக்கத்தே சென்று முற்றத்தின்கண் முல்லை மலரையும் நாழியிலிட்ட நெல்லையுந் தூவித் தெய்வத்தைப் பரவிக் கைகூப்பித் தொழுது நற் சொற்கேட்க நின்றனர். அஞ்ஞான்று அவ்விடத்துள்ளாள் ஒருமாது "பெரிய கண்ணையுடைய பசுவைக் கொண்டுவா" எனக் கூறினள். நற்சொற் கேட்டு வந்தோர் தாம் கேட்ட தைப் படைத் தலைவர்க் குணர்த்தலும் அன்னோர் அதனை அறிவோரால் ஆராய்ந்து நன்றெனக் கொண்டனர்; கொண்டு பருக்கைக் கற்கள் செறிந்ததும் சிள் வண்டுகள் ஒலிப்பதுமாகிய காட்டு வழியே செல்லவேண்டி ஆர்ப்பரித் துக் காலிடத்தே செருப்புத் தொட்டனர்; முடியிடத்தே வெட்சிப் பூச் சூடினா; துடி கறங்கிற்று.

இஃதிவ்வாறாக பகைவரது மணிகட்டிய நிரைகள் நிற் கின்ற காட்டிடத்துள்ள காரி என்னும் புள் தனது கடிய குரலால் அவர்க்கு வருங் கேட்டினை முன்னர் அறிவித்தது. அதனைச் செவிக்கொண்ட நிரைகாவலர் தமக்கு நேர்வதோர் ஏதம் உண்டென ஓர்ந்து இமை கொட்டாது ஏந்திய விற்க ளுடன் நிரைகளைக் காத்து நின்றனர்.

சிங்கக் கொடியையும் கிளியையும் கலைமானையும் பேய் மிக்க படையினையுமுடைய கொற்றவையின் கொடியை முன்னே உயர்த்தியவர்களாய் கூற்றுவர் குழுவினை ஒத்த

வெட்சிவீரர், கழுகும் பருந்தும் பின்னே படர்ந்து செல்ல, வில்லாளர் காவல் செய்வதும், மூங்கில் அடர்ந்த மலைச்சார லிடத்ததுமாகிய மாற்றார் நிரையினைக் கவரும் பொருட்டுக் கடிதேகினர். முன் சென்ற ஒற்றர் பசுக்கள் நின்ற இடமும் அவற்றின் அளவும், அவற்றைப் புறங்காத்து நின்ற படையின் அளவும் ஆராய்ந்து நள்ளிருளில் வந்து சேனைத்தலைவர்க்கு உணர்த்தினர்.

பகைவர் நிலைமையினை நன்கறிந்துகொண்ட வெட்சி வீரர் மூங்கில் செறிந்த மலைச்சாரலிடத்தே செறிந்தஇருளிற் பதுங்கி யிருந்து தருணம் பார்த்து ஒய் யெனக் கிளம்பி நிரை காத்து நின்ற வில்லாளரை வீழ்த்தி நிரையினை அடித்துச் சென்றனர். செல்லுமிடத்து நிரையினைப் பறிகொடுத் தார் சிலர் அபிமான மிக்கவர்களாய்ப் பின்தொடர் தலும் அன்னோரைப் பின்னணியத்தார் பொருது வீழ்த்த முன்னணியத்தார் நிரைகளை வருத்தமின்றிக் கடத்திச் சென்றனர்.

இஃதிவ்வாறாக நிரைகவர்தற் பொருட்டுச் சென்ற வீரர்களது செய்தியை அறியாத வேட்டுவிச்சியர் கையைக் கன்னத்தே கொடுத்து வியாகுலம் மிகுந்தவர்களாய் இருந் தனர். அஞ்ஞான்று நிரைகள் மன்றத்தே புகுந்தன. இடக் கண் துடிக்கப்பெற்ற வேட்டுவிச்சியர் தமது துன் பத்தைப் போக்கியவர்களாய் "எம்முடைய சுவாமி தலையி லுள்ள மாலை வாழ்வதாக" என்று வாழ்த்தினர். மாற்றார் நிரையினைக் கவர்ந்து வந்த போர்வீரர்க்கு மரியாதை செய்தற் பொருட்டு ஊரார் மன்றத்தே பந்தரிட்டு ஆற்று மணல் பரப்பி ஆட்டு மாமிசத்தைச் சுவைபெறச் சமைத்துப் பெருவிருந்தளித்தனர்.*

*புறம். 262

அரசன், போர்வீரர் கொணர்ந்த நிரையினை* நிமித்தம் பார்த்துத் தப்பா வகை சொன்ன அறிவுடையோர்க்கும், துடி கொட்டும் புலையனுக்கும், பாணிச்சிக்கும், பாணனுக்கும் இன்னும் தமக்கு வேண்டிய பிறர்க்கும் பகுந்தளித்தான்; தமது உயிரைப் பொருட்படுத்தாது பகைவர் ஊரிற் சென்று ஒற்றிவந்தார்க்கும், நிமித்தம் அறிந்து சொன்ன அறிவுடையோர்க்கும் மேலதிகமாகச் சில பசுக்களைக் கொடுத்தான். போர்வீரர் கள்ளுண்ணும்போது செருவிடத்துத் துடிகொட்டிய புலையனுக்குக் கள்ளினை மிகுதியாக வார்த்தனர். ஆபரணங்களை அணிந்த அழகிய பெண்கள் மணம் பொருந்திய மாலைகள் பக்கத்தே அசையும்படி† வள்ளிக் கூத்தாடினர்.

---

* "சிமத்தையுடைய இளைய வேட்டுவ மகளே! முன்னாளில் நின் ஐயன்மார் கவர்ந்து கொணர்ந்த நல்ல ஆனிரைகள் வேல் வடிக்கும் கொல்லனும், துடிகொட்டும் புலையனும், பாடவும் புணர்க்கவும் அடைக்கவும் வல்ல யாழ்ப்பாணரு மென்னு மிவரது முன்றிலின் கணிறைந்தன; நீ இவற்றைக் காண்பாயாக.

"முருந்துபோலும் முற்றாத நகையுடையாய்! நின் ஐயன்மார் முன்னாட் கரந்தையார் அலறும்படி கைக்கொண்டு வந்த இளநிரைகள், கள்விற்குமவளும், நல்ல வேய்த் தொழிலை ஆராயுமவனும், புண்ணிமித்தங் கூறுமவனும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் முன்றிலின் கண்ணிறைந்தன."—(சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவ வரி.)

† மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத் திடைக்
கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான்—பண்டே
குறமகள் வள்ளிதன் கோலங் கொண்டாடப்
பிறமக ளேற்றாள் பெரிது.

(சிலப்பதிகார உரை, தொல்காப்பிய உரை, மேற்கோள்.)

நிரை மீட்டல்

நிரையினைப் பறிகொடுத்தோர் அபிமான மிக்கவர்களாய் நிரை கவர்ந்தோரைப் பின்தொடர்ந்து அவரைச் செருவிடை வீழ்த்தி நிரையினை மீட்டுக்கொண்டு வருதலுமுண்டு.

பகைவர் நிரைகளைக் கவர்ந்து சென்றனர்; ஆன்காத்து நின்றோரில் இறவாது எஞ்சியோர் சிலர் ஓடோடியுஞ் சென்று தமது வேந்தர்க்கு அவமான மிக்க அச்செய்தியை உணர்த்தினர். அதனைச் செவி மடுத்த வேந்தன் மண்டு தீயென வெகுண்டு முடியிடத்தே கரந்தைப் பூவினைச் சூடினான். போர்வீரர் காலிடத்தே வீரக் கழலைக் கட்டினர்; கூற்றுவரைப்போற் கோபித்துக் கரந்தை மலரை மயிர் மிசை மிலைந்து கொடிய வில்லைக் கையிடத்தே கொண்டனர். போர் செய்தற்கு ஏலாத சிறுவர் வயோதிபர் நோயாளிகளைத் தவிர, ஏனையோர் சங்கும், கூரிய வீரக் கொம்பும் மயிலிறகு கட்டிய வாத்தியங்களும் பறையும் ஆர்ப்ப ஒளிவிடுகின்ற வேல்களுடன் கல் நிறைந்த காட்டிடத்தே கூற்றுவரைப்போல் வரிசையாகச் சென்றனர்; செல்லுதலும்* நிரைகவர்ந்து சென்றோர் பசுக்களை முன்னே செல்லவிட்டு தழைகள் மூடிய காட்டிடத்தே தலைமறைந்திருந்தனர். நிரைமீட்கச் சென்றோர் அவர்களைப் பதுக்கிடங்களினின்றும் வெளியேறச்செய்து அவர்களுடன் அச்சம் தருகின்ற போரைச் செய்தனர். முடிவில் நிரை கவர்ந்தோர் வென்னிட்டனர்; நிரைகள் மீட்கப்பட்டன.

---

*புறம். 259

நிரை மீட்டோரிற் சில வீரர் மார்பினும் முகத்தினும் பட்ட புண்களினின்றும் உதிரம் பெருகச் சாதிலிங்கஞ் சொரியும் மலையைப்போல் மீண்டனர். விபரமறியாத சிறு பிள்ளைகளை ஒப்பப் பகைவரை வெட்டி வீழ்த்திய பின் நிரைகவர்ந்தோர் முதுகிட்டோடவும் தாம் போர்க்களத்தை விட்டுப் போகாராய்த் தனியே நின்றனர் சில வீரர். தலையறுபட்டு உடற்குறையாய் நின்ற வீரர் சிலர் பிள்ளைத் தன்மை யுடையராய் வாளை உறையினின்றும் வாங்கிக் கையிலேந்திப் போர்க்களத்தே வீரர்களுடன் நின்று அடிமேலடி வைத்தாடினர். சிலர், பகைவர் மார்பைப் பிளந்த வேல்களை அவர் மார்புகளினின்றும் வாங்கி அவையிடத்தே குடல் மாலைகளைச் சுற்றி துடிகறங்க ஆடா நின்றனர். பகைவர் படை வெள்ளம்போல் வரவும் அதனைக் குறுக்கிட்டு "யானொருவனே தாங்குவனாகப் பிறர் மதுவை அருந்துகின்றனர்" என ஓர் வீரன் புகன்றான்.

போரிடத்தே காரி என்னும் குருவி விலக்கவும் விலகாராய் வீரரை வென்று நிரையை மீட்டு வந்த வீரருக்கு அரசன் மருத நிலம் பலவுங் கொடுத்து வரிசை செய்தான்; சிலருக்கு, * ஏனாதி காவிதி முதலிய பட்டங்களை அளித்தான். அவ் வரிசைகளைப் பெற்ற வீரர் வேந்தனைப் போற்றினர். ஓர் அரசன் பிறிதோர் அரசனின் மகளைக் கேட்டவிடத்து அவன் கொடுக்க மறுப்பின் இவ் வகையான போர்கள் நிகழ்வது சகசம். இங்ஙனம் பெண் மறுத்துக் கூறுதலை "மகண் மறுத்து மொழிதல்" என இலக்கியங்கள் கூறும். குறிஞ்சி நிலத்தேயுள்ள மறக் குடித்தலைவர்கள் பெரும்பாலும் அயல் நிலத்தேயுள்ள நிரைகளைக் கவர்ந்து

---

* ஏனாதிப் பட்டத்துக்கு மோதிரம் அளித்தல் மரபு.

வந்து கள்ளுக்கு விலையாகக் கொடுப்பார்களென்றும் இலக்கியங்களிற் கூறப்படுகின்றது.*

வீரக் கல்

நிரைமீட்டு மிடத்துப் பலரும் ஆச்சரியமுறும்படி தமது வீரத்தைக் காண்பித்துப் படைமுகத்தே இறந்த வீரனுக்கு அவனுடைய பெயரும் ஊரும் ஆற்றலும் எழுதிக் கல் நடுவது பண்டைப்போர் வழக்கு. இவ்வழக்கினைப் பின்

---

*"கள் விற்குமவள் இவன் பழங் கடன் கொடாமையிற் பின் கட் கொடாது மறுப்ப, அது பொறாத வீரன் அந் நிலையே வில்லைக் கையிலேந்திப் புள் நிமித்தம் தன் கருத்திற்கு ஏற்பச்சேறலிற் பகைவர் நிரை கொள்ளுதலைக் கருதிப் போகுதலைச் செய்யும்; அங்ஙனம் போகுங்கால் தான் கைக்கொண்ட ஆளிக் கொடியை உயர்த்துக் கொற்றவையும் வில்லின் முன்னே செல்லு மன்றோ வென்க.

" பெரிய மலர் போலுங் கண்ணையுடையாய்! நின் ஐயன்மார் அயலாருர் அலறும்படி தலை நாளிற் கைக் கொண்டுவந்த நல்ல ஆநிரைகள், நயமில்லாத மொழியையும் நரைத்த நீண்ட தாடியையுமுடைய எயினரும் அங்ஙனமூத்த எயிற்றியருமாகிய இவர்கள் முற்றிலின் கண்ணிறைந்தன". (சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவ வரி).

"யானை தாக்கினும் அரவு மேலே ஊர்ந்து செல்லினும் இடியேறு இடிப்பினும் அஞ்சாத சூற்கொண்ட மகளிரையும் கொள்ளை கொள்ளும் உணவினையுமுடைய வாட்போர் செய்யும் மறக்குடியிற் பிறந்த மறவன் குறி வைத்த மிருகத்தைத் தப்பாமற் பிடிக்கும் வேட்டை நாயைப் போல காவலையுடைய பகைவரது ஊரின்கண் சென்று விடியற் காலத்தே கொண்டுவந்த பசுக்களைக் கள்ளுக்கு விலையாகக் கொடுத்து வீட்டிலே சமைத்த கள்ளினைப் பருகிக் கிடாயை உரித்துத் தின்று ஊரின் நடுவேயுள்ள மன்றிலே மத்தளங் கொட்ட இடத் தோளை வலப்புறத்தே வளைத்து நின்றுடுவான். (பெரும்பாணாற்றுப்படை.)

"வேற்றுப் புலக்களவின் ஆதந்தோம்பல்" எனத் தொல்காப்பியங் கூறலின் நிரை கவர்தல் ஒருவகைக் களவேனை அறியலாகும்.

In ancient days too, cattle lift was a robbery but a daring one and of such great magnitude that it was nothing short of a call to arms (Studies in Tamil Literature—Deshikar.)

பற்றியே இறந்தவர் பொருட்டுப் பாடப்படும் பாடல்கள் 'கல்வெட்டு' என வழங்குவதாகும். இறந்தவர்களைச் சமாதி செய்து ஆலயங்கள் எடுத்தலும் கல் நாட்டும் வழக்கத்தைப் பின்பற்றியதெனக் கருத இடமுண்டு.

கல் நடுதலின் விபரம்

வீரர் காட்டிற் சென்று இறந்த வீரனுக்கு நாட்டத் தகுந்த கல்லினைக் காண்பர். கண்டு அதற்கு நறும்புகை முதலியவற்றைக் காட்டி, எடுத்து, வாசம் பொருந்திய நீரினாலே மஞ்சனமாட்டி வாவியிலும் முழுக்காட்டுவர். பின் மாலை தூக்கி, மணி ஒலித்து, மதுத் தெளித்து மயிலிறகுஞ் சூட்டி வீரன் பெயரை எழுதி "வேற்போரை விரும்பினோனுக்கு இது உருவமாகுக" என்று கல்லினை அழகுபெற நடுவர். நட்டபின் அக்கல்லின் நின்ற வீரனை எல்லோரும் வணங்கிக் கோயிலமைப்பர். போருக்குச் செல்லும் வீரர் அதனை வணங்கிச் செல்வர். அவ்வழிச் செல்லும் பாணர் யாழினை மீட்டிப் பாடி அக்கல்லினை வழிபடுதல் மரபு.

"கன்றுடனே கறவையையும் மீட்டுக்கொண்டு வந்து மறவரை யோட்டி நோக்கிய நெடுந்தகைக்குச் சிவந்த பூவுடைய கண்ணியுடனே அழகிய மயிலிறகைச் சூட்டிப் பெயரை எழுதி இப்பொழுதே கல்லை நட்டார்." (புறம் 264.)

"ஊர் முன்னாகச் செய்யப்பட்ட பூசலின்கட் டோன்றிய வீரன் தன்னுடைய ஊரின்கண் மிக்க நிரையைக் கொண்ட வீரர் எய்த அம்பினை விலக்கி வென்று அவர் கொண்ட ஆநிரையை மீட்டான். தோலுரித்த பாம்பு போலத் தானொருவனுமேயாகத் தேவருலகத்தின்கட் போயினான். அவனதுடம்பு காட்டுச் சிற்றியாற்றினது அரிய கரையிடத்துக் காலுற நின்று நடுக்கத்தோடு சாய்ந்த விலங்கினை ஒப்ப அம்பாற் சலித்து அவ்விடத்து வீழ்ந்தது.

உயர்ந்த கீர்த்தி மிகவுந் தோன்றிய பெயர் மென்மை யமைந்த மயிலினது அழகிய பீலியைச் சூட்டப் பிறர் இடங்கொள்ளப்படாத சிறிய விடத்தும் புடைவையாற் செய்யப்பட்ட பந்தர்க்கீழ் நட்ட கல்மேலது." (புறம் 260).

"கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதி நட்ட கற்கள் முதுகிட்டுப்போனவரை இகழும்." (மலைபடு கடாம்.)

"பட்டார் பெயரு மாற்றலு மெழுதி
நட்ட கல்லு மூதூர் நத்தமும்"

(சேரமான் பெருமாள்)

"நல்லமர் கடந்த நாணுடை மறவர்
பெயரும் பீடும் எழுதி அதர் தொறும்
பீலிசூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்"

(அகம்)

நடுகல் பெரும்பாலும் வீரவான்களுக்கு நடுவதாயினும் நிரைமீட்டு அவிந்தார் பொருட்டு நடுதலே சிறப்பு.

வஞ்சி

(படை எழுச்சி)

தன்னைப் பணியாத அரசனைப் பணிவித்து அவனது நாட்டைக் கைப்பற்ற விரும்பிய வேந்தன், போர்வீரர் மது வருந்தி விற்போரை விரும்ப முடியிடத்தே வஞ்சிப் பூவைச் சூடினன். சிவந்த வேலைத் தாங்கிய படையின் நடுவே உகாந்த காலத்து நெருப்பை ஒத்த யானையும் மகிழ்ந்து முழங்கா நின்றது. சோதிட நூலார் தெரிந்த நாளிலே, கடல் போன்ற சேனையினையும், கிட்டுதற்கரிய வலியினையு முடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர்களுடைய வாணாள்

கெடும்படி அரசன் தனது குடையையும் வாளையும் புறவீடு செய்தான். பகைவரது உள்நாட்டில் கோட்டான் குரல் காட்டிற்று.

எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரையும் துவரையும் நிணமும் குடரும் உதிரமும் நிரம்பிய தாழியைப் போர் வீரர் படையின் முன்னர் எடுத்துச் சென்றனர். விரைந்து செல்லும் நெருப்புப்போலப் போரிடத்து முற்படப் புகும் வீரர் பகைவர் நாட்டை அழித்து வென்றனர். அரசன் வேலை வலமாக உயர்த்தினான். ஆரந்தாழ்ந்த மார்பினையுடைய வேந்தனது கண்கள் சிவந்தன ; வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையினையும் பொலிவினையுமுடைய சிறுவரது அழகிய தேர்கள் ஆரவாரிக்கின்ற நாடு பாழாய்க் கண்டாரிரங்கும்படி கெட்டன. கோயில்களையும் பள்ளி யிடங்களையும் அந்தணர் இல்லங்களையும் நெருங்காது பகைவர் கெட்டோடும்படி பொருதுவென்ற வில்வீரர்க்கு வேந்தன் பல உபகாரங்களைக் கொடுத்தான். பகைவரது வேலை ஏற்றுக்கொண்ட போர் வீரர்களின் மார்புகள் முத்துமாலைகளைப் பூண்டன. வேந்தன் பகைவர் சேனையைக் கிட்டி "யாம் இன்னதன்மை யினேம் என்று பிறர் சொல்லுதல் வேண்டா, மாறுபாட்டினை யுடைய வேந்தர் கோபித்து என்முன்னே வருவார்களாக; வரின் அன்னோரைப் பலரும் போற்ற வீரசுவர்க்கத்துக்குப் புதியராய் அனுப்புவேன்." எனப் புகன்றான். பகைவருடைய வாட்படையை வென்று யானையை வெட்டிப் புண்ணுடனே வந்தவனுடைய மகனுக்கு வேந்தன் மருத நிலங்கள் பல வற்றைக்கொடுத்தான். குயில் பாட, ஆலுலாவ, வண்டு ஒலிக்கும் தலைமையையுடைய ஊர்கள், மயிலை ஒத்த மகளிர் வேலை ஒத்த விழியைப் புதைத்துப் பயப்பட்டு அலறிமன் றென்று பாராதே ஓடும்படி நெருப்பால் உண்ணப்பட்டன. பகைவர் சுற்ற மிரங்க, அடிமைகளையும் வயிர அர தனங்களை

யும் முத்தினையும் பொன்னினையும் வீடுகள் வறிதாகும்படி வில்லாளர் கொள்ளை கொண்டனர். மகளிர் கலங்கி வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு கெட்டோடும்படி பகைவரிடத்துக் கைப்பற்றிய பொருள்கள் முழுவதையும் பாண்கிளைகள் கவர்ந்து கொண்டன.

அரசன் தங்கியிருந்த பாசறையிடத்து மகளிர் கூத்தாடினர்; மேளம் யாழுடன் ஒலித்தது; ஒருபால் கவிழ்ந்த மணியினையுடைய யானை மகிழ்ச்சி மிகுதியால் முழங்கிற்று. பகைவரது அளவிறந்த சேனை நெருங்கிவந்து மேலிடவும் நின்ற நிலையினின்றும் நீங்காத புலியை ஒத்த ஒருவனது வீரம் முத்தியினை அறிந்து எல்லாப்பற்று மற்றோர்க்கும் அற்புதத்தை விளைத்தது. தனக்குப் புறங் கொடுத்து ஓடுவோரைப் பார்த்து "பகைவர் சுவர்க்கலோகம் போதலைக் கருதி எதிர்க்கினல்லது புறங்கொடுத்து ஓடும்போது வீரர்வாளை ஓங்குவரோ' எனக் கூறினான் ஓர் வீரன்.

கரும்பினையும் காய்ந்த நெல்லினையும் நெருப்பினை உண்ணப் பண்ணுவித்துப் பெரிய நீர் நிலைகள் பலவும் உடைந்ததற் பின்னும் வேந்தன் படை வீட்டில் தங்கியிருந்தான். பெருமை பொருந்திய மன்னர் நடுங்கப் பெரிய புகை ஆகாயத்தின் கண் பரக்க இரண்டாவதும் வேந்தன் தேயமுழுதும் நெருப்பை மூட்டினன். புலியை ஒத்த படைவீரர்க்கு அரசன் பெரிய விருந்தளித்தான். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக் கொளுத்தின மலையை ஒப்ப ஓங்கின மாளிகைகளெல்லாம் பேய்ச்சுரையும் பேய்ப்பீர்க்கும் படர்ந்தன.

பகை அரசன் தினது நாட்டகத்தே படை எடுத்து வருதலை அஞ்சிய வேந்தன் திறையளப்பின் அவற்றைப்

பெற்றுச் சினந்தணிந்து நாடு செல்லுதலும் அவ்வரசற்கியல்பு. இங்கு கூறப்பட்ட போர் முதலியன பகைவர் நாட்டகத்து நிகழ்வன ; நகரத்தன்று.

படைகள் நாட்டைச் சூறை கொள்ளுதல் எரி கொளுவுதல் முதலிய செய்திகள் கலிங்கத்துப்பரணியில் அழகுறக் கூறப்பட்டுள்ளன : அவை வருமாறு :

“ கடையிற் புடையொரு கடலொத் தமரர்
கலங்கும் பரிசு கலங்கப் புக்
கடையப் படரெரி கொளுவிப் பதிகளை
யழியச் சூறைகொள் பொழுதத்தே

கங்கா நதியொரு புறமாகப் படை
கடல்போல் வந்தது கடல்வந்தா
லெங்கே புகலிட மெங்கே யினியரண்
யாரே யதிபதி யிங்கென்றே

இடிகின் றனமதி லெரிகின் றனமதி
யெழுகின் றனபுகை யெழிலெல்லா
மடிகின் றனகுடி கெடுகின் றனமென
வலைகின் றனபடை படையென்றே.”

காஞ்சி

(இருந்த வேந்தன் வந்த வேந்தனை மதிற்புறத்தே சென்று எதிர்த்தல்)

வேற்று மன்னன் நகர்ப்புறத்தே வருதலும் அவனது வலிமையை அழிக்கவேண்டி எயிலகத்தே இருந்த வேந்தன் முடியிடத்தே காஞ்சிப் பூவைச் சூடினான். செரு முனையிற் பொருவாரைப் பெருமையால் பேரொத்தினவு கொண்டிருந்த போர்வீரர் பூசல் விருப்பால் அணியிட்டு நின்றனர்.

மார்பிடத்தே வேல் பாய்ந்து சென்ற புண்ணினால் வேலைக் கையினாற் பிடிக்கவும் ஆற்றாத மேம்பாட்டினையுடைய வீரன் செருப்பறை கொட்டும்படி கூறத் துடியன் அது கொட்டா நின்றான். மாற்றரசனின் பரந்த சேனை தங்களெல்லையிற் புகாதபடி புலியை ஒத்த மறவர் காத்து நின்றனர். படை வீரர்க்கு வேந்தன் வேல் வாள் முதலிய படைக்கலங்களை வழங்கினான். அன்னோர் அரசனின் ஆற்றலைப் புகழ்ந்து போற்றினர். மாற்றார் படையின்மீது போர்வீரர் அம்பு மழை பொழிந்தனர். கோபத்தையுடைய யானைகள் பலவும் தினை யரிந்த தாளினையுடைய மலையை ஒத்தன. பகைவருடன் பொரும் பூசல் இன்ன நாள் என்று நிச்சயித்த வேந்தன் தனது குடையையும் வாளையும் புற வீடு செய்தான். "இற்றை நாள் ஆதித்தன் படுவதன் முன்பகைவரை வென்று போர்க்களத்தைக் கொள்ளாத வேலை எடுப்பேனாயின் எந்நாளும் யானிருந்த அரண் கெடத்தாக்கும் பகைவர் முன்னே தாழ்மையான வார்த்தைகளைச் சொல்லி நிற்பேனாவேன்" என மன்னன் வஞ்சினங் கூறினான். கடலைப் போல் ஒலிக்கும் போர்வீரர் பூசலை ஏற்றுக்கொண்டதற் கடையாளமாக அரசன் வழங்கிய காஞ்சிப் பூவைச் சூடினர். பகைவர் போரினைத் தடுத்துத் தூசிப்படையை எதிர்த்து இறந்தவன், இப்பூமியிற் சிறப்பித்துச் சொல்லும் புகழினை எல்லாம் பெற்றான். பகைவரது தலைமைபெற்ற வீரனுடைய தலையைக் கொண்டுவந்தவர்களுக்கு அரசன் மிக்க பொருளைக் கொடுத்தான்.

போர்க்களத்தே பட்டவனது தலையை அவன் மனைவி பார்த்துக் கொங்கையாற் றழுவினாள்; ஒளி சிறந்த வதனத்தையும் கூட்டினாள்; அவ்விடத்தே வருந்தினாள்; உயிர் மேலே பறிந்தது. கறுத்த தலையையும் வெள்ளை நிணத்தையும் சிவந்த தசையையும் பருந்துங் கழுகும் இழுத்துக்

கொண்டு செல்லும்படியாக வேந்தன் பூசல் விளைத்தான். பகைவரது மாறுபாட்டைப் பொருளுகி வேல்பட்ட தனது மார்பின் புண்ணைக் கிழித்து இறந்தான் ஒரு வீரன்.

பெண்பேய் அச்சந்தரும்படி உதிரமாகிய புலாலிடத்துக்கிடந்து அழல நோக்கும்; வீரரைப் பார்த்துச் சுழலும்; நீளும்; சூடர்மாலையைச் சூடித் தன்னுள்ளம் விரும்பிச் சிரிக்கும்; போம். அகன்ற இல்லிலே கணவனுடைய புண்ணை மனைவி பரிகரிக்க நான்ற முலையினையும் பெரிய வாயினையுமுடைய பேய்மகள் அவனைக் கிட்டி இருளின் கண்ணின்று கோபித்துப் பார்த்து நெருப்பைக் கக்கிக் கிட்டப்போய் பகைவர் ஆயுதம் பிளந்த தீராத புண்ணைத் தீண்டினுள். அவன் உயிர் பறிந்தது. இன்னோர் வீரனது புண்ணை வெண் சிறு கடுகு தூவிக் குங்கிலியம் முதலிய நறுநாற்றத்தைப் புகைப்பித்துக் குறிஞ்சிப் பண் பலவற்றைப் பாடி மலரிட்டு மனைவி பரிகரிக்கப் பேய்மகள் அஞ்சி விலகினுள். பூமியிலுள்ளார் மயங்கப் பூசலுக்குத் தெப்பமனையவனும், தன் பதிக்கும் பூமிக்கும் ஓருயிரை ஒப்பவனும் உயர்ந்தோர்க்குத் தாணு ஒப்பவனும் வீரசுவர்க்கத்தை எய்தினுன். தறுகண்மை மிக்க வீரர்க்கு களித்தாடும்படி மன்னன் வெவ்விய கள்ளைக் கொடுத்தான். சக்கரத்தாலேபட்ட புண்ணுல் ஆவி இகந்த தனது கணவனோடு தானும் நெருப்பிலே விழ வேண்டி மகரக்குழையை அணிந்தவள் தோழிமாரை "அகலப்போமி" னென்று கூறினள். ஒருத்தி தனது தலைவனது மார்பைப் பிளந்து உயிரைப் போக்கிய வேலால் தனது உயிரை ஒழித்தாள். மகட்கேட்ட அரசனது வேண்டுகோளைச் சினமிக்க மன்னன் மறுத்துரைத்தான். வீரக் கழலினை யுடையவன் வெற்றிக் கொடியான் மிக்க யானைகளை ஏவிப் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும் துரத்தினுன்.

" நீங்கனி யிரவமொடு வேம்புமனைச் செரீஇ
வாங்கு மருப்பியா ழொடு பல்லியங் கறங்கக்
கைபயப் பெயர்த்து மையிழுதிழுகி
யையவி சிதறி யாம்ப லூதி
யிசை மணி யெறிந்து காஞ்சிபாடி
நெடுநகர் வரைப்பிற் கடிநறை புகைஇ" (புறம் 281)

நொச்சி

(மதிற்புறத்தே சென்று பொருதிய காஞ்சியார் எயிலகத்தே சென்று மதிலைக் காத்தது)

கூரிய வேலினை யுடைய போர்வீரர் நொச்சிப் பூவைக் கொண்டையில் மிலைந்து சிவபெருமான் அழித்த திரிபுரத்தைக் காக்கும் அவுணரை ஒப்பத் திங்கள் ஊரும் படி உயர்ந்த மதில்களினின்றும் மலைந்தனர். மாற்றாது போர்வீரர் பலர் வீரசுவர்க்கம் ஏகினர். சங்கும் கொம்பும் முழங்க வாள் வீசிக் காவற்காடு அழியும்படி காவலைக் கெடுத்த பகைவர் சேனை கெடும்படி மதிலிடத்து வீரர் பொருது ஆர்த்தனர். முட்செடிகள் பின்னிய காவற் காட்டையும் சிவந்த பூவுடைய பெரிய அகழியினையுங் காத்து நின்ற சிங்கமொத்த வீரர் மடிந்தனர். பரந்த மார்பு களினின்றும் உதிரம் பெருகிய விடத்தும் எயிலகத்தே உள்ளார் வெளியே சென்று பகைவரைக் கொல்லுதலை விரும்பினார்கள். வீரக் கழல் பொலிந்த வலிய கால்கள் அரணின் உள்ளே வீழ்ந்தன; போரினைச் செய்யும் திண்ணிய தோள்கள் மதிலின் புறத்தே வீழ்ந்தன; தெய்வ மகளிர் கொண்டாட போர்வீரர் வீரசுவர்க்கத்தை அடைந் தனர். கிடுகுப் படையாரை வென்று பகைவர் எதிர்த்தனர்.

அவர்கள் மதிலிற் காலிடாதபடி மதிலின்மேல் நின்றவீரர் பிணங் குவியும்படி வாளோச்சி வெட்டினர். கரிய கண்ணினை யுடையவளது கட்டிலின் கால்கள் மாற்றரசனின் இளைய யானையின் தந்தத்தினால் செய்யப்பட்டன.

உழிஞை

(மதிற்புறத்தே நின்று பொருத வஞ்சியார் மதிலை வளைத்துக் கைப்பற்றி நகரைப் பாழாக்கியது)

மட்டஞ் செய்த மாலையை அணிந்த வேந்தன் முடி யிடத்தே உழிஞை மாலையை அணிந்து கொடியசையும் பகைவர் கோட்டையைக் கைப்பற்ற நினைந்தான். நினைந்து கோட்டையைக் கைப்பற்ற ஓர் நல்ல நாளை நியமித்து குடையினையும் வாளினையும் புற வீடு செய்தான். [மலர் மாலை யணிந்தவனது வீர முரசம் மழைபோல் முழங்க வெற்றியையுடைய யானை குத்தக் குலைந்து வீழாத மதிலு முண்டோ] ஆழ்ந்த கிடங்கினையும் மேகந் தவழும் ஞாயிலையு முடைய மதிலைக் கைப்பற்ற விரும்பிப் பிரகாசிக்கின்ற வேலினையுடைய வேந்தன் வெற்றிக் கொடியை யுடைய படையை ஒன்று சேர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். செல்வத்தையும் வெற்றியையுமுடைய அரசனுக்குக் கைகூடாதன இல்லை. சிவந்த சடையையுடைய சிவ பெருமானும் உழிஞையைச் சூடித் திரிபுரங்கள் மூன்றையுஞ் சுட்டான்; ஆதலின் உழிஞையின் பெருமையை அறிபவர் யார்!

வீரக் கழலை யணிந்த அரசன் பகைவர் புகுமிடமும் ஓடிப்போகு மிடமுமின்றி பகைவர் எயிலை வளைத்து அவரது

அரணத்தின் பக்கத்தே பாடி வீடு கொண்டிருந்தான் [மாயப் போர் செய்யவல்ல வேந்தனது மதிலை மயிலின் கணத்தை ஒத்த மகளிர் மதுத் தெளிவை ஊட்ட வீரக்கழலணிந்த உழிஞையார் விழி நெருப்பைச் சிந்த, அரணிடத்துள்ளார் பலரும் படைப்பூசல் செய்தாலும் வெற்றிபெறுதல் அரிது.] "நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலையில்லாத உயிரைக் காத்து இற்றைநாளிலே நாம் இவ் வெயிற்புறத்துத் தங்குவது நமக்குத் தாழ்வு; பகைவர் குறும்பினைக் கைப்பற்றவேண்டில் கிடுகுப்படையார் கொள்ளல் எளிது" என்று அரசன் கூறினான். போர் யானைகள் கணைய மரங்களை மருப்பினாலே பெயர்த்துக் கதவுகள் ஒடியப்பாய்ந்தன. உழிஞையாருடைய வாள்கள், காவற்காட்டிடத்தே பொரும்வீரர்கள்வென்னிடும்படி அவர்கள் மார்புகளிலே தங்கின. பரிசையினை எடுத்துச் சூழ்ந்து நின்றுடுதலை விரும்பிய உழிஞைவீரர், இயந்திரங்களமைந்ததும் பதுக்கிடங்களுமுடையதுமாகிய மதிலின் நெற்றியிலே மலையிடத்துச் சென்று புகும் புட்களை ஒப்பக் கடுகிக்கிட்டினார். [ஆளைப்பற்றும்முதலையினையுடையகுழிந்த அகழிடத்தே வாளினை யுடைய மன்னன் வந்து விட்டான்; வளையலணிந்த பெண்கள் பெருமூச் செறியும்படி மதிலிடத்தே வெல்லு தற்கரிய போர் நிகழும் போலும்] சிவந்த மலர் நிறைந்த கிடங்கிலே ஓடமும் ஒருமுகத்தோணியுங்கொண்டு போர் செய்தனர். இரத்தஞ் சொரியும்படி அம்புகளாற் துளைக்கப்பட்டோர் அகழின்கண் மாண்டனர். குதிரைப் படையினையும் யானைப்படையினையுமுடைய உழிஞையாரை இடங்கணியும், அரவும், நெருப்பும், கடிகுரங்கும், வில் இயந்திரமும், அயிலும் இவை யனைத்தும் உட் புகுதாதபடி விலக்கவும், அவர் அரணிடத்துப் பல ஏணிகளைச் சாத்தினர். சாத்திச் செங்கல்லாற் செய்த உயர்ந்த மதிலைச்

சூழ்ந்து நீங்காராய் வேல் மார்பிலே பட்டு உருகிப்போக இறந்தார் அல்லாத மற்றையோர் பாம்பும் உடும்பும் போல ஏறினர். உயர்ந்த மலை உச்சியினின்றும் இரையைப் பூமியிலே கண்டு பாயும் பறவைக் கூட்டம் போல முழவெனத் திரண்ட தோளையுடைய வீரர் அரணிடத்துப் பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தனர்.

சிவந்த கண்ணிணையுடைய வீரர் மதியை ஒத்த வதனத்தையுடைய மகளிர் அலற உயர்ந்த மதிலிலுள்ளாரை வென்றனர். விடியற்காலையில் அரணின் கண் முரசு ஒலித்தது. வெற்றியை விரும்பிய வேந்தன் மாலைப் பொழுதே சோறடுவோமென்று அரணினுள்ளே அகப்பையை எறிந்தான். பகைவர் யானையையும் தோட்டியையும் அவன் கைப்பற்றினான். * சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகை முழுதும்

---

* மருத நிலங்களை நெருப்புண்டது. நாடென்னும் பெயர் பெற்றவிடம் காடென்னும் பெயர்பெற்றது. பகைத்திரள் தங்குமிடம் புலி தங்குமிடமாயிற்று. ஊராயிருந்த இடங்கள் பாழாய்க்கிடந்தன. வளையலையும் மடப்பத்தினையுமுடைய மகளிர் துணங்கைக்கூத்தையும் தாள அறுதியுடைய குரவைக்கூத்தையும் மறந்தனர். சான்றோர்களிருந்த அம்பலங்களில் இரட்டையான அடிகளையும் அச்சந்தரும் பார்வையினையுமுடைய பேய்மகளிர் உலாவி ஆடினர் இல்லுறை தெய்வங்கள் உலாவும் அகன்ற ஊரிடத்து நிலத்துள்ளாரையெல்லாம் உள்ளே போக்கும் வாயில் காப்போரின் வாயில்களிலிருந்து மனவருத்தமுடைய பெண்கள் வருந்தியழுதனர். பசியாலுலர்ந்த குடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக அயல்நாடுகளிலுள்ள சுற்றத்தார் வந்து சேர்ந்தனர். பெரிய மாளிகைகளிலே வெந்து வீழ்ந்த கரிந்த குதிரிலே குட்டினையுடைய கூகைச்சேவல் பேட்டுடனிருந்து கத்திற்று. செங்கழுநீர் மிக்க இடமகன்றபொய்கையிடத்து யானை நின்றால் மறையும் வாட்கோரையுடன் சண்பகக்கோரையும் வளர்ந்தது. எருதுகளுழுது விளைகின்ற வயல்களில்

இடித்துக் கழுதையே ஏராகவும் கையில் விளங்கும் வேலே கோலாகவும் உழுது கவடியும் குடைவேலும் வேந்தன் வித்தினான். இரத்தக் கறையுள்ள தனது வீரவாளை தீர்த்த நீரும் மலருஞ் சொரிந்து மஞ்சனமாட்டி அரணிடத்தே களவேள்வி வேட்டான். அவன் தன்னைப் பணியாத வேந்தனின் மகளை வதுவை செய்தான்.

மாற்றார் திறை அளக்க கொற்றவேந்தன் அதனைப் பெற்றுத் தனது நாடு திரும்பினுந் திரும்புவன். அன்றேல் பகைவர் நாட்டில் சிறிது காலந் தங்கித் தனது ஆணையை நாட்டிச் செல்லினுஞ் செல்வன்.

தும்பை

(போர்)

குற்றந் தீர்ந்த புகழினையுடைய மன்னன் போர்க்களத்தே ஒழுகுங் குருதி சூழ்ந்த பூசலை நினைந்து முடியிடத்துத் தும்பை மாலையைச் சூடினான். அவன், போர்வீரர்க்குப் போர் வெல்லும் அடையாளங்களையும் (பட்டங்களையும்) சிறு நாடுகளையும் மருத நிலத்தையும் கொல்லும் யானையையும் குதிரையையும் கொடுத்து அருள் செய்தான். பிரகாசிக்கின்ற வேலினையும் தலைமையினையுமுடைய கடல் போன்ற சேனை பகைவர் அஞ்சும்படி சென்றது. மாலையணிந்த அரசரது தசையினையும் உயிரையும் உண்ண வேண்டிக் கடல் போன்ற சேனையுள் கழுதும் கூற்றும்

பெண்பன்றியுடன் ஆண்பன்றி ஓடித்திரிந்தது. நின்னேவல் கேளாமையால் பகைவரது நாடுகள் இவ்வாறு கெட்டுப் பாழாயின. (மதுரைக் காஞ்சி).

தன் பின்னே செல்ல யானை வெகுண்டது. பகைவரது சவளப்படையும், விற்படையும், வேற்படையும் வந்த வகையறியாது செய்யும் வாட்போரிடத்து அரசனது குதிரை வில்லிற்றொடுத்த அம்புபோல் வந்தது. "பகைவருடைய தூசிப்படையை ஒளி பொருந்திய வாளுடன் யான் நின்று தடுப்பின் அது சிறிய விளக்கின் முன் பெரிய இருளைப் போல் இரிந்தோடும்" என்றான் ஓர் வீரன். அரசன்மீது சென்ற மலையை ஒத்த யானை வேல் வீரன் கைவேல் படுதலால் கருமுகில் போலக் கீழ்மேலாய் வீழ்ந்தது. அரசனது அழகிய தேர் பிணத்திரளின்மேல் ஊர்ந்து உதிரவெள்ளம் தேர்க்காலைத் தொடர வரா நிற்கும். தம் மனைவியும் தாயும் சிறுவரும் அறியாது யானையை எறிந்து போர்க்களத்துப் பட்டோர்க்குப் பாணர் பறந்தலையிலே நெருப்பை மூட்டிச் சாப்பண் பாடினர். அவ் வீரர்க்குச் சுவர்க்கத்துள்ளார் நல்ல விருந்தைச் செய்தனர். போரிடத்துக் காலாள் வெள்ளம் இரிந்தோடவும் தான் போகானாகி வாட்படை நெருங்கி வரத் தறுகண் வீரன் அழல்போற் கோபித்து யானைப் பிணத்தின் நடுவே நின்றான். சிவந்த கண்ணினையுடைய மறவன் தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறுபோலக் கை வேலை யானைமீது எறிந்து மேல்வரும் படையை விலக்கி நிராயுதனாய் நின்று வெற்றிகொண்டான். பகைவர் மார்பை உருவின வேலைக் கையிலே கொண்டு, வீழ்ந்த குடரைச் சூடிஆடும் சுழலும்விழியையுடைய பேயினைப்போல் ஆடுதலை விரும்பினான் ஓர் வீரன். [வீரக் கழலணிந்த வீரன் தன் மார்பைப் பிளந்த வேலைப் பறித்துக் கையிடத்தே கொண்டான். வேந்தர் கதி இனி என்னுமோ.] அரசனது தேரிலே நாட்டிய கொடிகள் மின்னலைப்போல் அசைந்தன. பாணிச்சியரும் வீரரும்

தேரின் பின்னே ஆடினர். நிணத்னதக் கொண்ட வாயினை யுடைய பேய் அரசனது தேரின் முன்னும் பின்னும் சாயைபோல் ஆடிற்று. ஆனையை எறிந்து அதன் கீழ்ப்பட்ட வேலையும் வீரக்கழலையுமுடைய வீரன் மலை பறிந்து வீழ அதன் கீழ்ப்பட்ட சிங்கத்தை ஒத்தான். பகைவர் சேனை மடிந்து கிடக்கும் கொலைக்களத்தே வாள் வீரர் அரசனுடனே வாளை அசைத்து ஆடினர். பகைவரது வலியைக் கவனியாதும் வாளை உறையினின்று எடாதும் யானைவீரர்க்கும் தேர் வீரர்க்கும் குதிரைவீரர்க்கும் நிலைத்தூண்போல் களத்தே நின்றான் ஒரு வீரன். வேற்போரிடத்து உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் வேல்தைப்பச் சிவந்த கண்ணினையும் புலால் நாறும் வாளினையுமுடையனாய் நிலத்தில் விழாது நின்றான் ஒரு வீரன். இளமையினை யுடைய குலமகளிர் தங் கணவரின் அம்புபோழ்ந்த புண்ணுடைய மார்பைத் தழுவினர். வளையலணிந்த மனைவியர், பகைவர் வாளாற்றுணிபட்ட வெற்றிச் சிங்கத்தை ஒத்த கணவரைப் பார்த்து உள்ளமகிழ்ச்சியால் கண்ணீர் விட்டனர்.

வேந்தன் விண்ணுலகடைந்தானாக வீரன் வாட்போரிலே உயிரைவிட்டான். வேலையுடைய வேந்தரிருவரும் போர்க்களத்துப்பட்டனர். அவர் தேவியரெல்லாம் கடிதாயெழும் தீயிற் குதித்தார்; இதனினும் கொடுமையுண்டோ! கூற்றத்தின் வயிறு நிறைந்தது.

வாகை

(வெற்றி)

கடல்போன்ற சேனையினையுடைய அரசனைக் கொன்று வேந்தன் இலை விரவித்தொடுத்த வாகைமாலையைச் சூடினான். வேந்தன் வாள்வீரரை நோக்கி, "இனிமேல் துயரமில்லை, போரிடத்து வேல்பிளந்த சீரியபுண்கள் இத்தன்மையாயின; வீரக்கழலினையும் மாலையினையும் கச்சினையும் அணிமின்" எனக் கூறி அவற்றை அளித்தான். பூமியினை வேந்தன் காக்கின்றான். இவன் காத்தலால் பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி ஒழியாது. அவன் ஓதல் வேட்டல் ஈதல் படைக்கலம் பயிற்றல் பல்லுயிரோம்பல் என்னும் ஐந்தொழிலினையும் நான்கு வேதத்தையும் மூன்று தீயினையும் இருபிறப்பினையும் பகைவரிடத்துத் தறுகண்மையையும் குளிர்ந்த அருளினையு முடையன். படை எழுச்சிக் காலத்து இடிபோன்று முழங்கிய முரசு அரசனது உயர்ந்த மாளிகையிடத்து ஓசையைச் செய்தது. அச்சந் தரும் போர்க்களமாகிய பெரிய வயலுள் பகையாகிய விதையை விதைத்துக் கீர்த்தியை விளைக்கும் வேலாகிய கோலினையுடைய உழவன் (அரசன்) காத்தலால் எம்போல் வாரிடத்து வறுமையடையாது. மகுடத்தலையாகிய மிடாவில் தோளுடனே வெட்டுண்டு வீழ்ந்த தோள் வளையுடைய கை அகப்பையாக மூளையாகிய அழகிய சேற்றை முகந்து, பிறழ்ந்த பற்களையுடைய பேயுண்ணும்படி கொடியோடுகூடிய மன்னன் வழங்கினான். பகை மன்னர் நடுங்கும்படி வெட்டிக் களவேள்வி வேட்டவனது முரசு முழங்க வென்ற தேரின் முன்பு "அழியாத நன்மையைச் செய்தவன் நெடுங் காலம் வாழ்வானாக" எனச் சொல்லி, பறட்டை மயிரினையுடைய பேய்கூத்தாடிற்று. வெற்றி வீரரும் இனியமொழி

யையுடைய பாணிச்சியரும் கைகோத்து நின்று அரசனை வாழ்த்திக்கூத்தாடினர். நான்கு வேதத்தையும் உணர்ந்த அந்தணர் யாகங்களை இயற்றி அரசனது வெற்றியைச் சிறப்பித்தனர்.

உழுது அதன் பயன் கொண்டு, ஆநிரையை ஓம்பிக் குற்றமில்லாத பண்டங்களை விற்று நான்கு வேதம் முதலியவற்றைக் கற்று, அழலோம்பி, பொருளைச் சீர்தூக்காது கொடுக்கும் கொடையான் முதல் வணிகர் எல்லார்க்கும் தலைமையுடையர். முற்கூறிய மூவர் ஏவலையு மேற்று நீதிநூல் வழி ஒழுகி கழனியை உழுபவன் பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரெனத் தக்கவன். அறிவான் மிக்கோர் சூடாறிய பின்னல்லதுசாம்பர் பூத்ததழலைக்கையில் ஏந்தார்; அதுபோல, கடல்போன்ற சேனையுடையேம் யாமென்று மதித்துப்பகைவரை இகழார் மேலோர். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகம் என்னும் மூன்று லோகத்தினுமுள்ள இருளைப் போக்கும் சூரியனைப்போல இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்னும் மூன்று காலத்தையு மறிதலால், தம்மில் தாம்மாறுபட்டுப்பால் புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் சான்றோர் மெய் மொழிகள் எக்காலத்தினுந்தப்பா. துறவோர் நீரில் பலகால் மூழ்கி வெறுநிலத்தில் படுத்து மான்றோலை ஆடையாக உடுத்து சோர்ந்த சடை வீழத் தீயோம்பி ஊரிடத்துச்சேராராய் காட்டிலுள்ள கீரைகளையும் மூலங்களையுங் கைப்பற்றித் தெய்வத்தையும் விருந்தையும் போற்றுவர்.

கொடியசையும் தேரினையுடைய அரசன் கவர்பட்ட தெருவில் வீரர் தழையாற்பண்ணின கூரையுடைய பாசறையிற் றங்கியிருக்கும் மனைக்கிழத்தியை அணைதலை நினையான். அவன் வாடைக்காற்று வருத்தத் தலைவியின் தோளைச்

சேர விரும்பிப் பாசறையின்கண் இருந்தான். மயிர்க் கண் முரசு ஒலிப்ப ஆதித்தனை ஒப்ப நாவலந்தீவின் கண் எல்லாவுயிர்க்கும் செங்கோல் செலுத்தல் அரச னுக்கு முறைமை. புகழினையும் முத்தியினையும், நான் மறையையுமுடைய அந்தணன் சந்துசெய்யச் சென்றானாகில் மன்னர் பகை தணிந்து மீள்வர். அரசனது அவைக்களத் துள்ள சான்றோர்கள் வினவையும் விடையையும் கவனித்து நடுவு சொல்வர். சோதிடவர் சோதிடநூல் உணர்ச்சியால் இப்புவியில் நிகழ்பவை எல்லாவற்றையும் நிச்சயித்துக் கூறு வர். மறக்குடியிற் பிறந்தவள் தங்கள்மேல் எடுத்து வந்த சேனையைப் பொருளாய் பிள்ளை வாயின் முலையை வாங்கி முன் பகைவரைக் குத்தி வளைந்த வேலின் வளைவை நிமிர்த்தி தன் மரபிலுள்ளோர் நடு கல்லைக் காட்டிப் பிள்ளையைப் பூசலுக்குப் போவா யென்றாள். மறக்குடியிற் பேதையானவள் "கல்லிலே பொருந்தி நின்றான் என் தகப்பன்; என் கணவன் போர்க்களரியிலே பட்டான்; பகைவர் முன்னே நின்று எதிர்த்துப் பூசலிலே விழுந்தார் என் தமையன்மார்; தன் சேனை கெடவும் கெடாதே பின்னின்று தன்கை அம்பைச் செலுத்தவும் பகைவர் மேலே சென்று எய்பன்றி போலக் கெட்டுக் கிடந் தான் என்னுடைய மகன்" எனக் கூறி மகிழ்ந்தாள். பகை அரசனது மார்பிடத்தே வாளழுந்தப் போர் செயத வனது வீட்டின் முன் வேட்டையாடும் சிறு பிள்ளைகளின் எதிரே முயல்கள் பாயும்.

வேந்தன் நாடு காத்தற்றொழிலை ஒரு நாள் தவறினும் பிறப்பு முதலிய எண்வகை இயல்புடைய பெரியோர் தன்மை நிலைபெறாது. மன்னுயிரைக் காத்து ஆறிலொரு கடன் பெற்று அதனைப் பிறர்க்கும் கொடுத்துண்டு சுவர்க்

கத்தை எய்திய பிதாவின் நெறியை மன்னன் மேற்கொண்டான்.

வாட்சேனை உடையும்படி வென்று மதவாரணங் கெட்டோடும்படி வேந்தன் போர்க்களத்தைக் கொண்டான். வேந்தன் வீரனுக்கு அவன் விரும்பியதைக் கொடுக்கவும் அவன் அவற்றைக் கொள்ளானாகி உயர்ந்த வார்த்தை பலவற்றைச் சொன்னான். கீர்த்தியை யுடைய வேந்தனது குடைக்குப் போர்வை ஆகாயம; இலங்கும் பகுதி மேல்வட்டம் மேகம்; எதிரே சொரியும் நீர்த் தாரை, சூழத் தூக்கப்பட்ட முத்துகளாகும்; சந்திராதித்தர் வழங்கும் மாமேரு காம்பாகும. இயமனை வருத்தும் வேலினை யுடைய வேந்தனது வெண்கொற்றக் குடைக் கீழ் உலகம்தங்குதலால் அவனது கண்கள் கோபித்தலின்றி உறங்கின. வாட் பூசல் என்னும் நெருப்பிலேவீரர் செஞ்சோற்றுக் கடனாகிய பிராணனென்னும் அவியைக் கொடுத்தார். அவ்விடத்து வீரர் கிட்டுதற்குரிய வீரசுவர்க்க முள்ளது. சங்கு போன்ற சான்றோர் தூய்மை வானத்து விளங்கும் நிறைமதி ஒப்ப நிலை பெறுவதல்லது, மரக்கலம் பிளந்தோடும் குறையாத கடலிடத்துப் பல பொருளினைப் பெறினும் மாறுபடுமோ.

கிணைப் பொருநன் ஆமையின் வயிறு போன்ற கிணையின் மாசைத் துடைத்து ஏர் வாழ்கவென்று சொல்லி நெற் போரை யுடையவனது செல்வத்தை வாழ்த்த எங்கள் மிடி நீங்கும். இனி மூப்பும் ஆம்; இளமையும் கழிந்தது; நோய் தாமும் இனிமேல் வரும்; பஞ்சேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மேற்கொள்ளச் சீவியாது விசேஷமாகிய பஞ்ச விருத்தியை நல்லறிவு செய்வதாக. சரீரம் அழிவதற்கு முன்நன்னெறிக் கண் செல்லுதல் உறுதியுடைத்து.

[வாகைத் திணையின் கண் பற்பல தொழில்கள் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.]

பாடாண்

[ஒருவனுடைய கீர்த்தி, வலி, கொடை, தண்ணளி முதலியவற்றைப் பரிசில் வேண்டிய புலவன் ஆராய்ந்து சொல்லுதல்.]

பூவாற் றொடுத்த மாலையினையும், அழலும் சினத்தையும் வேற்படையையுமுடைய எம்முடைய அரசன், அரசர் பலர்க்குஞ் சிங்கம்; அந்தணர்க்குப் புகழ்மாலை; அன்ன நடையினையுடைய மகளிர்க்கு நிறைந்த அமிர்தம்; இரவலர்க்கு மழை என வேந்தனின் தண்ணளியையும் கொடையையும் புகழ்ந்து சென்ற புலவன், வாயில்காப் போனை நோக்கி, "கொடி உயர்ந்த மதிலின் வாயிலிடத்துள்ளவனே! என் வரவை அரசற்குச் சென்றுணர்த்து வாய்" எனப் புகன்றான். வாயில் காப்போனால் அனுமதி பெற்று உட்சென்ற புலவன் வேந்தனைத் திருமாலோடு உவமித்துப் புகழ்ந்து, "எங்கள் தரத்தினை நினையாது மகிழ்ந்து போர்க்களத்தே பகைவரிடத்தினின்றும் கைப் பற்றிய யானைகளையும் திரவியங்களையும் மழைபோல் வழங்குஞ் சீரிய வேந்தே! முல்லைக்கு பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்போர்வையும் உலகத்திலே புகழ் விளங்கும் படி கேளாதே கொடுத்த உபகாரிகளை ஒப்ப நீயும் ஒளியாது பரிசில் வழங்கல் கடன்." எனப் புகன்றான்.

பகைவரை வென்று செங்கோல் செலுத்திப் பூமியிடத்தே கொடுமையை நீக்குதலால் துயில்கொண்ட வேந்தனை "பூமியிடத்துள்ள அரசர் திறை அளக்க வந்து நிற்கின்றாராதலின், வேந்தே! தாமரை மலரை ஒத்த கண்களை விழித்துத் துயில் ஒழிக" எனக் கூறிப் பாணன்

துயில் எழுப்பினான். துயில்விட்டெழுந்த அரசன் முன்னே பாணன், "பகைவர் சுவர்க்கத்தை விரும்பின் உன்னோடு மாறுபடுவர்; உலகை ஆள விரும்பின் உன்னை வணங்குவர்" என மங்கலங் கூறினான்.

காற்று வீசுமிடத்து விளக்கு வலமாகச் சுழன்று வேந்தனது வெற்றியை அறிவிக்கும். ஆதித்தன் முன் ஆகாயத்தின்கண் விளங்கும் நட்சத்திரங்கள் ஒளியின்றி மறைந்திருப்பதுபோல கொடியுடைய தேர் வேந்தன் முன் அரசஅவையிடத்து வேந்தர் திரள் ஒளி மழுங்கிற்று. காவல் முரசம் முழங்க வேந்தன் பசுத்திரளை மணியுடனும் பொன்னுடனும் அந்தணர்க்குத் தானம் பண்ணினான். அழலாகிய நாவினால் தேவர்கள் அவியை அருந்தும்படி அரசன் யாகம் வேட்டான். ஆகாயத்திலுள்ள வெள்ளி ஒளிவிடும்படி மேகம் நாட்டில் மழை பொழிந்தது. வெற்றி வேலையுடைய அரசனது நாடு * எட்டு இடர் ஒழிந்தது. கழனியில் நீலோற்பலம் கண்போல் மலர்ந்தது. வியலாமையினது வயிற்றை ஒத்த கிணையை உபகாரியின் தலைவாயிலிற் கொட்டி, "யானை வாழ்வதாக" என்று கூறுவதன் முன்னே என்னிடத்தினின்றும் துயர் ஒழிந்தது. [கிணைப் பொருநன் கூறியது] வேந்தே! முற்றிய மதுவை விலைக்கு விற்குமவள் அதன் விலைக்கு பருந்துகள் திரண்டு சிறகடிக்கும் போர்க் களரியில் யாம் விரும்பிக் கைக்கொண்ட யானைகளை விரும்பாள் †. அரசர் நின்று வாழ்ந்த வெற்றி வேந்தன் சிங்காசனத்தின்மீது நாவலந் தீவுக்கு வேந்தனாகிச் செம்மாந்திருந்தான். பூமியிலுள்ளோர் வாழ்ந்த அவன்

---

* "விட்டில் கிளிநால் வாய் வேற்றரசு தன்னரசு
நட்டம் பெருமீ பெயல் காற்று ...."

† ஆடற்பாட்டில் வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது.

தன் மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டி முடிந்தான். அரணிலே யுடைய வேந்தன் வேய்போன்ற தோளினையும், கூரிய பல் லினையும், சிவந்த வாயினையுமுடைய காமவல்லியனையாளை மணமாலைசூட்டினான். அவனுக்குச் சிவந்தவாயினையும், பெரிய கண்ணினையுமுடைய மைந்தன் பிறந்தமையால் தேவுக்கள் மகிழ்ந்தனர்; பகைவர் மாறுபாடொழிந்தனர்; பூமியிலுள்ளார் வாழ்த்தினர். அவனது (அரசன்) பிறந்த நாளில் இரவலர்யானையும் பொன்னும் பெற்று மகிழ்ந்தனர்; பகை வேந்தரும் சங்குவளை அணிந்த பெண்களின் மார்பை விரும்பி இந்நாளிற் படைஎடாரென்றுஅரணங்களிற் கதவுத் தாழ்களை தாமே நீக்குவர். குதிரை பூட்டிய தேரை அரசன் இரப்போர்க்கு வழங்கிய பின் விடையளிக்கத் தாழ்ந்தான்; இரவலர் பரந்து நின்ற தோற்றம் பகைவர் நாட்டில் கடல் போன்ற சேனை பரந்து நிற்பது போன்றது. முடிமன்னர் பணியும் பாதங்களையுடைய அரசன் யானை, தேர், குதிரை களைப் பாணர்க்கு வழங்கிப் பின்னே (ஏழடி) சென்று விடைவளித்தான். விருந்தினரை வருகவென்று சொல்லும் புண்ணியத்தையுடைய வேந்தன் உயிர்களை மகிழ்ச்சி பெறக் காத்தலால் நிலையாகிய புகழோடு அவன் நெடுங்காலம் வாழ் வானாக.

யாழ்வல்ல பாணனே! எங்களை ஒப்ப யானை இயங்கும் காட்டைக் கழிந்து அரசனை அடையின் பொற்றாமரை மலரை அவன் நின் தலையிற் சூட்டுவான் [பாணாற்றுப் படை] தொல்லுஞ் சிலை போன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பன்னவிறலியர் நிருத்தத்துக்குத் தலைவனே! மேகத்தை வென்ற கொடையுடையவன் வழங்குஞ் செல் வத்தைத் தொகுத்துக் கொள்வதற்குத் தவறாது செல்வா யாக [கூத்தராற்றுப்படை]. தெருவிலே சுழன்று திரியும்

கிணையினையுடைய பொருநனே! போரை விரும்புவோ னிடத்துச் செல்வையாகில் உயர்ந்த களிற்றின் நிரையைப் பெறுவாய் [பொருநராற்றுப்படை]. வளையுடைய கையினை யும் சிவந்த வாயினையுமுடைய பாண்மகளே! போரிற் சிறந்தவனது கீர்த்தியை வாழ்த்திப் போவாயாயின் அவை யின் கண்ணுள்ளோர் புகழ ஆபரணத்தைப் பூண்டு மலர்ந்த மல்லிகையை ஒப்பப் பொலிவு பெற்று இப்பொழுதே மீள் வை [விறலியராற்றுப்படை] வெல்லுகின்ற சேனையை யுடைய மன்னன் எம்முடைய வார்த்தையை எள்ளாது ஏற்றுக்கொள்வானாயின் பகை இரிந்தோடக் கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகத்தை அங்கையிடத்தே கொள்வான். [வாயுறை வாழ்த்து] மாலை வேந்தே! வேதியர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர், தகப்பன், மாதா முதலியோர்க்கு முன் னோர் செய்த முறையில் நின்று, பின்பு ஞாலத்து வார்த்தை யைக் கேட்பது வழக்கு [செவியறிவுறூஉ] அரசனது உயர்ந்த கொற்றக்குடை தன்னுடைய நிழலில் வாழ்பவ ர்க்கும் குளிர்ந்த நிறைமதியாகும்; பகைவர்க்குக் கொடிய வெய்யிலாகும். தேன் மலரும் சுருள், குரல், அளகம், துஞ்சுகுழல், கொண்டை யென்னும ஐந்து பகுதியா யமைந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் அகன்ற மாளிகைகளி லிருந்து அரசனது உயர்ந்த வாள் வெற்றியை வேண்டிச் சினம் அழலும் மன்னன் கங்கை நீரை ஒத்த தீர்த்தத்திலே மங்கல நீராடினான். போர்க்களத்தே பகைவரை வென்ற மன்னவனே! கடல் சூழ்ந்த வையகத்தில் இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் வென்று படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்னும் ஆறினையும் பெருக்கி* ஏழினையுங் கடிந்து இனிமை

* "நாடிய நட்புப் பகை செலவு நல்லிருக்கை
கூடினரைப் பிரித்தல் கூட்டலா—நீடிலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு
ளீட்டங்கட் காமமிவை யேழு."

யுற்று நெடுங்காலமிருப்பாயாக. வழிபடு தெய்வம் நின்னைக் காப்ப நாவலந்தீவிடத்து மாமேருவைப்போல நிலைபெறுவா யாக. பல யானைகளையுடைய வேந்தர் வணங்கக் குளிர்ந்த மாலையணிந்த வேந்தனது வீரக்கொடி திருமாலின் கருடக் கொடிபோல் உயர்ந்தது. ஒள்ளிய சடையையுடைய முருகனுக்கு ஆடும் வெறியாட்டை விரும்புவையாயின் நீயும் வள்ளிக்கூத்தை ஆடுவாயாக. முறைமையாகிய வேடத்தை உடையோய்! அருவியாற் பொலிந்த திருவேங் கடத்துப் போவையாயின் சக்கரத்தையுடைய கடவுள் இந்திரியங்கட்கு மயக்கந்தரும் காசினியில் துயரெல்லா மொழிய அருளை வழங்கும். சூடிய பிறையையுடையோய்! இப்பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெறிக்கண்ணே போவே மென்றுசொல்லிப் பழிச்சி சுடுகாட்டில் ஆடிவருத்தந் தீர்ந்த நின் பாதங்களைப் பலகாலும் வணங்குவோமாக. திருக்கூத் தாடுதலை மேவினவன் சீபாதங்களைச் சேர்ந்தார் என்பெறுர்.

இயல் உ

புறப்பொருள்
(தொல்காப்பியத்திற் கூறியபடி)

வெட்சி

ஓர் அரசன் பிறிதோர் அரசனோடு போர் செய்ய விரும்பினான்; விரும்பியவிடத்துத் தனது படைத்தலைவரையும் போர் நிலத்தைக் காத்து நின்றோரையும் ஏவி பகைவரது ஆநிரைகளைக் களவினாற் கொண்டுவரும்படி பண்ணுதான்; அங்ஙனம் கொண்டுவரப்பட்ட ஆநிரைகளைப் பாதுகாத்தல் வெட்சி எனப்படும். நிரையினைப் பறிகொடுத்தோர் அவற்றை மீட்டலும் வெட்சியில் அடங்கும்.

நிரை கவருமிடத்தும் அவற்றை மீட்குமிடத்தும் நிகழும் பதினான்கு செய்திகள் ஆசிரியரால் கூறப்படும். (1) நிரை கவர்தற்கு எழுந்த படை பாடிப்புறத்துத் திரளுமிடத்து அரவமெழுதல்; (2) போர்வீரர் பாக்கத்தே இருளில் நல்வாய்ப் புட்கேட்டல்; (3) கேட்டபின் பகைவர் நிலத்து ஒற்றர் உணராமற் செல்லல்; (4) சென்று ஒற்றர் வாயிலாகப் பகைவர் செயலை அறிதல்; (5) அறிந்து நிரைப்புறத்து ஒதுங்கி யிருத்தல்; (6) புறஞ்சேரியை வளைத்துக்கொண்டு ஆண்டு நின்ற நிரைகாவலரைக் கொல்லுதல்; (7) எதிர்ப்போர் இலராக நிரையை அகப்படுத்தி மீள்தல்; (8) தம் பின்னே தொடர்ந்துசென்று ஆற்றிடைப்போர் செய்தாரை

வெற்றி கொள்ளல்; (9) சிலர் போர் செய்ய ஏனையோர் நிரையினைப் புறங்காட்டி இளைப்பாற்றிக்கொண்டு போதல்; (10) நிரையினைக் கவர்ந்தோர் வருதல்; (11) நிரையினை ஊர்ப் புறத்து நிறுத்துதல்; (12) வேந்தன் ஏவலால் நிரைகளைத் தமக்குள் பகுத்துக்கொள்ளுதல்; (13) நிரையைப் பகுத்துக் கொண்ட மகிழ்ச்சியால் சுற்றத்தோடு கள்ளுண்டு மகிழ்ந்து விளையாடுதல்; (14) நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுத்து மகிழ்தல். இச் செய்திகள் நிரைமீட்போருக்கு முரிய.

வஞ்சி

நாடு கவர்தல் வேட்கையால் மக்கள் அஞ்சும் படியாக அந்நாட்டிடத்தே சென்று ஒரு வேந்தனை மற்றொரு வேந்தன் வெற்றிகொள்ளல் குறித்தது வஞ்சி எனப் படும். நாடு கைக்கொள்ளச் சென்றவிடத்து இருந்தவனும் மண்ணழியாமற் காத்தற்கு எதிர்த்து மேற் செல்வானாயின் அவ்விருவரும் வஞ்சிவேந்தர் எனப்படுவர். இவ்வஞ்சிவேந்தருடைய செய்திகள் பதின்மூன்று. (1) இரு படைகளும் எழுமிடத்து ஆரவாரஞ் செய்தல்; (2) இருவகைப் படையாளரும் பகைவர் நாட்டிற் பரந்து சென்று எரியை எடுத்துச் சுடுதல்; (3) ஒருவர் ஒருவர் மேற்செல்லுமிடத்து பிற வேந்தர் தத்தம் படையுடன் அவர்களுக்குத் துணையாயவழி அவர் பெருமிதம் அடைதல்; (4) போர் மேற் செல்லும் வேந்தர் தத்தம் படையாளர்க்குப் படைக்கலம் முதலியன கொடுத்தலும், பரிசிலர்க்கு அளித்தலுமாகிய கொடைத்தொழிலைச் செய்தல்; (5) பகைவர் நாட்டை அடைந்த படைகள் நாடு காத்து நின்றோரைக் கொல்லுதல்; (6) போரிடத்து வீரச் செயல்கள் காட்டிய தானைத்தலைவருக்கு ஏனாதி, காவிதி முதலிய பட்டங்களும், நாடு ஊர்

முதலியனவும் அளித்தல் ; (7) பகைவேந்தரை ஒரு பொருளாக மதியாது படையினைச் செலுத்திப் பேராண்மையுடையராய் விளங்குதல் ; (8) தன் படை நிலையாற்றாது பெயர்ந்த வழி விசையோடு வரும் பெரு நீரைக் கல்லணை தாங்கினாற் போல தானே தடுத்துப் பெருமை அடைதல் ; (9) போர் செய்த பிற்றை ஞான்று, வேந்தன், போர் குறித்த படையாளருந் தானும் உடனுண்பான் போல்வதோர் முகமன் செய்தற்குப் பிண்டித்துவைத்த உண்டியைக் கொடுத்தல் *; (10) இருவருள் ஒருவர் ஒருவர் மிகைகண்டு அஞ்சிக் கருமச் சூழ்ச்சியாற் றிறை கொடுப்ப அதனை வாங்கினோர் விளக்க மெய்தல் ; (11) திறை கொடுத்தோர் குறைபாடு எய்தல் ; (12) பகைவர் நாடழிந்தமைக்கிரங்கித் தோற்றோனைச் சிறப்பித்துக் கொற்றவள்ளை பாடுதல் ; (13) வென்றும் தோற்ற வேந்தர் தம் படையாளர் முன்பு போர் செய்த விடத்து கணையும் வேலும் முதலிய படைகளைத் தம்மிடத்தே தடுத்துக் கொண்டழிந்தவர்களைத் தாஞ் சென்றும் பொருள் கொடுத்தும் வினவியும் தழுவியும் உபசரித்தல்.

உழிஞை

பகைமேற் சென்ற வேந்தன் வேற்று வேந்தனது அரணை வளைத்தலும், அதனுள் இருந்த வேந்தன் அதனைக் கொண்டு காத்தலும் உழிஞையாம். சென்ற வேந்தன் செய்திக்கு நான்கும் இருந்த வேந்தன் செய்திக்கு நான்குமாக எட்டுத் துறைகள் கூறப்படுகின்றன. (1) பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னேயும் வேண்டியோர்க்கு அவற்றைக் கொடுத்தலைக் குறித்தல். (இராமன் இலங்கை

---

* பெருஞ் சோற்று நிலை.

கொள்வதன் முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும் அது எனக் கூறுவர் நச்சினார்க்கினியர்) ; (2) அவ்வாறு குறித்த குறிப்பினை முடிக்கின்ற வேந்தனது சிறப்பினை அவன் படைத்தலைவர், தூதர் முதலியோரும் எடுத்துப் புகழ்தல் ; (3) ஒரு காலத்தும் அழிவில்லாத மதிலை இற்றைப் பகல் அழித்தும் என்று கூறி அஃது அழித்தற்கு விரும்பல்; (4) அங்ஙனம் மதின்மேற் சென்றுழி மதிலகத்தோர் அம்புமாரி விலக்குதற்குக் கிடுகுங்கேடகமுமாகிய தோற் கருவியை மிகுதியாகக் கொண்டு செல்லுதல்.

அகத்தோன் செய்திகளாவன : (1) அகத்தோனது படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, நீர்நிலை, ஏமப்பொருள் மேம்படுபண்டங்கள் முதலிய பெருஞ் செல்வங்களைக் கூறுதல் ; (2) புறத்தோனை அகத்தோன் தன் செல்வத் தானன்றிப் போர்த்தொழிலால் வருத்தியது கூறல் ; (3) அகத்திருந்தோன் தன்னரணழிவு தோன்றிய வழிப் புறத்துப் போர் செய்தலைக் கூறுதல்; (4) புறத்தோன் அகத்தோன் மேல் வந்துழி அவன் பகையினைப் போற்றாது அகத்தோன் இகழ்ந்திருத்தற்கு அடைத்த மதிலரணின் சிறப்பைக் கூறுதல்.

இன்னும் இருபெருவேந்தர்க்கும் ஒன்றாய் வரும் பன்னிரண்டு துறைகள் உண்டு. (1, 2) தன் ஆக்கம் கருதியும் குடிகளைக் காத்தற்கும் குடையும் வாளும் நாட்கொள்ளுதல்*

---

* புறத்தோன் புதிதாக அகத்தே புகுதற்கு நாட்கொள்ளுமென்க. தன்னாட்டினின்றும் புறப்படுதற்கு நாட்கோடல் உழிஞை எனப் படாதாகலின். அகத்தோனும் முற்றுவிடல் வேண்டி மற்றொரு வேந்தன் வந்துழித்தானும் புறத்துப் போதருதற்கு நாட்கொள்ளும். நாட்கொள்ளலாவது நாளும் ஓரையும் தனக்கேற்பக் கொண்டு செல்வுழி அக்காலத்துக்கோர் இடையூறு தோன்றிய வழித் தனக்கு இன்றியமையாதனவற்றை அத்திசை நோக்கி அக்காலத்தே முன்னே செல்லவிடுதல். (ந—உரை),

(3) புறத்தோரும் அகத்தோரும் எயில் மதிலில் ஏணிமீது நின்று போர் செய்தல் ; (4) அவ்விருபகைவரும் புறத்தும் அகத்தும் தம்படை கொண்டு போர் தொலைத்து அம்மதிலைக் கைப்பற்றுதல்; (5) உண் மதிலில் வளைத்து நின்றவன் போர் செய்யும் உள்ளத்தை விடாமலும், வளைக்கப்பட்டவன் மதிலைவிடாமலும் காத்தலை விரும்பிய நொச்சி ; (6) இடை மதிலில் அகத்தோனிடத்தைப் புறத்தோனும் புறத்தோனிடத்தை அகத்தோனும் விரும்பிக் கைப்பற்றுதல் ; (7) அகத்தோரும் புறத்தோரும் எயிற்புத்தின் அகழின் இருகரையும்பற்றி நீரிடைப்படர்ந்த நீர்ப்பாசிபோல் நின்று போர் புரிதல் ; (8) மதிற் புறத்தன்றி ஊரகத்துப் போரை விரும்பி நிற்றல் ; (9) புறஞ்சேரி மதிலும் ஊர்மதிலுமல்லாத (அரண்மனை மதில்) கோயிற் புரிசைகளின் மேலும் ஏறி நின்று போர்செய்தல் ; (10) போர் செய்த மதிற்கண்ணே ஒருவன் ஒருவனைக் கொன்று அவன் முடிக்கலம் முதலியன கொண்டு, பட்ட வேந்தன் பெயரால் முடிபுனைந்து நீராடுதல்; (11) இருபெரு வேந்தருள் ஒருவன் ஒருவனை வென்றுழி அங்ஙனம் வென்ற வெற்றி வாளினைக் கொற்றவை மேல் நிறுத்தி அதற்கு நீராட்டும் வாண்மங்கலம். (12) அவ்வாண்மங்கலம் நிகழ்ந்த பின்னர், வென்ற வேந்தன் தன் படைக்கெல்லாம் சிறப்புச் செய்தற்காக அவற்றை ஒருங்கு கூட்டி மகிழ்வித்தல்.

தும்பை

தனது வலிமையினை உலகம் புகழ்தல் காரணமாகப பகைமேற் சென்ற வேந்தனை மாற்று வேந்தனும் அப்புகழ் கருதிச் சென்று வலியழித்தல் தும்பையாம். இதனகத்துப் படையாளரது வீரச் செயல்கள் கூறப்படும். அவையாவன : பலரும் ஒருவனை அணுகிப் போர் செய்தற் கஞ்சித் தூர

நின்று அம்பாலும் வேலாலும் எறிந்து போர் செய்ய அவ் வாயுதங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று முட்டும்படியாக நெருங்கித் தைத்தலின் குற்றுயிரான நிலையிலும் வீரச்செயலில் அவன் குறைவுபடாதிருத்தலும், வாள்முதலியவற்றால் தலையே யாயினும் உடம்பேயாயினும் அறுபட்ட நிலைமையினும் நிலத்திற் சாயாது அவனுடம்பு வீரச்செயல் காண்பித்தலும் போல்வன.

இத்திணைக்குப் பன்னிரண்டு செய்திகள் கூறப்படும். அவை பொருவோர் எதிர்ப்போர் என்னும் இரு பகுதியினர் செயல்களைக் குறிப்பன. (1) பகைவர் அஞ்சத்தக்க தானை (காலாள்) நிலை, (2) யானை நிலை, (3) குதிரை நிலை முதலியவற்றின் தன்மைகளைக் கூறுதல், (4) வெற்றியையே நோக்கமாகக் கொண்ட வேந்தன் களத்து முகப்பிற் சென்று பொருதவிடத்து மாற்றார் சூழ்ந்து மொய்த்தனராக, அவன் படைத்தலைவன் ஒருவன் தான் வேறோரிடத்திற் செய்து கொண்டு நிற்கும் போரைவிட்டு வந்து வேந்தனோடு பொருகின்றாரை எறிதல், (5) இருவர் படைத்தலைவரும் தம்மிற் பொருது மடிதல், (6) தனது உடைந்த படைக்கண்ணே ஒரு படைத்தலைவன் சென்று அதன் பின்னணியை மதர்த்த எருமைபோலத் தாங்கி நிற்றல், (7) கையிலிருந்த படையை எறிந்துவிட்டு மெய்யாற் பொருதல், (8) பகைவன் ஊர்ந்து வந்த களிற்றை எறிந்து ஆர்த்தல், (9) களிற்றொடுபட்ட வேந்தனை மற்ற வேந்தன் படையாளர் சூழ்ந்துநின்று ஆடுதல், (10) இரு பெரு வேந்தரும் அவருக்குத் துணையாகிய வேந்தரும், தானைத்தலைவரும், தானையும் வாட்போர் புரிந்து ஒருவரும் ஒழியாமற் களத்து வீழ்தல், (11) போரிடத்தே தன் வேந்தன் வஞ்சத்தாற் பட்டானாகச் சினங்கொண்டு பொரும் படைத்தலைவன் தலைமயங்கிப் போர் செய்தல்

("குருகுலத்தவனைக் குறங்கறுத்தனன்று இரவுஊசெறிந்து பாஞ்சாலரையும் பஞ்சவர் மக்களைவரையும் கொன்று வெற்றிகொண்ட அச்சுவத்தாமாவின் போர்த்தொழில் போல்வன"—ந-உரை). (12) புறங்கொடுத்தலின் அவரைக் கோறல் தருமமல்ல என்று உணராது அவரைக் கொன்று குவித்தல்.

வாகை

வலியும் வருத்தமுமின்றி இயல்பாகிய ஒழுக்கத்தால் நாற்குலத்தோரும், அறிவருந் தாபதர் முதலியோரும் தம்முடைய தொழிற் கூறுபாடுகளை மிகுதிப்படுத்திக் கூறல் வாகையாம். *மிகுதிப்படுத்தல், தன்னைத்தானே மிகுதிப் படுத்தலும் தன்னைப் பிறர் மிகுதிப்படுத்தலுமென இரு வகைப்படும். மேற்கூறியது போலத் துறைப்படுத்திக் கூறுதற்கியலாத பரந்த செய்கை பலவும் தொகுக் கப்பட்டு ஓரோ வொன்றாக்கி எழுவகையாகக் கூறப்படும். (1) அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கம். அவையாவன—ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன. (2) ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கம். அவை யாவன: ஓதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தல், தண்டஞ் செய்தல் என்பன. (3) இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கம். ஏனோர்—வணிகரும் வேளாளரும். வணிகர்க்குரிய ஆறு—ஓதலும், வேட்டலும், ஈதலும், உழவும். வேளாளர்க்குரிய ஆறு—ஓதல், ஈதல், உழவு, நிரை ஓம்பல், வாணிகம். வேளாளர்க்கு வழிபாடு உரித்தாகவுங் கூறுவர். அது

* இகல்கொண்டாரை வென்று வாகைப் பூச் சூடி ஆரவாரித்தல் வாகை என்பர் ஐயனாரிதனார்.

பொருத்தமின்று. என்னை, "மன்னர் பின்னோரென்ற பண்மையான் முடியுடையோரும், முடியில்லாதோரும்; உழுவித்துண்போரும், உழுதுண்போருமென மன்னரும் வேளாளரும் பலரென்றார். வேளாண் மாந்தர்க்கு 'வேந்து விடுதொழில்' என்னும் மரபியற் சூத்திரத்தான் வேளாளர் இருவகையரென்ப. அரசரேவுந்திறமாவன. பகைவர் மேலும் நாடுகாத்தன்மேலுஞ் சந்து செய்வித்தன்மேலும் பொருள் வருவாய் மேலுமாம்.

"அவருள் உழுவித்துண்போர் மண்டில மாக்களுந் தண்டத் தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப்பிடவூரும், அழுந்தூரும், நாங்கூரும், நாவூரும், ஆலஞ்சேரியும், பெருஞ்சிக்கலும், வல்லமும் கிழாரும் முதலிய பதியிற்றோன்றி வேளெனவும் அரசெனவும் உரிமை எய்தினோருங் குறுமுடி குடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய் முடியுடை வேந்தர்க்கு மகட் கொடைக்கு உரிய வேளாளராகும். 'இருங்கோ வேண்மானருங் கடிப்பிடவூர்' எனவும், 'ஆலஞ்சேரி மயிந்தனாருண் கேணி நீ ரொப்போன்' எனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட் செய்தார். உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி அழுந்தூர் வேளிடை மகட் கோடலும் அவன் மகனாகிய கரிகாற் பெருவளத்தான் நாங்கூர் வேளிடை மகட் கோடலுங்கூறுவர்" என ஆசிரியார் நச்சினார்க்கினியர் கூறினாராதலின். (4) மூவகைக் காலமும் நெறியினாற்றிய அறிவன்தேயம்—காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூவகைக் குற்றமில்லாத ஒழுக்கத்தினை மூன்று காலத்தும் வழங்கும் முறைப்படி அமைத்த முழுதுணர்ந்த பெரியோர். இவர் கலசயோனியாகிய அகத்தியன் முதலியோரென்பர்.

"மழையும் பனியும் வெயிலும் ஆகிய குற்றமற்ற செயலையுடைய மூவகைக் காலத்தினையும் நெறியினாற் பொறித்த அறிவன் பக்கமும் என்றவாறு.

"இனி இறந்தகாலம் முதலிய மூன்று காலத்தினையும் நெறியிற்றோற்றிய அறிவன் என்றாலோ எனின் அது முழு துணர்ந்தோர்க்கு அல்லது புலப்படாமையின் அது பொரு ளன்று என்க. என்னை,

'பனியும் வெயிலுங் கூதிரும் யாவும்
துனியில் கொள்கையொடு நோன்மை யெய்திய
தணிவுற் றறிந்த கணிவன் முல்லை'

எனப் பன்னிருபடலத்துள் ஓதுதலின்; ஆகவே அறிவன் என்றது கணிவனை.

"மூவகைக் காலமும் நெறியினால் ஆற்றல் ஆவது— பகலும் இரவும் இடைவிடாமல் ஆகாயத்தைப் பார்த்து ஆண்டு நிகழும் வில்லும், மின்னும், ஊர்கோளும், தூமமும், மின்வீழ்வும், கோணிலையும், மழை நிலையும், பிறவும் பார்த்துக் கூறல் என்பதாம். அங்ஙனம் வேண்டுதலின் ஆற்றிய அறிவன்" எனக் கூறுவர் ஆசிரியர் இளம் பூரணவடிகள். (5) எட்டு வகைப்பட்ட வழக்கினையுடைய தாபதப் பக்கம். அவையாவன—நீராடல், நிலத்திடைதல், தோலுடுத்தல் சடைபுனைதல், எரியோம்பல், ஊரடையாமை, கான் உணவு கோடல், தெய்வ பூசை, திதி பூசைகோடல் என்பன. (6) " அறிமரபிற் பொருநர்கட்பால் "—தாம் தம் அறிந்த முறைமையானே போர் செய்வார் பகுதி " அவை சொல் லானும் பாட்டானுங் கூத்தானும் மல்லானுஞ் சூதானும் வேறலாம்." (7) அனைநிலை வகை—வாளானும் தோளா னும் பொருது வேறலன்றி அத்தன்மைத்தாகிய நிலைவகை

யான் வேறல். அவையாவன—சொல்லால் வேறலும், பாட்டான் வேறலும், கூத்தான் வேறலும், சூதான் வேறலும், தகர்ப்போர் குறும்பூழ்ப்போர் என்பனவற்றால் வேறலும் பிறவும் அன்ன.

"யோகிகளாய் உபாயங்களான் முக்காலமு முணர்ந்த மாமூலர் முதலியோர் அறிவன்றேயத்து அனைநிலைவகை யோராவர்; அவர்க்கு மாணுக்காரகித் தவஞ் செய்வோர் தாபதப் பக்கத்தவராவர். தகர்வென்றி பூழ்வென்றி கோழி வென்றி முதலியன பாலறி மரபிற் பொருநர்கண் அனை நிலைவகையாம்" (ந-உரை).

இன்னும் வாகைத்திணைக்கு உரித்தாகிய பதினெட்டுத் துறைகள் கூறப்படும். (1) கூதிர் வேனிற் பாசறை நிலை, (2) *களம்பாடுதல் களவழியாடுதல், (3) தேரின்கண் வந்த அரசர் பலரையும் வென்ற வேந்தன் வெற்றிக் களிப்பாலே தேர்த்தட்டிடில் நின்று போர்த்தலைவரோடு கைபிணைத்துக் குரவையாடுதல், (4) வெற்றி வேந்தன் சென்றதேரின் பின்னே கூழுண்ட கொற்றவையும் கூளிச்சுற்றமும் குரவைக் கூத்தாடுதல்.

---

* என்றது நெற்கதிரைக் கொன்று களத்திற் குவித்து அழித்து, அதரி திரித்து (கடா விட்டு) சுற்றத்தோடு நுகர்வதற்கு போர் முன்னே கடவுட் பலிகொடுத்துப் பின்னர்ப் பரிசிலாளர் முகந்துகொள்ள வரிசையின் அளிக்குமாறு போல, அரசனும் நாற் படையையுங் கொன்று களத்திற்குவித்து எருதுகளிறாக வான்பட ஓச்சி அதரிதிரித்துப் பிணக்கு வையை நிணச் சேற்றோடு உதிரப் பேருலைக் கண் ஏற்றி ஈனு வேண்மாள் (பேய்) இடம் துழந்து (துழாவி) அட்ட கூழ்ப்பலியைப் பலியாகக் கொடுத்து எஞ்சி நின்றயானை குதிரைகளையும் ஆண்டுப்பெற்றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகந்து கொள்ளக் கொடுத்தலாம்."

(5) பெரிய பகையினைத் தாங்கும் வேலினைப் புகழ்தல், (6) பகைவர் பெருமையை நன்கு மதியாது எதிர்செல்லும் ஆற்றல், (7) உயிர்வாழ்க்கையை வேண்டாது விண்ணுலகை வேண்டிய ஆண்டன்மை, (8) பகைவர் நாணும்படி உயர்ந்தோரால் நன்கு மதித்தலைக் கருதி இன்னது செய்யேனாயின் இன்னது செய்வலெனக் கூறி உயிரை அங்கியங்கடவுளுக்குப் பலி கொடுத்தல், (9) பகைவராயினும் அவர் சுற்றத்தாராயினும் வந்து உயிரும் உடம்பும் உறுப்பும் போல்வன வேண்டியக்கால் அவர்க்கவை மனமகிழ்ந்து கொடுத்து நட்புச் செய்தல், (10) பகட்டினாலும் ஆவினாலும் குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினையுடைத்தாகிய சான்றோர் (வேளாளர், வணிகர்) கூறுபாட்டைக் கூறல். (11) அரசன் அரசவுரிமையைக் கைவிட்ட பகுதி கூறுதல் ("அது பரதனும் பார்த்தனும் போல்வார் அரசு துறந்த வென்றி"— ந - உரை.) (12) குடிப்பிறப்பு கல்வி, ஒழுக்கம், வாய்மை, தூய்மை, நடுநிலைமை, அழுக்காறுமை, அவாவின்மை என்னும் எட்டுக் குணத்தினைக் கருதிய சான்றோர் தன்மை கூறல், (13) அறநூல்களாற் கற்பிக்கப்பட்ட ஒழுக்கத்தோடு பொருந்தியிருத்தல். அவையாவன—அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, நடுவுநிலைமை, பிறர்மனைநயவாமை, வெஃகாமை, புறங்கூறாமை, தீவினையச்சம், அழுக்காறாமை, பொறையுடைமை ஆகியன (14) புகழினைத்தரும கொடை, (15) தம் மாட்டுப் பிழைத்தோரைப் பொறுக்கும் பாதுகாப்பு, (16) அரசர்க்குரியவாகிய படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு முதலியனவும் புதல்வரைப் பெறுவனவுமாகிய பொருட்டிறத்துப்பட்ட வாகைப் பகுதி. (17) யாதானும் உயிர் இடர்ப்படுமிடத்துத் தன்னுயிர் வருந்தினாற் போல வருந்தும ஈரமுடைமை. (18) ஆசையை அறவிடுத்த பகுதி.

காஞ்சி

வீட்டின்பம் காரணமாக அறம், பொருள், இன்பம் என்றவற்றுனும், அவற்றின் பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையும் செல்வமும் இளமையும் முதலியவற்றல் நிலைபேறில்லாத உலகியற்கையைக் கூறுதல் காஞ்சியாம். வீடுபேறு ஏதுவாக வன்றிச் சிறுபான்மை நிலையாமைக் குறிப்புக் காரணமாகவுங் கூறப்படும். நிலையாமைக் குறிப்புத் தோன்றும் காஞ்சி, ஆண்பாற் காஞ்சி பெண்பாற் காஞ்சி எனத் துறைகள் வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் பத்துப் பகுதிகள் கூறப்படும். ஆண்பாற் காஞ்சி பத்தாவன. (1) பிறராற் றடுத்தற்கரிய கூற்றம் வருமெனச் சான்ருேர் சாற்றிய பெருங் காஞ்சி, (2) வயசு முதிர்ந்த அறிவுமிக்கோர் இளமை கழியாத அறிவில்லா மக்களுக்குக் காட்டிய முதுகாஞ்சி, (3) போர்முகத்து விழுப்புண்பட்ட வீரன் ஒருவன் அதனை ஆற்றிக் கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையை விரும்பாது புண்ணைக் கிழித்து இறக்கும் மறக்காஞ்சி, (4) போர்க்களத்தே புண்பட்டோனை கங்குல்யாமத்துக் காத்தற்குரிய சுற்றக்குழாமின்மையின் அருகுவந்து புண்பட்டோனைப் பேய் காத்ததாகச் சொல்லப்படும் பேய்க் காஞ்சி, (5) ஒருவன் இறந்துழி அவன் இத்தன்மையோனென்று உலகத்தார் இரங்கிக் கூறும் மன்னைக்காஞ்சி, (6) இத்தன்மைய தொன்றனைச் செய்தல்ஆற்றேனுயின் இன்னவாருகக் கடவேனெனக் கூறும் வஞ்சினக் காஞ்சி, (7) போரிலே புண்ணுற்றுக் கிடந்த தன் கணவனை அவன் மனைவி பேய் தீண்டுதலை நீக்கித் தானுந் தீண்டாத காஞ்சி, (8) உயிர் நீத்த கணவன்மேல் வேல்பாய்ந்த வடுவைக் கண்டு மனைவி அஞ்சிய ஆஞ்சிக்காஞ்சி (ஆஞ்சி—அச்சம்)*

* தன்னை நீத்த கணவன்மேற் பாய்ந்த வேலினுல் மனைவி தன்னுயிரையும் போக்குதல் எனவுங் கூறுவர்.

(9) தம் பெண்ணைக் கொடுத்தற்கு மறுத்தது காரணமாகப் பெண்ணை வலிந்து கோடற்குப் படையெடுத்துவந்த அரசனுக்கு முதுகுடித்தலைவராகிய மக்கள் தம் மகளிரைக் கொடுக்க அஞ்சிய மகட்பாற் காஞ்சி, (10) தன் கணவன் தலையைத் தன் முகத்தினும் முலையினுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு அவன் மனைவி இறந்த நிலை.

பெண்பாற் காஞ்சிபத்து ஆவன:—பெரும் புகழுடையவனாய் மாய்ந்தானொருவனை பெண்கிளைச் சுற்றம் சூழ்ந்து அழுதல், (2) சுற்றத்தாரின்றி மனைவியர்* தாமே தத்தங் கொழுநரைத் தழீஇ யிருந்து அழுவதைக் கண்டோர்க்குண்டாகிய துயர். (3) தன் கணவன் மடிந்த பொழுதே மனைவியும் உடன் இறந்து போனதைக் கண்டோர் பிறருக்குக் கூறிய மூதானந்தம். (ஆனந்தம்=சாக்காடு). (4) கொடிய சுரத்திடத்தே கணவனை இழந்த மனைவி தமியளாய்ப் புலம்பிய முதுமாலை, (5) கணவனோடு மனைவியர் இறந்தவிடத்துச் சுற்றத்தார் பரிசிலாளர் முதலியோர் வருத்த முற்றுப் புலம்புகின்ற கையறுநிலை, (6) தன் மனைவியைக் கணவனிழந்து நிற்கின்றதபுதார நிலை. (7) காதலனை இழந்த மனைவி தவம் புரிந்தொழுகும் தாபதநிலை. (8) கற்புடை மனைவி தன் கணவன் இறந்துழி அவனோடு எரி புகுதல் வேண்டி எரியை விலக்கினாரோடு மாறுபட்டுக் கூறும் பாலைநிலை (பாலை=புறங்காடு), (9) தன் மகன் போர்க்களத்துப் புறங்கொடுத்த செய்திகேட்டேனும், வீரச் செயல் காட்டிக் களத்து மாண்ட செய்தி கேட்டேனும் தாய் இறந்து படுநிலை, (10) பிறந்தோரெல்லாம் இறந்தொழியவும்

---

* தாமே எனப் பன்மை கூறினர் ஒருவர்க்குத் தலைவியர் பலரென்பதற்கு. (ந.—உரை.)

ஃஞ்ஞான்றும் இறப்பின்றி நிலைபெற்ற புறங்காட்டினை வாழ்த்தல்.

"எதிரூன்றல் காஞ்சி" என்னும் கோட்பாடு தொல்காப்பியருக்கு உடன்பாடன்று.

பாடாண்

புகழ் முதலியவற்றை விரும்பிய தலைவனது குணாதிசயம் முதலியவற்றை பரிசில் வேண்டிய புலவன் புகழ்ந்து பாடுதல் பாடாண் எனப்படும். இது மக்கள் தேவர் என்னும் இருதிறத்தார்க்கும் உரியன. இவற்றுள் தேவர்க்குரிய பாடாண் இருவகைப்படும். ஒன்று பிறப்பினலன்றிச் சிறப்பினால் தேவ சாதியைச் சார்ந்தனவாகச் சொல்லப்படும்—முனிவர், பார்ப்பார், ஆநிரை, மழை, முடியுடை வேந்தர், உலகு என்னும்* அறுவரையும்வாழ்த்துதல். இஃது அறுமுறை வாழ்த்து எனப்படும். மற்றது தேவரிடத்தே சிறப்பில்லாத இம்மைப் பயன்களை வேண்டி, அவர்பால் அக்குறிப்பைக் கூறுதல். மேற்கூறிய அறுமுக வாழ்த்தோடு கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி என்ற மூன்றும் கடவுள் வாழ்த்தொடு வருமென்பர். கொடிநிலை—கீழ்த்திசைக் கண்ணே நிலைபெற்று தோன்றும் வெஞ்சுடர் மண்டிலம்; கந்தழி—ஒரு பற்றுக் கோடின்றி அருவாகித் தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்த பொருள்; வள்ளி—தண்கதிர் மண்டிலம்.†

---

*அறுவகை என்பன் கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி, புலவராற்றுப்படை, புகழ்தல், பரவல் எனக் கூறுவர் இளம்பூரணவடிகள்.

†புறப் பொருள் வெண்பாமாலை காரர். கொடிநிலை யாவது—அரி, அயன், அரன் என்ற மூவர் கொடிகளுள் ஒன்றோடு உவமித்துத் தன் அரசன் கொடியைப் புகழ்தல் என்றும், கந்தழியாவது—திருமால் வாணசுரனின் சோநகரத் தரணை அழித்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தவென்றும், வள்ளியாவது—முருகக் கடவுள் பொருட்டு வெறியெடுத்தாடுவது என்றும் கூறுவர்.

மக்கட் பகுதியாகிய பாடாண் திணைக்கு இருபது துறைகள் கூறப்படும். (1) கொடுப்போரை ஏத்திக் கொடாதாரைப் பழித்தல். (2) தலைவன் எதிர் சென்று அவன் செய்தியையும், அவன் குலத்தோர் செய்தியையும், அவன் மேல் ஏற்றிப் புகழ்தல் (இயன் மொழி வாழ்த்து) (3) சான்றோர் சேணிடை வருதலாற் பிறந்த வருத்தந்தீர வாயில் காக்கிறவனுக்குத் தன் வரவைத் தலைவனிடத்து உணர்த்தும்படி கூறல், இழிந்தோரெல்லாம் தத்தம் இயங்களை இயக்கி வாயிற்கண் நிற்பர். (4) அரசரும் தலைவரும் அவைக்கண் நெடிது வைகிய வழி மருத்துவரும் அமைச்சர் முதலியோரும் அவர்க்குக் கண் துயில்தலைக்கூறுதல் (கண்படை நிலை). (5) சேதாவினை அந்தணர்க்குக் கொடுக்கக் கருதிய வேள்வி நிலை. (6) செங்கோலோடு விளக்கும் ஒன்றுபட்டோங்குமாறு ஓங்குவித்த விளக்குநிலை. (7) ஒரு தலைவன் வேண்டானாயினும் அவற்கு உறுதி பயத்தலைச் சான்றோர் வேண்டி வாழ்த்திக் கூறும் வாயுறை வாழ்த்து. (8) உயர்ந்தோர் மாட்டு அடங்கி ஒழுகுதல் வேண்டுமெனக் கூறும்—செவியறிவுறூஉ. (9) இன்ன கடவுள் காப்ப நீ வாழ்வாயாகவெனக் கூறும் புறநிலை வாழ்த்து. (10) முற்காலத்து ஒத்த அன்பினராயிருந்து பிற்காலத்தே தலைவன் வேறு மகளிர் வசப்பட்டுத் துறந்ததனால் வருந்திய பெண்பாலைப் பற்றி இடைநின்ற சான்றோரும் பிறருங் கூறும் கைக்கிளை வகை. (11) தமது வலியினால் பாசறைக் கண் மனக் கவற்சியின்றித் துயின்ற அரசற்கு அவன் நல்ல புகழைக் கூறிச் சூதர் துயிலெழுப்பும் துயிலெடை நிலை. (12) * கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் என்னும்

---

* கூத்தராயினர் எண்வகைச் சுவையும், மனத்தின் கட்பட்ட குறிப்புகளும் புறத்துப்போந்து புலப்பட ஆடுவார்; அது விறலாகலின் அவ்விறல்பட ஆடுவாளை விறலியென்றார். அவளுக்குஞ் சாதி வரையறை யின்மையிற் பின் வைத்தார். பாணரும் இசைப் பாணரும் யாழ்ப்பாணரும் மண்டைப் பாணருமெனப் பலராம். பொருநரும் ஏர்க்களம் பாடுநரும் பரணிபாடுநரு மெனப் பலராம். விறலிக்கு அன்னதோர் தொழில் வேறுபாடின்றித் தொழிலொன்றாகலின் விறலியென ஒருமையிற் கூறினார்—(ந-உரை.)

..ாற்பாலிருந் தாம் பெற்ற பெருஞ் செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச் சென்று தாம் பெற்றவை-யெல்லாம் பெற்றுக் கூறுதல். இதுஆற்றுப்படை எனக் கூறப்படும். அச்செய்யுட்கள் கூத்தராற்றுப்படை பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, விறலியாற்றுப்படை, முருகாற்றுப்படை எனவழங்கும், (13) அரசன்தான் நாடோறுஞ்செய்கின்ற செற்றங்களைக் கைவிட்டுச் சிறைவிடுதல், செருவொழிதல், கொலையொழிதல், இறைதவிர்தல் தானம்செய்தல் முதலிய சிறந்த தொழில்களைச் செய்யத் தொடங்கும் பெருமங்கலம் (மங்கல வண்ணமாகிய வெள்ளணியுமணிந்து எவ்வுயிர்க்கண்ணும் அருளே நிகழ்தலின் அதனை வெள்ளணி யென்பர்.(ந-உரை)(14)முடிபுனைந்தநாட்டொட்டு ஆண்டுதோறும் நீராட்டுமங்கலம். (15) உலகுடனிழற்றும் கொற்றக் குடையினியல்பு கூறுதல். (16) அரசனது வெற்றியாற் பசிப்பிணி தீர்ந்த பேய்ச்சுற்றமும் பிறரு

---

*இல்லறத்தை விட்டுத் துறவறமாகிய நெறியிடத்து நிற்றல் நன்றென்றுங் கண்ட காட்சி தீதென்றும் மாறுபடத் தோன்றுவகையினாலேதான் இறைவனிடத்துப் பெற்ற கந்தழியாகிய செல்வத்தையாண்டுந் திரிந்து பெறாதார்க்கு அன்னவிடத்தே சென்றார் பெறலாமென்று அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச்சென்று அக்கந்தழியினைப் பெறும்படி சொன்னகூறுபாடு.

முருகாற்றுப்படையுட் 'புலம்புரிந்து உறையுஞ் சேவடி' யெனக் கந்தழிகூறி, 'நின்னெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்பப் பெறுதி' யெனவுங் கூறி, அவனுறையும் இடங்களும்கூறி ஆண்டுச்சென்றால் அவன் விழுமிய பெறவரும் பரிசில்நல்கும் எனவுங்கூறி, ஆண்டுத் தான் பெற்ற பெருவளம் அவனும் பெறற்கு கூறியவாறு காண்க. இதனைப் புலவராற்றுப்படை என்று உய்த்துணர்ந்து பெயர் கூறுவார்க்கு முருகாற்றுப்படை என்னும் பெயரன்றி அப்பெயர் வழங்காமையான் மறுக்க. இனி முருகாற்றுப்படை என்பதற்கு வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தான் ஒரிரவலனை ஆற்றுப்படுத்த லென்பது பொருளாகக் கொள்க-

மவாளினை வாழ்த்தும் வாள்மங்கலம். (17) மாற்றரசன் வாழ்ந்த மதிலையழித்துக் கழுதையேரான் உழுது வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்திமங்கல மல்லாதன செய்து மங்கல நீராட்டுமங்கலம். (18) பரிசில் வேட்டுவந்தோன் தனது குடும்பத்தின் துன்பம் முதலியன கூறித் தான் விரும்பிய பொருள்களைக் கேட்டல். (19) வேண்டிய பரிசிலைப்பெற்றவன் தான் பெற்ற பரிசிலை உயர்த்திக்கூறித் தலைவன் விடைகொடுத்த பின் பேனும் தான் போக வேண்டுமென விடை பெற்றேனும் செல்லுதல். (20) நாள்நிமித்தத்தானும் புள்நிமித்தத்தானும் பிறவற்றினிமித்தத்தானும் பாடாண்டலைவர்க்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அவர்பாற் சகாயம் பெற்றவர் அவர்க்குத் தீங்கின்றாக என ஓம்படைகூறுதல்.

புறத்திற்கெல்லாம் பொதுவாகிய இருபத்தொரு துறைகளும் கூறப்படும் (1) செவ்வேளின் வேலைத் தாங்கிய வேலன் (படிமத்தான்) காந்தளைச்சூடித் தெய்வ மேறி யாடுதல். (2) தமிழ் நாட்டு மூவேந்தருடைய படையாளர், படையிடத்து இன்ன வேந்தன் படையாளர் வென்றார் என்பதற்கு ஓர் அறிகுறி வேண்டி அவர்க்குரிய பனங்குருத்து, வேம்பு, ஆத்தி என்னும் பூக்களைச் சூடுதல். (3) வள்ளிக் கூத்தாடுதல், (4) கழனிலைக் கூத்து—இளம்பிராயத்தானொருவன் போரில் ஓடாது நின்று வீரச் செயல் காட்டினனைக் கண்டு வீரக்கழல் கட்டி வீரர் ஆடும் கூத்து. இங்ஙனம் கழல் கட்டுதலேயன்றி அவற்குக் கொடி முதலியன கொடுத்தலும் மரபு. (5) போரிற் பின்னே அடிபெயராது நின்று போர்செய்த வேந்தனை உன்னமரத்தோடு சேர்த்துப் புகழ்தல். இம்மரம் தன் நாட்டகத்துக் கேடு வருங்கால் உலறியும், வாராத காலம் குழைந்தும் நிற்கும் தெய்வத் தன்மையுடையது. (6) பூவை நிலை—மாயோனுடைய புகழை

அரசனுடைய புகழோடு உவமித்துக் கூறுதல். பிற கடவுளர் புகழை உவமையாக்கிக் கூறுதலும் மரபு. (7) குறு நில வேந்தரும் காட்டகத்து வாழும் மறவரும் போர்த் தொழில் வேந்தரைப்பொருது புறங்கொடுக்கச் செய்தல். (8) வெட்சி வீரர் கொண்ட நிரையைக் குறு நிலமன்னராயினும் காட்டகத்து வாழும் மறவராயினும் மீட்டுத் தருதல். (9) வேந்தற்கு உரிய புகழ் அமைந்த தலைமகளை ஒருவற்கு உரியளாக அவன் படையாளரும் பிறரும் கூறுதல். (10) தன்னிடத்துள்ள போர்வலியால் வஞ்சினங்களைக் கூறுதல். (11) வருகின்ற கொடியையுடைய படையைத்தானே தாக்குதல். (12) வாட்டொழில் வீரர் பகைவரைக் கொன்று தானும் வீழ்தல். (13) வாட் போரால் பகைவரை வென்ற அரசிளங்குமரனை அந் நாட்டிலுள்ளார் கொண்டாடிப் பறை ஒலிக்க ஆடி அவர்க்கு அரசு கொடுத்தல், (14) நிரை மீட்டோர் கரந்தைப் பூச்சூட்டப் பெறுதல், (15) போரில் வீரச்செயல் காண்பித்து இறந்த வீரனுக்கு நடுதற்கேற்ற கல்லைக் காணுதல் (16) அங்ஙனங் கண்ட கல்லை எடுத்தல். (17) அதனைப் புண்ணிய தீர்த்தத்திலே நீராட்டுதல். (18) கல்லை நடுதல். (19) அவன் செய்தபுகழை எழுதுதல். (20) அக்கல்லினை வாழ்த்தல்.

துறைகள் இருபத்தொன்று எனக் கூறப்பட்டாலும் இருபது செய்திகள் மாத்திரம் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன. இளம்பூரன அடிகள் இருபது துறைகளாகவே பொருளுரைத்தார். நச்சினார்க்கினியர். " ஆரம ரோட்டன் முதலிய எழு துறைக்குரிய மாபினையுடைய கரந்தையும் அக்கரந்தையேயன்றி முற்கூறிய கல்லோடே பிற்கூறிய கல்லுங் கூடக்காந்தளும் பூவும் வள்ளியும் கழனிலையும் பூவை நிலையும் உளப்பட்டுச் சொல்லப்பட்ட பொதுவியல்

இருபத்தொரு துறையினை உடைத்தெனக் கூட்டுக" எனக் கூறினர்.

இங்கே முற்கூறிய கல்லோடே பிற்கூறிய கல்லும் எனக் கல்லை இரண்டாகக் கொண்டதனால் துறை இருபத்தொன்றாயிற்று. கரந்தையார்க்கு நாட்டும் கல், ஏனை வீரர்க்கு நாட்டும் கல் எனக் கல் இருவகைத்து.

இயல் ௫

துறை விளக்கம்

வெட்சி

இது இரு வகை :—

(1) மன்னுறு தொழில்—அரசன் ஏவச் சென்று நிரை கவர்தல்.

(2) தன்னுறு தொழில்—அரசன் ஏவாது சென்று நிரை கவர்தல்.

வெட்சி அரவம்—பகைவர் முனையிடத்துப் போக விரும்பல்.

செலவு—போர் மறவர் மாற்றூரிடத்துச் செல்லல்.

வேய்—நிரை நிற்கும் இடம் முதலியவற்றை ஒற்றி அறிதல்.

புறத்திறை—பகைவர் குறும்பைச் சூழ்தல்.

ஊர்க்கொலை—குறும்பிலுள்ளோரைக் கொன்று அரணைப் பிடித்தல்.

ஆகோள்—நிரைகளைக் கொள்ளல்.

பூசன் மாற்று—பின் தொடர்ந்தோரை நிரை கவர்ந்த வீரர் வீழ்த்தல்.

சுரத்துய்த்தல்—அரிய சுரத்திடத்தும் பெரிய காட்டிடத்தும் பசு நிரையை நோவுபடாது செலுத்தல்.

தலைத்தோற்றம்—போர்வீரர் நிரை கவர்ந்து வருதலை யறிந்து உறவினர் மகிழ்ச்சி எய்தல்.

தந்து நிறை—ஆநிரைகள் மன்றத்தே சென்று நிற்றல்.

பாதீடு—கொள்ளை கொண்ட பசுநிரையை செய்தார் செய்த தொழில்முறையை அறிந்து கொடுத்தல்.

உண்டாட்டு—போர்வீரர் மதுவை உண்டு மனங் களித் தாடல்.

கொடை—கேட்டவர்களுக்குப்பசுக்களைக் கொடுத்தல்.

புலனறி சிறப்பு—பகைவர் நாட்டின் கண் சென்று ஒற்றறிவித்தார் முதலியோர்க்கு ஒன்று இரண்டு பசுக்களை அதிகமாகக் கொடுத்தல்.

பிள்ளை வழக்கு—நிமித்தஞ் சொன்னார்க்குச் சில பசுக் களை அதிகமாகக் கொடுத்தல்.

துடிநிலை—அரசன் ஏவலால் போரிடத்தே பறை கொட்டிய துடியனுக்கு வீரர் மிகுந்த கள்ளை வார்த்தல்.

கொற்றவை நிலை—நிரை கவரச் சென்ற வீரர் படைக்கு முன்னே கொற்றவையின் சிங்கக்கொடியை எடுத்துச் செல்லல்

வெறியாட்டு—ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்கள் முருக பூசை பண்ணும் அவனோடு வள்ளிக் கூத்தாடுதல்.

கரந்தை

கரந்தை—பகைவர் கைப்பற்றிய நிரையை மீட்டல்.

கரந்தை அரவம்—பகைவர் பசு நிரையைக் கைப் பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற வீரர் விரைவிற்றிரளுதல்.

அதரிடைச்செலவு—போர் செய்ய இயலாதவர்கள் ஊரிலே தங்க ஏனையோர் பகைவர் போனவழியிடத்தே செல்லல்.

தலைத்தோற்றம்—போர்வீரர் நிரை கவர்ந்து வருதலை யறிந்து உறவினர் மகிழ்ச்சி எய்தல்.

தந்து நிறை—ஆநிரைகள் மன்றத்தே சென்று நிற்றல்.

பாதீடு—கொள்ளை கொண்ட பசுநிரையை செய்தார் செய்த தொழில்முறையை அறிந்து கொடுத்தல்.

உண்டாட்டு—போர்வீரர் மதுவை உண்டு மனங் களித் தாடல்.

கொடை—கேட்டவர்களுக்குப்பசுக்களைக் கொடுத்தல்.

புலனறி சிறப்பு—பகைவர் நாட்டின் கண் சென்று ஒற்றறிவித்தார் முதலியோர்க்கு ஒன்று இரண்டு பசுக்களை அதிகமாகக் கொடுத்தல்.

பிள்ளை வழக்கு—நிமித்தஞ் சொன்னார்க்குச் சில பசுக் களை அதிகமாகக் கொடுத்தல்.

துடிநிலை—அரசன் ஏவலால் போரிடத்தே பறை கொட்டிய துடியனுக்கு வீரர் மிகுந்த கள்ளை வார்த்தல்.

கொற்றவை நிலை—நிரை கவரச் சென்றவீரர் படைக்கு முன்னே கொற்றவையின் சிங்கக்கொடியை எடுத்துச் செல்லல்

வெறியாட்டு—ஆபரணங்களை அணிந்த பெண்கள் முருக பூசை பண்ணும் அவனோடு வள்ளிக் கூத்தாடுதல்.

கரந்தை

கரந்தை—பகைவர் கைப்பற்றிய நிரையை மீட்டல்.

கரந்தை அரவம்—பகைவர் பசு நிரையைக் கைப் பற்றியதைக் கேள்வியுற்ற வீரர் விரைவிற்றிரளுதல்.

அதரிடைச்செலவு—போர் செய்ய இயலாதவர்கள் ஊரிலே தங்க ஏனையோர் பகைவர் போனவழியிடத்தே செல்லல்.

பேரிமலேதல்—நிரைகவர்ந்து செல்கின்ருேரை மறித்துப்போருதல்.

புண்ணெடு வருதல்—வீரர் தமது புகழை நாட்டி ஆயுதம் பட்ட புண்ணுடனே வருதல்.

போர்க்களத் தொழிதல் — வீரர் போர்க்களத்தே மடிதல்.

ஆளெறிபிள்ளை—பொருவாரை விலக்கித் தாளெருவனுய் நின்று வீரரை வெட்டுதல்.

பிள்ளை யாட்டு—வேலிடத்திற்குடர்மாலையைச் சூட்டி மகிழ்ந்து ஆடுதல்.

கையறுநிலை— போரிடத்து இறந்தோனைப் பார்த்து அவன் இறந்த தன்மையை யாழ்ப்பாணர் கூறுதல்.

நெடுமொழி கூறல்—ஒரு வீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தானே உயர்த்திக் கூறல்.

பிள்ளைப் பெயர்ச்சி—போர் வென்ற வீரர்க்கு அரசன் வரிசை கொடுத்து மரியாதை செய்தல்.

வேத்தியன் மலைவு—அரசனது மேம்பாட்டினை வீரர் சொல்லுதல்.

குடிநிலை—பழமையும் தறுகண்மையு முடைய மறக்குடியின் தன்மையைக் கூறுதல்.

வஞ்சி

வஞ்சி—வேந்தன் வஞ்சி மாலையைச் சூடிப் பகைவர் பூமியைக் கொள்ள விரும்பல்.

வஞ்சி அரவம்—சேனை கோபித்து ஆரவாரஞ் செய்தல்.

குடைநிலை—குடையைப் புறவீடு செய்தல்.

வாள்நிலை—வாளைப் புற வீடு செய்தல்.

கொற்றவை நிலை—கொற்றவையின்பொருட்டு நிணக் குடர் எட்கசிவு முதலியன நிறைத்த தாழியை முன்னே எடுத்துச் செல்லுதல்.

பேராண்வஞ்சி—போர் வென்ற வீரர்க்கு அரசன் உபகாரமளித்தல் ; திறையளிப்பப் பெற்று மீண்டு செல்லுதல்.

மாராய வஞ்சி—மறமன்னனாற் சிறப்புப் பெற்ற வீரரின் தன்மையைக் கூறுதல்.

நெடுமொழி வஞ்சி—வேந்தன் மறவர் சேனையைக் கிட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத் தன்மையை உயர்த்திக் கூறுதல்.

முதுமொழி வஞ்சி—மறக்குடியிலுள்ள வீரனது தந்தையின் நிலையைச் சொன்னது.

உழபுலவஞ்சி—பகைவருடைய நாட்டைக் கொளுத்தியது.

மழபுல வஞ்சி—பகைவர் நாட்டிலுள்ள மனைகள் பாழ்படும்படி கொள்ளை கொள்ளுதல்.

கொடை வஞ்சி—பாடிய புலவர்களுக்குப் பரிசில் கொடுத்தல்.

குறு வஞ்சி—பகை அரசனுக்குத் திறைகொடுத்து, நாட்டுக்குரிய அரசன் குடிகளைக் காத்தல். ஷெ தங்கியிருக்கும் பாசறையின் தன்மையைச் சொல்லுதல்.

ஒருதனி நிலை—வெள்ளந் தள்ளாதபடி கல்லாற் கட்டின கரையைப் போலப் பெரும் படையை ஒரு வீரன் தடுத்து நிற்றல்.

தழிஞ்சி—தனக்குக் கெட் டோடுவார் முதுகுப் புறத்துக் கூரிய வாளோச்சாத மறப்பண்பு.

பாசறை நிலை—பல வேந்தர் பணியவும் அவ்விடத்தி னின்றும் போகானாகி மன்னன் பாடி வீட்டில் இருத்தல்.

பெரு வஞ்சி—பகைவர் நாட்டை இரண்டாவது முறையும் நெருப்புக் கொளுத்தல்.

பெருஞ்சோற்று நிலை—பகைவர் நாட்டை அழித்துத் தருவர் என்று சொல்லி மிக்க சோற்றை வீரர்க்கு அளித்தல்.

நல்லிசை வஞ்சி— பகைவர் நாட்டை அழித்த வேந்த னது வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லுதல்.

ஷை—பகைவர் தேசத்துக் கேட்டிற்கு இரங்குதலைத் திரும்பவும் கூறுதல்.

காஞ்சி

காஞ்சி—வேற்று மன்னன் வந்துவிட அரசன் காஞ் சிப் பூவைச் சூடித் தனது ஊரைக் காத்தல்.

காஞ்சி எதிர்வு—எதிர்க்க வந்த சேனை மேலிடுதலைப் பொறுத வீரனின் வெற்றியைக் கூறுதல்.

தழிஞ்சி—பரந்த சேனை தங்களெல்லையிற் புகாதபடி அரிய வழியைக் காத்தல்.

படைவழக்கு—அரசன் வீரர்க்குப் படை வழங்கல்.

ஷை—படை வழங்கிய பின் வீரர் அரசனை உயர்த்திக் கூறல்.

பெருங் காஞ்சி—எதிர்வரும் படையினைத் தடுக்கும் வலியினையுடைய வீரர் தத்தம் வலிமையைப் பெருஞ்சேனை யிடத்தே காண்பித்தல்.

வாள் செலவு—வாளைப் புற வீடு செய்தல்.

குடைச் செலவு—குடையைப்புற வீடுசெய்தல்.

வஞ்சினக் காஞ்சி—மன்னன் வஞ்சினங் கூறுதல்.

பூக்கோணிலை—போரை ஏற்றுக்கொண்டதற் கடையாளமாக வீரர் அரசன் கொடுத்த பூவினை ஏற்றல்.

தலைக் காஞ்சி—பகைவருடன் பொருதி வீரத்தைக் காண்பித்துப் பட்டவனது தலையின் மதிப்பைச் சொல்லுதல்.

தலை மாராயம்—பகைவர் தலைவனின் தலையைக் கொண்டுவந்தவனுக்கு அரசன் செல்வத்தைக் கொடுத்தல்.

தலையொடு முடிதல்—கணவனது தலையுடன் மனைவி இறத்தல்.

மறக் காஞ்சி—பகைவர் கெடும்படியாக அரசன் போர் செய்தல்.

ஷை—பகைவர் வேல்பட்ட புண்ணைக் கிழித்துக் கொண்டு வீரன் இறத்தல்.

பேய் நிலை—போரிடத்து வீழ்ந்தவனைப் பேய் பரிகரித்தல்.

பேய்க் காஞ்சி—போர்க்களத்தே பட்ட வீரரைப் பார்த்துப் பேய் அச்சமுறுத்துதல்.

தொட்ட காஞ்சி—வீரனது புண்ணைப் பேய் தீண்டுதல்.

தொடாக் காஞ்சி—வீரனது புண்ணைத் தீண்ட அஞ்சிப் பேய் பெயர்தல்.

மன்னைக் காஞ்சி—வீரசுவர்க்கஞ் சென்றவன் பண்பினைப் புகழ்ந்து நொந்து பிறர் வருந்துதல்.

கட்காஞ்சி—அரசன் வீரர்க்கு மதுவைக் கொடுத்தல்.

ஆஞ்சிக் காஞ்சி—கணவனோடு உடன்கட்டை ஏறும் இயல்பினையுடையவள் தன்மையைக் கூறுதல்.

தொடி—கணவன் உயிர் நீங்கின வேலாலே மனைவி தனது ஆவியை ஒழித்தல்.

மகட்பாற் காஞ்சி—மகளைக் கேட்ட அரசனோடு மாறு படுதல்.

முனைகடி முன்னிருப்பு—பகை வேந்தனைப் போர்க் களரியினின்றும் போக்குதல்.

நொச்சி

நொச்சி—மதிலைக் காக்கும் வீரர் சூடிய பூவைப் புகழ் தல்.

மறனுடைப்பாசி—பகை அரசர் வீரசுவர்க்கத்திடத் துப்போன தன்மையைக் கூறுதல்.

ஊர்ச்செரு—காவற்காடும் அகழும் சிதையாதபடி போர் செய்தல்.

செருவிடை வீழ்தல்—காவற்காட்டையும் அகழிையை யும் காத்து நின்று பட்ட வீரரின் வெற்றியைக் கூறுதல்.

குதிரைமறம்—மதிலிடத்துப்பாயும் குதிரையின் தன் மையைக் கூறுதல்.

எயிற்போர்—மதிலிடத்து வீரர் கூரிய ஆயுதத்தால் செய்யும் போரைச் சிறப்பித்தல்.

எயில்தனை யழித்தல்—வீரக்கழலணிந்த வீரர் மதிலின் கண் இறந்த தன்மையைக் கூறல்.

அழிபடை தாங்கல்—மதிலின்மேல் நின்ற வீரர் பகை வரை வெட்டிக் குவித்து எயிலைக் காத்தல்.

மகள் மறுத்து மொழிதல்—பகை அரசன் பெண் கேட்க மறுத்து மொழிதல்.

உழிஞை

உழிஞை—உழிஞை மாலை சூடி அரணை வளைத்து நாட்டைக் கைப்பற்ற நினைத்தல்.

குடை நாட்கோள்—குடையைப் புறவீடு செய்தல்.

வாணாட்கோள்—வாளைப் புறவீடு செய்தல்.

முரசவுழிஞை—உயிர்ப்பலி உண்ணும் முரசின் தன்மையைக் கூறல்.

கொற்றவுழிஞை—பகைவர் நாட்டைக் கவர விரும்பிப் பரந்த சேனையுடன் செல்லல்.

அரசவுழிஞை—அரசனது கீர்த்தியைக் கூறுதல்.

கந்தழி—திருமால் வீரசோ என்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைக் கூறுதல்.

முற்றுழிஞை—சிவபெருமான் சூடிய உழிஞையின் சிறப்பைக் கூறுதல்.

காந்தள்—கடலிடத்திற் சூரனைக் கொன்ற முருகனது காந்தட் பூவின் சிறப்பைச் சொல்லல்.

புறத்திறை—பகைவரின் அரணின் பக்கத்தில் பாடி வீடு கொள்ளுதல்.

ஆரெயிலுழிஞை—பகை அரசனது மதிலின் வலிமையைக் கூறுதல்.

தோலுழிஞை—கிடுகுப்படை வெற்றியை உண்டாக்குமெனக் கூறி அதனைச் சிறப்பித்தல்.

குற்றுழிஞை—அழிவில்லாத பகைவர் அரண்மீது தான் ஒருவனுமே போர் செய்தது.

ஷை—காவற்காட்டைக் கடந்து செல்லல்.

ஷை—பரிசையை யுடைய சேனைத்தலைவர் ஆடிப் பகைவருடைய அரணைக்கிட்டுதல்.

புறத்துழிஞை— காவற்காட்டைக் கடந்து கிடங்கின் அருகை அடைதல்.

பாசி நிலை—அகழியிடத்துப் போர் செய்தல்.

ஏணி நிலை—பகைவருடைய மதிலில் ஏணி சாத்துதல்.

எயிற்பாசி—ஏணிமேல் ஏறுதல்.

முதுவுழிஞை—மதிலினின்று பகைவர் குறும்பில் போர் வீரர் குதித்தல்.

ஷை—எயிலிற் குதித்தோரின் வலியைக் கூறல்.

அகத்துழிஞை—மதிலினுள் பாய்ந்த வீரர் வெற்றி கொள்ளல்.

முற்று முதிர்வு—மதிலினுள்ளோரின் காலமுரசொலிப்ப புறத்திருந்தோரது கோபத்தைக் கூறல்.

யானை கைக்கோள்—அரசன் யானையையும் தோட்டியையும் கைக் கொள்ளல்.

வேற்றுப்படை வரவு—வேற்று வேந்தன் துணையாக வருதல்.

உழுது வித்திடுதல்—பகைவருடைய அரணை அழித்துக் கடவியும் குடைவேலும் விதைத்தல்.

வாண் மண்ணு நிலை—நீராட்டிய வாளின் சிறப்புக் கூறல்.

மண்ணுமங் கலம்—பகை அரசன் மகளை வெற்றி வேந்தன் வதுவை செய்தல்.

மகட்பாலிகல்—மகள் வேண்டிய அரசனுடைய தன்மையைக் கூறுதல்.

திறை கொண்டு பெயர்தல்—திறையைப் பெற்றுத் தனது நாட்டுக்கு ஏகுதல்.

அடிப்பட விருத்தல்—பகைவர் தமது சொற்கேட்டு நடக்கும்படி பாசறையிலிருத்தல்.

தொகை நிலை— எல்லா அரசரும் அவன் தாள் வணங்கல்.

தும்பை

தும்பை—போர்க்களத்தே யுத்தத்தை விரும்பிய வீரர் தும்பைப் பூவைச் சூடுதல்.

தும்பை அரவம்—படைகளுக்கு மன்னன் யானை குதிரை முதலியவற்றையும் பொன்னையும் வழங்குதல்.

தானைமறம்—இருவகைச் சேனையும் பொருது மடியாது பாதுகாத்தல்.

ஷை—படை கெடும், படும் என்று ஓராது போர் செய்தல்.

ஷை—பகைவருடைய கேட்டிற்கு இரங்கல்.

யானைமறம்—இளம் களிற்றின் வீரத்தைக் கூறுதல்.

குதிரை மறம்—குதிரைப் படையின் வேகத்தைக் கூறுதல்.

தார் நிலை—தூசிப்படையைத் தடுப்பனென ஒரு வீரன் தனது தறுகண்மையைக் கூறுதல்.

ஷை—ஒரு வேந்தனைப் பல வேந்தர் எதிர்த்த வழி வீரன் தானே எதிர்த்தல்.

தேர் மறம்—வேந்தன் தேரின் நன்மையைக் கூறல்.

பாடாண் பாட்டு—யானையை எறிந்து பட்ட வீரர்க்குப்பாணர் உரிமை செய்தல்.

இருவருந்தபு நிலை—இரு திறச் சேனைகளும் அரசரும் ஒருங்கே படுதல்.

எருமை மறம்—கை வேலை யானைமேல் விட்டெறிந்து வந்த படையை நிர் ஆயுதனாய் நின்று வெற்றி கொண்டது.

நூழில்—அரசர் சேனையைக் கொன்று வேலைச் சுழற்றி ஆடுதல்.

நூழிலாட்டு—தன் மார்பைப் பிளந்த வேலைப் பிடுங்கி பகைவர் மீது எறிதல்.

முன்றேர்க் குரவை—தேர் முன்னே வீரர் ஆடுதல்.

பின்றேர்க் குரவை—வீரரோடு பாணிச்சியர் தேரின் பின் ஆடுதல்.

பேய்க் குரவை—தேரின் முன்னும் பின்னும் பேயாடுதல்.

களிற்று நிலை—யானையை எறிந்து அதன் கீழ்ப் பட்டு இறத்தல்.

ஒள் வாளமலை—வாள் வீரர் வீரக்கழலணிந்தவனுடன் ஆடுதல்.

தானை நிலை—இரண்டு சேனையும் வீரத்தைப் புகழப் போர்க்களத்தில் வீரன் நிலைத் தூண்போல் நிற்றல்.

வெரு வருநிலை—மார்பைப் பல அம்புகள் பிளப்பவும் வீரன் நிலத்தில் விழாது நிற்றல்.

சிருங்கார நிலை—பகைவர் புகழும்படி பட்டவனை கற்பின் மிக்க மனைவியர் தழுவுதல்.

உவகைக் கலுழ்ச்சி—வாளாற் போழப்பட்டுக் கிடக்கும் கொழுநனைக் கண்டு மனைவியர் மகிழ்ந்து கண்ணீர் விடுதல்.

தன்னை வேட்டல்—தனது அரசன் களத்துப் பட்டானாக ஒரு வீரன் உயிரை ஆகுதி பண்ணல்.

மூதானந்தம்—களத்துப் பட்ட கணவனைக் காண வேண்டி மனையாள் போர்க்களத்துச் செல்லுதல்.

தொகை நிலை—புகழை நாட்டி எல்லோரும் போர்க் களத்தில் மடிதல்.

வாகை

வாகை—வாகைப் பூவைச் சூடிப் பகை வேந்தனைக் கொன்று ஆரவாரித்தல்.

அரச வாகை—அரசன் தன்மையைக் கூறல்.

முரச வாகை—முரசின் தன்மையைக் கூறல்.

மறக்கள வழி—அரசனை வேளாளனாகச் சிறப்பித்தல்.

கள வேள்வி—பேய் உண்ணக் கள வேள்வி வேட்டல்.

முன்றேர்க்குரவை—அரசனது தேரின் முன் பேயாடுதல்.

பின்றேர்க்குரவை—தேரின் பின் பேயாடுதல்.

பார்ப்பன வாகை—பார்ப்பார் அரசன் வெற்றியை யாகம் வேட்டுச் சிறப்பித்தல்.

வாணிக வாகை—வாணிகனுடைய ஆறு செய்தியை உயர்த்திக் கூறல்.

வேளாண் வாகை—அந்தணர், அரசர், வணிகர் என்னும் மூவரும் விரும்ப அவர் ஏவல் வழியே செல்லல்.

பொருந வாகை—நின் கீர்த்தியின் மிகுதியைப் பார்த்துப் பிறரை இகழுதலை ஒழி என்று சொல்லுதல்.

அறிவன் வாகை—மூன்று கால நிகழ்ச்சியையும் அறியும் அவனது தன்மையைக் கூறுதல்.

தாபத வாகை—தாபதருடைய தன்மையைக் கூறல்.

கூதிர்ப்பாசறை—மனைக்கிழத்தியின் பிரிவாற்ருமையை ஆற்றி பாசறையிற் றங்கியது.

வாடைப்பாசறை—வீரர் நடுங்கும்படி வாடைக்காற்று வீசப் பெறும்பாசறையின் தன்மையைக் கூறல்.

அரச முல்லை—உலகைக் காக்கும் அரசன் தன்மையைக் கூறல்.

பார்ப்பன முல்லை—பார்ப்பாரின் நன்மை மிகுந்த முறையைக் கூறல்.

அவைய முல்லை—நடுவு சொல்லும் சான்றோர் தன்மையைக் கூறல்.

கணிவன் முல்லை—சோதிட வல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது.

மூதின் முல்லை—மறக்குடியில் உள்ள பெண்களது சினத்தைச் சிறப்பித்தது.

ஏறாண் முல்லை—மென்மேல் ஏறு நின்ற மறக்குடியின் ஆண்மைத் தன்மையை உயர்த்திக்கூறுதல்.

வல்லாண் முல்லை—இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ் சொல்லி ஆண்மைத் தன்மையைச் சிறப்பித்தல்.

காவன் முல்லை—அரசனது பாதுகாத்தலைச் சிறப்பித்தல்.

போராண் முல்லை—சின மன்னன் போர்க்களத்தில் கொண்ட மிகுதியைக் கூறல்.

மற முல்லை—மன்னன் விரும்பியது கொடுக்கவும் அதனைக் கொள்ளாத வீரனது தன்மையைக் கூறல்.

குடை முல்லை—அரசனது குடையைப் புகழ்தல்.

கண்படை நிலை—வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட அரசனின் உறக்கத்தைக் கூறல்.

அவிப்பலி—போரிடத்து வீரர் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தது.

சால்பு முல்லை—சான்றோர் இயல்புரைத்தல்.

கிணை நிலை—கிணை கொட்டுபவன் வேளாளனது கீர்த்தியை உரைத்தல்.

பொருளொடு புகறல்—பூமியில் விருப்பத்தை நீக்கி மெய்யாய பொருளிடத்து விருப்பத்தைச் செலுத்தியது.

அருளொடு நீங்கல்—உலகத்துத் துயரத்தைப் பார்த்துப் பற்றொழித்தல்.

பாடாண்

பாடாண் பாட்டு—அரசனது இசையும், வலியும், கொடையும், தண்ணளியும் என்பனவற்றைத் தெரிந்து சொல்லுதல்.

வாயினிலை—புலவன் வாயில்காப்போனை தனது வரவை அரசற்குணர்த்தும்படி கூறல்.

கடவுள் வாழ்த்து—வேந்தனை அரி அயன் அரன் என்னும் ஒருவனாக உயர்த்திக் கூறல்.

பூவை நிலை—அரசனை மாயனோடு உவமித்துக் காட்டிடத்துக் காயாம் பூவைப் புகழ்தல்.

பரிசிற்றுறை—புலவன் அரசன் முன்னே தான் பெற விரும்பியது இதுவெனக் கூறல்.

இயன் மொழி வாழ்த்து—இன்னோர் இன்னவை கொடுத்தார். நீயும் அவைபோன்ற எமக்கு ஈ என எடுத்துச் சொல்லுதல்.

ஃ—அரசனுடைய தன்மையைக் கூறுதல்.

கண்படை நிலை—அரசனது துயிலைப் புகழ்ந்து கூறல்.

துயிலெடை நிலை—அரசருக்கு அருள் செய்யும்படி எழுந்திருப்பாயென அரசனைத் துயில் நீக்குதல்.

மங்கலநிலை—துயில்விட்டெழுந்த அரசன் முன் மங்கலங் கூறல்.

ஷை—மங்கலத்துக் குரியவற்றை எல்லாம் அரசன் பெற்றானெனக் கூறல்.

விளக்கு நிலை—அரசனது விளக்கின் தன்மையைக் கூறுதல்.

ஷை—அரசனைச் சூரியனோடு உவமித்தல்.

கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலை— அந்தணருக்குக் கொடுக்க விரும்பிய பசுவின் தன்மையைக் கூறுதல்.

வேள்வி நிலை—அரசன் தேவர்கள் மகிழும்படியாகப் பண்ணிய வேள்வியின் தன்மையைக் கூறல்.

வெற்றி நிலை—உலகத்தில் துன்பம் நீங்க மழை பெய்யுமெனக் கூறி வெற்றியினது தன்மையைச் சொல்லுதல்.

நாடு வாழ்த்து—நாட்டின் வளத்தைக் கூறுதல்.

கிணை நிலை—அழகிய மாளிகையில் கிணை கொட்டுபவன் தன்மை கூறுதல்.

களவழி வாழ்த்து—போர்க்களத்துள்ள செல்வத்தை யாழ்ப்பாணர் கூறுதல்.

வீற்றிருந்த பெருமங்கலம்—அரசன் செம்மாந்திருந்த சிறப்பினைக் கூறுதல்.

குடுமிகளைந்த புகழ்சாற்று நிலை—அரசன் குடுமியைக் கூட்டி முடிந்த தன்மையைக் கூறுதல்.

மணமங்கலம்—அரசன் மகளிரை மணந்து மங்கலங் கூறுதல்.

பொலிவு மங்கலம்—அரசன் மகிழப் புதல்வன் பிறந்ததைப் பலருங் கொண்டாடுதல்.

நாண்மங்கலம்—தருமத்தினையும் செங்கோலினையும் விரும்பிய அரசனின் பிறந்த நாளின் தன்மையைக் கூறுதல்.

பரிசினிலை—அரசன் இன்பத்திலே அசைய இரவலர் இரக்கச் செல்லல்.

பரிசில் விடை—அரசனுடைய புகழ் கூறியவர்க்கு அரசர் பரிசில் வழங்கி விடை கொடுத்தல்.

ஆள்வினை வேள்வி—அரசனது இல்லறத்தின் தன்மையைக் கூறல்.

பாணாற்றுப்படை—பரிசில் பெற்ற பாணன் பரிசில்பெற அலையும் பாணனை வழியிலே சந்தித்துச் செலுத்துதல்.

கூத்தராற்றுப் படை—தலைவனைக் கண்டு துதித்து மீண்ட இரப்பாளன் கூத்தரை வழியிலே செலுத்துதல்.

பொருநராற்றுப் படை—கிணை கொட்டுபவனை வழிப் படுத்தல்.

விறலியாற்றுப்படை—விறலியை வழிப்படுத்தல்.

வாயுறைவாழ்த்து—எங்கள் வார்த்தையை ஏற்று நடப்பின் அதன் பலன் பின்னே பலிக்குமெனக் கூறல்.

செவியறிவுறூஉ—அரசனுக்கு அவனது சிறந்த ஒழுக்கத்தைக் கூறுதல்.

குடைமங்கலம்—அரசன்குடையைப் புகழ்தல்.

வாள்மங்கலம்—அரசனது வாளைப் புகழ்தல்.

மண்ணுமங்கலம்—அரசனது திருமுழுக்கின் தன்மையைக் கூறுதல்.

ஓம்படை—இன்ன காரியத்தைச் செய்தல் இயல் பென்று அரசன் முன்னின்று புலவன் கூறுதல்.

புறநிலை வாழ்த்து—வழிபடு தெய்வம் நின்னைக் காப்ப நின்வழி முறையில் உள்ளோர் மேம்படுவார்களெனக் கூறு தல்.

கொடிநிலை—அரசனது கொடியை அரி அயன் அரன் என்னும் மூவர் கொடியின் ஒன்றோடு உவமித்தல்.

கந்தழி—திருமால் சோவென்னும் அரணை அழித்த வெற்றியைக் கூறல்.

வள்ளி—பெண்கள் குமரனுக்கு வள்ளியென்னுங் கூத் தாடல்.

புலவராற்றுப் படை—தேவர்களிடை அறிவாளனை வழியிடைச் செலுத்துதல்.

புகழ்ந்தனர் பரவல்—தெய்வத்தின் பாதங்களைப் பணி தல்.

பழிச்சினர் பணிதல்—இறைவன் பேற்றை விரும்பி வாழ்த்தி வணங்கல்.

கைக்கிளை—பெண் தலைவனது மாலையை ஆசைப்பட்ட தன்மையைக் கூறல்.

பெருந்திணை—தலைவனது புல்லு தலை விரும்பி இருட் காலத்துப் போகின்றவனது தன்மையைக் கூறல்.

புலவி பொருளாகத் தோன்றிப் பாடாண் பாட்டு—தலைமகள் வீரனது மார்பையான் தருவேன் என ஊடிக் கூறுதல்.

கடவுண் மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்—தெய்மகளிர் கடவுளரை விரும்புதல்.

கடவுண் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்—மூன்று கண்ணுடைய கடவுளைப் புல்ல விரும்பிய மானிட மகளிரின் வருத்தத்தைக் கூறல்.

குழவிக்கட் டோன்றிய காமப்பகுதி—சிறு புதல்வரது நலத்தை விரும்பிய காமப்பகுதியுடைய தன்மையைச் சொல்லுதல்.

ஊரின்கட்டோன்றிய காமப் பகுதி—நீங்காத அன்புடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகு பொருந்தக்கூடும் பதிகுயைச் சொல்லுதல்.

பொது

போந்தை—சேரன் சூடும் பனம்பூவைப் புகழ்தல்.

வேம்பு—பாண்டியனது முடியிற்சூடும் வேப்பம் பூவைப் புகழ்தல்.

ஆர்—சோழன் சூடும் ஆத்திப்பூவைப் புகழ்தல்.

உன்ன நிலை—அரசனை உன்ன மரத்தோடு சேர்த்துப் புகழ்தல்.

ஏழக நிலை—செம்மறிக் கிடாமீது சென்றாலும் அரசன் மனவெழுச்சியுடையனென்று அவன் புகழைக் கூறல்.

ஷை—இளமையைப் பாராது அரசன் பூமியைக் காத்தல்.

கழனிலை—போர்க்களத்து அரசன் கழலிடத்து வீரக் கழலை அணிதல்.

கற்காண்டல்—போரில் இறந்தோர்க்கு நிறுத்தக் காட்டிடத்துக் கல்லைப் பார்த்தல்.

கற்கோணிலை—பார்த்த கல்லை எடுத்தல்.

கல்நீர்ப்படுத்தல்—கல்லினை நீரிலே கழுவுதல்.

ஷை—கற்களை நிரைத்தல்.

கன்னடுதல்—வீரன் நாமத்தை எழுதிக் கல்லை நடுதல்

கன்முறை பழிச்சல்—கல்லினைத் தொழுதல்.

இற்கொண்டு புகுதல்—கோயிலெடுத்துப் புகழ்தல்.

சிறப்பிற் பொது

முதுபாலை—கணவனை இழந்தவளது தன்மையைக் கூறல்.

சுரநடை—தலைவியை இழந்தவனது தன்மையைச் சொல்லுதல்.

தபுதார நிலை—மனைவியை இழந்த பின் இல்லிடத்து உறையும் ஆடவன் முறைமையைக் கூறல்.

தாபதநிலை—கணவனிறந்தபின் மனைவியின் கைம்மை நிலையைக் கூறுதல்.

தலைப்பெய் நிலை—மாதா இறந்த முறைமையைக் கூறல்.

பூசன் மயக்கு—பிள்ளை இறந்தானைச் சுற்றத்தார் செய்யும் ஆரவாரத்தைக் கூறுதல்.

ஷை. அரசன் இறந்தமைக்குப் பூமியிலுள்ளோர் இரங்கல்.

மாலைநிலை—சுடுகாட்டிடத்து கணவனோடு நெருப்பிலே புகவேண்டி மனைவி மாலைக்காலத்தே நின்ற தன்மையைக் கூறல்.

மூதானந்தம்—மனைவி கணவனோடு இறந்ததைக் கண்டு வழியிடத்துச் செல்வார் அதிசயித்துக் கூறல்.

ஷை. தம்மேற் பகைவருடைய கூரிய அம்பு அழுந்தத் தான் நினைத்த வினையை முடிவு செய்யானாகி இறத்தல்.

ஆனந்தம்—நற்சொல்லும் நிமித்தமும் வேறுபடப் பயப்பட்டு நடுக்கமுறல்.

ஷை—போரிடத்திலுள்ள வீரன் பொருட்டு வருந்துதல்.

ஆனந்தபையுள்—மனைவி கணவனிறப்ப மெலிந்து வருந்துதல்.

கையறுநிலை—அரசன் இறந்தானாக அணைந்தோர் இறந்தமையைச் சொல்லி வருந்துதல்.

ஷை—இறந்தவனது புகழை அன்புற்றுச் சொல்லுதல்.

காஞ்சிப் பொது

முதுமொழிக் காஞ்சி—அறிவுடையோர், முடிந்த பொருளாகிய அறம் பொருள் இன்பத்தை உலகினர் அறியக் கூறுதல்.

பொதுக் காஞ்சி—உலகத்து நிலையாமையைக் கூறுதல்.

பொருண்மொழிக் காஞ்சி—முனிவர் கண்ட தெளிந்த பொருளைக் கூறுதல்.

புலவரேத்தும் புத்தேளுடு—பற்றற்றோர் விரும்பும் மேலுலகத்தைக் கூறுதல்.

முதுகாஞ்சி—மேலாய் வரும் பொருள்களைத் தக்கபடி ஆராய்ந்து நிலையில்லாமையை முறைபடச் சொல்லல்.

காடுவாழ்த்து—சாப்பறை ஒலிக்கும் சுடுகாட்டை வாழ்த்துதல்.

முல்லைப் பொது

முல்லை—தலைவன் தனது மனைவியைக் கூடிய மகிழ்ச்சி நிலையை உரைத்தல்.

கார் முல்லை—பாசறையினின்றும் தலைவர் வர முன் கடல் நீரை முகந்து கொண்டு மேகம் வந்தது.

தேர் முல்லை—அரசர் பகையைத் திருத்திய காதலர் தேர் வந்த தன்மையைக் கூறுதல்.

நாண் முல்லை—கணவன் பிரிய இல்லிலே தங்கி மனை நாணத்தன்னைப் பரிகரித்தது.

இல்லாண் முல்லை—கணவனை வாழ்த்திக் கீர்த்தியாற் சிறந்த இல்லின் சிறப்பைக் கூறுதல்.

பகட்டு முல்லை—தலைவனை முயற்சியான் வந்த இளைப் பாறும் பாரம் பொறுத்தலாலும் ஏருடன் உவமித்தல்.

பான் முல்லை—ஆபரணத்தை யுடையவளை மணந்த வன் துன்பம் நீக்கிய மனத்துடன் விதியை வாழ்த்தல்.

கற்பு முல்லை—மனைவி கணவனின் நன்மையைப் புகழ்தல்.

ஷை—கணவன் நீங்கத் தனது காவலைக் கூறல்.

ஷை—மாளிகையில் கணவனது செல்வத்தை மனைவி வாழ்த்தல்.

இயல் ௪

ஒழிபு

அணி வகுப்பு

அணி வகுப்பை உணர்த்தும் பழைய சொற்கள் உண்டை, கை, ஒட்டு, யூகம் முதலியன.

திருக்குறள் உரையில் நால்வகை அணி வகுப்புகள் கூறப்படுகின்றன. அவையாவன:—

1. தண்டம்—சேனையை குறுக்காக நிறுத்துவது.

2. மண்டலம்—பாம்பு மண்டல மிடுவதுபோலச் சேனையை நிறுத்துவது.

3. அசங்கதம்—சேனையை வேறு வேறாக நிறுத்துவது.

4. போகம்—சதுரங்க சேனையை ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக நிறுத்துவது.

படை வீரர் தமது படைகளைப் பலவாறு அணிவகுத்துப் போர் புரிந்தனர். அவற்றுட் சில வருமாறு:—

தெண்ட வியூகம்—முன்னே சேனைத்தலைவனும் நடுவில் அரசனும் பின் சேனாதிபதியும் இரு புறமும் யானை குதிரைகளும் புறம்பே காலாட்களும் நிற்பது.

சகட வியூகம்—முன்னே சிறிது சேனையும் பின்னால் அதிக சேனையும் இருப்பது.

வராக வியூகம்—முன்னும் பின்னும் சொற்ப சேனைகளும் இடையில் பெருஞ் சேனைகளும் கொண்டிருப்பது.

மச்ச வியூகம்—சிற்றெறும்பின் ஒழுங்குபோல் வது.

காருட வியூகம்—ஊசியை ஒப்பது.

சூசிக வியூகம்—ஊசியை ஒப்பது.

சக்கர வியூகம்—எட்டு வட்டமாக ஒன்றினுள் ஒன்ருக எல்லாத் திசைகளையும் நோக்கி நிற்பது.

சர்வதோபத்திர வியூகம்—எட்டு திசைகளையும் நோக்கி நிற்பது.

பிறை வியூகம்—பிறைபோல் நிற்பது.

* ஆறு மலை காடு கோட்டை முதலியவற்ருல் இடையூறு நேர்ந்த காலத்தும் படைத்தலைவனது சேனையை அணிவகுத்துச் செல்லுதல் வேண்டும். முன்ஞல் ஆபத்துத் தோன்றின் படையினை மகரம் பட்சி ஊசி ஆகிய இவற்றில் ஒன்ருக வியூகம் வகுத்துச் செல்லுதல் வேண்டும். பின்ஞல் ஆபத்துத் தோன்றின் சகட வியூகமாகவும் பக்கத்தேயாயின் வச்சிர வியூகமாகவும் எல்லாப் பக்கங்களிலுமாயின் எண்கோணம் சக்கரம் அல்லது பாம்பு வியூகங்களில் ஒன்ருக அணிவகுத்துச் செல்லல் வேண்டும். குதிரை யானை காலாள் முதலியவற்றுக்கு வெவ்வேறு அணிவகுப்புச் செய்தல் வேண்டும்.

அரசன்

" சீருலவு மனுநீதி மந்திரி சொல்தன்புத்தி
தேசத் தியற்கை நான்குஞ்
சேர்ந்து செவி விழி மனது மூன்றினும் பொறுமை
சேர்ந்து செங்கோல் செலுத்தித்
தாருலவு கமலங் குமுதங் காலங்கள்
சார்ந்து மலர்கின்ற விதமுஞ்

---

* சுக்கிர நீதி அத். IV, பகுதி VII.

தந்தியொடு மூதலைபொரு தானபலமுங்கண்டு
தரியலரை வெற்றிகொண்டு
பாருலவு கொடிசேனை தனதானியமுஞ் சகல
பாக்கியமு மிகவிளங்கப்
பற்பல தன்மங்களோடு கீர்த்திப்ரதாபம்
படைத்த திறலோ னரசனும்"

"மனுநீதி முறைமையும் பராசர் கொண்டாட
வருமதிக ரணவீரமும்
வான்விஜய மொடுசெரச சா்   விசேஷம்
வாசி மதகரி யேற்றமும்
கனமா மமைச்சரும் பலமான துரகமும்
கை கண்ட போர்ப் படைஞருங்
கஜரத பதாதியுந் துரகப்ர வாகமுங்
கால தேசங்க ளவையும்
இனிதா யறிந்த ஸ்தான பதிகளொடு சமர்க்
கிளையாத தளகர்த்தரு
மென்றும் வற்றாத் தன தானிய சமுத்திரமு
மேற்றகுள குடிவர்க்கமும்
அனைவோரு மெச்ச விவை யெலாமுடையபே
ரரச ராம்."

"அரசருட் சிறந்தோன் நாடு, அரண், பொருள், படை, பிற அரசரின் நட்பு என்னும் ஆறும் உடையவனாவன். வறியவராய் நலிவெய்தினார்க்கும் வறுமையுற்றிரந்தார்க்கும் காண்டற்கெளியனாய் யாவர் மாட்டும் இனிய சொற்களைக் கூறுபவனா யிருப்பின் அவ்வரசனை உலகம் உயர்த்துக் கூறும். வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும், யாவர்க்கும் முகமலர்ந்தினிய கூறலும், முறைமை செய்தலும், தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய இந்நான்கு செயலையுமுடையவன் * வேந்தர்க்கெல்லாம விளக்குப் போன்றவன் (குறள்')

அரசனது உறுதிச் சுற்றம்

அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர் என்ற ஐம்பெருங்குழுவும, கரும வினைஞர், தரும வினைஞர், தந்திர வினைஞர் பெருங்கணி என அரசியல் வகிக்கும் தலைவரும் அரசனது உறுதிச் சுற்றமாவார். கரும வினைஞர் தேசத்தின் ஆட்சியை நடத்துவர். கணக்கியல் வினைஞர் தேசத்தின் வரி வருவாய்களைக் கவனிப்பர். தரும வினைஞர் நாட்டின் அறங்களைப் பாதுகாப்பர். தந்திர வினைஞர் படைகளில் சம்பந்தமான தலைமை வகிப்பர். பெருங்கணி அரசனுக்குரிய காலங்களையும் நிமித்தங்களையும் கணித்துரைப்பான். இவர்களெல்லாம் அரசனது மந்திராலோசனை கூறுதற்குரியர். மேற்கூறியவாறன்றி கரணத்தியலவர் (கணக்கர்), கருமவிதிகள் (ஆணைநிறைவேற்றுவோர்) கனகச் சுற்றம் (பண்டாரம் வகிப்போர்), கடைகாப்பாளர் (அரண்மனை காவலர்), நகரமாந்தர் படைத்தலைவர் யானைவீரர் குதிரைவீரர் என்னும் ஐம்பேராயத்தினரும் அரசனுக்கு உறுதிச் சுற்றத்தினராவர். இவரையன்றி சாந்து முதலிய வாசனைப் பொருள்களைப் பூசுவோர், மாலைகட்டுவோர், வெற்றிலை மடிப்போர், பாக்கு வழங்குவோர், கச்சுக்கட்டுவோர், நெய் பூசுவோர், மருத்துவர் என்போரும் அரசனைச் சூழ்ந்திருப்போராவர்.

" அரசர்க் குக்குழு வைந்துமந்தியர்
புரோகிதர் சேனா பதியர் தூதர்
சாரண ரென்னச் சாற்றப் படுமே "
" மந்திரி யானவ ரரசர்க் குத்துணை
யிருந்தா லோசிப் பவரே யென்ப "
" புரோகித ரானவ ரரசர்க்கு வரும்
காரிய முரைத்துங் கிருத்திய மவைகளைச்
செயச் சொலுஞ் சோதிட ரென்னச்செப்புப "

‘ சேனாபதிய ரானவர் படை கொடு
பகைவரை வெல்பவ ரென்னப் பகருப ”
“ தூதரானவ ரொருவர்க் கொருவர்
சொன்ன செய்தியைச் சொல்பவரென்ப ”
“ சாரண ரானவர் புறம் பினுண்டாகுஞ்
செய்தி யெல்லாந் தெரிந்துரைப்பவரே ”
“ அரசர்க் குறுதிச் சுற்ற மைவராவர்
நட்பாள ரந்தனர் நன்மடைத் தொழிலர்
மருத்துவக் கலைஞர் நிமித்திகப் புலவரே ”
“ நட்பாள ரானவ ரரசன தின்பந்
துன்பந் தமதெனச் சூழ்ந்தியல் பவரே ”
“ அந்த ணள ரரசன் வாழ்நாள்
செங்கோல் வளர நீதி செப்புவரே ”
“ மடைத் தொழி லாளரறு வகை யுண்டிக
ளுடம்பிற் கினியவா யூட்டுவோ ரென்ப ”
“ மருத்துவக் கலைஞ ருடம்பி னோயறிந்
தன்னுடகப் பரிகாரஞ் செய்பவர் ”
“ நிமித்திகப் புலவர் பல்லிச் சொன்முதல்
“குறிகளை யாய்ந்து கூறுவோரே ”
தானாதிபதி மந்திரி சேனாபதி களினியல்பு
தன்னரசன் வலிமையும் பராபச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
தானறிந் ததிபுத்தி யுண்டாயினோன்
றானாதி பதியாகுவான்
மன்னவர் மனத்தையும் காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வனமான மதிமந்திரி
துன்னிய படைக் குணங் கரி பரிபரீட்சையே
சூழ்பகைவர் புரிசூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாதிபன் ”

"காரியா காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டு சொல்வோன் மந்திரி
காலமுந் தன்பலமு மெண்ணி யிகல்வென்றிடக்
கருதுவோன் றளகர்த்தனும்
சீரிய தனங்களோடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
திட்டமிடுவோன் ப்ரதானி
செய்ய வாசகத்தாட்டி யவதான வக்கணை
சிறக்கு மவனே ராயசன்
சூரியன் றிசை மாறினுந் தான்கொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கருணீகனுஞ்
சொல்வன்மை சபைவன்மை பராரசர் வண்மைதெரி
சுமுகனே தனதிபதி"
"மந்திரியர் கருமாதி காரர் கடைகாப் போர்கண்
மருவுநகர் மாக்கள் சுற்ற
மலைபடைத் தலைவரோ டிவுளி யேறிடுமவர்
மதயானை வீர ரெண்மர்
சந்ததமு மரசருக் குறுதுணைவ ராமியல்பு
தவறாத வந்தணாளர்
சாந்தமுறு நட்பாளரொடுமடைத் தொழிலர்நோய்
தனையறிந் தவிழ்த்தமீயும்
புத்தியுண் மருத்துவக் கலைஞருநிமித்திகப்
புலவரிவரைவர் களுமெப்
போதுமரா சர்க்குறுதி யாகின்ற சுற்றமிது."

அரசாளும் முறை

மலையரண் காட்டரண் மதிலரண் நீரரண்
மருவுமிந் நான் கரணமும்
மந்திரிகட ளகர்த்தர் குடிபடை யுடையராய்
வலிய சதுரங்க சேனை
நிலையுடைய ராயெளிய ரெளிதினிற் கண்டுகொள
நேரிடுங் கருணையாளராய்
நிலமுழுதுங் குடிகள் பாலாறி லொருகடமையின்
னிதி கொண்டு தனது நாட்டிற்

கலக மிடுவோர்களைக் கொலை களவினோர்களைக்*
கனதுட்ட மிருகங்களைக்
கண்டித்து மனு நூலறிந்து செங்கோலின் முறை
காத்திடுதே லரசாட்சிகாண்"

அரண்

நகரைச் சூழ்ந்து மதிலும் மதிலைச் சூழ்ந்து வெள்ளிடை நிலமும், வெள்ளிடை நிலத்தைச் சூழ்ந்து அகழும், அகழைச் சூழ்ந்து மலையும், மலையைச் சூழ்ந்து காடும் அரண்செய்யும். காவற்காடும், அகழும் மதிலுமாகிய அரண்கள் இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றன. காவற்காடு அகழைப் புறஞ்சூழ்ந்து பலவகை முள் மரங்கள் நெருங்கி வளரப் பெற்றதாய் வெகு தூரம் பரந்திருக்கும். அது வஞ்சனை பலவுடையதாய் மழு முள் முதலியன பதிக்கப் பெற்றிருக்கும். அதனைக் காவல் செய்திருக்கும் வேட்டுவர் அரண் பல அவ்விடத்துண்டு. கோட்டையை அடுத்து அகன்று ஆழ்ந்த அகழ் உண்டு. அதனிடத்தே பெரிய முதலைகளும் ஆட்களை விழுங்கும் பெரிய மீன்களும் வாழும். நாட்டில் பெருகும் கழி நீரெல்லாம் கற்படை (மதகு) வாயிலாக வந்து இவ் வகழிலே விழும். இதனை அடுத்துள்ள மதில் புற மதிலெனப்படும். மதிலின் மேல் பலவகைப்பட்ட இயந்திரப் பொறிகளும், அம்பு எய்து மறைதற்குரிய பதுக்கிடங்களு முண்டு. அது ஏணி

---

* கோட்டைகள் அகழினாலும், முட்காட்டினாலும், மலைகளாலும், பாலை நிலத்தாலும் அரண் செய்யப் பெறும். (சுக்கிர நீதி அ. VI பகுதி IV)

நில வெல்லையைக் கடந்த பாதலத்தேயுற ஆழ்ந்த அகழியினையும் வானைத் தடவும் மதிலினையும் அம் மதிலின் மீது பதுக்கிடங்களையும் வெயிற் கதிர் நுழையாத காவற் காட்டினையு முடைய (மதுரைக்காஞ்சி)

முதலியவற்றிற்கு எட்டாத உயரமும், பகைவர் தகர்க்க முடியாத திண்மையும் அகலமும் உடையது. அதன்வாயில் பல உரமான வேலைப்பாடுகள் பெற்று பெரிய இரும்பினாலே கட்டிச் செவ்வரக்கு உருக்கி வழிக்கப் பட்டது. நிலையைத்தாங்கி நிற்பதாகிய சுவரின் பகுதி (உத்தரக் கற்கவி) இரண்டு யானைகளின் நடுவே திருமகள் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையதாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இடை வெளியில்லாமற் கடாவிய பல மரங்களின் கூட்டமாகிய நிலை நெய்பூசி வெண் சிறுகடுகு அப்பப் பெற்றிருக்கும். கதவுகள் ஒன்றோடு ஒன்று வாய் சேரும்படி இரண்டாகச் செய்யப்பட்டுத் தாழுடன் பொருத்தப்பட்டன. அதன் கதவுகள் உட்புறத்தே திரண்ட மரங்களினால் தாழிடப்பட்டிருக்கும். வெற்றிக் கொடியுடன் யானைகள் செல்லும்படியாக வாயில் உயர்ந்திருக்கும். அதன்தோற்றம் வெள்ளிமலையை இடையே திறந்தாற் போன்றது. வாயிலிடத்தே பந்தும் பாவையும் பசியவரைகளுடைய புட்டிலும் அவற்றை எறிந்து விளையாடும் மகளிராகிய பாவைகளும் அம்பின் முனையிற்கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். அங்ஙனம் தூக்குவது பகைவரை மகளிராக்கி அவற்றை அவர் கொண்டு விளையாடுதற்கேயாம். பந்திற்கும் பாவைக்கும் பதில் சிலம்பினையும் தழையினையுங் கட்டித் தொங்கவிடுதலுமுண்டு. "சிலம்பும் தழையும் புரிசைக்கண் தங்கின வென்றது, ஈண்டு பொரு வீருளரேல் நும் காலிற் கழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையு மொழித்து சிலம்பினையும் தழையினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக்கி இகழ்ந்த வாறென்க."*

* பதிற்றுப் பத்து உரை.

மலையுள்ள விடங்களிலே அம்மலை தானே அரணாகவும் வளைந்திருக்கும். மதில் வாயிலுக்கு அடுத்துள்ள அகழ் பலகைகளினால் மூடப்பட்டு போக்கு வரத்துக் கேற்றதா யிருக்கும். போர்க்காலங்களில் அப்பலகைகள் எடுத்துவிடப் படும். வெளிமதிலின் உட்புறத்துள்ளது இடைமதிலெனப் படும்.

நெடுங்காலம் அடைமதிற்பட்ட காலத்து உணவுப் பொருள்களை விளைவித்தற் பொருட்டு மதிலகம் குளமும் வயல்களுமுடையதாயிருக்கும்.

" அது வஞ்சனை பலவும் வாய்ந்து தோட்டி முண் முத லியன பதிந்து காவற் காடு புறஞ் சூழ்ந்ததனுள்ளே இடங் கர் முதலியன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்கு புறஞ்சூழ்ந்து யவனரியற்றிய பல பொறிகளும், ஏனைய பொறிகளும் பதணமும் மெய்ப்புழைஞாயிலும் ஏனைய பிறவு மமைந்து எழுவுஞ் சீப்பு முதலியவற்றால் வழு வின்றமைந்த வாயிற், கோபுரமும் பிறவெந்திரர்களும் பொருந்த வியற்றப்பட்ட தாம்.

" இனி மலையரணும் நிலவரணும் சென்று சூழ்ந்து நேர்தலில்லா ஆரதர் அமைந்தனவும் இடத்தியற்றியமதில் போலவே வடிச்சிலம்பின் அரணமைந்தனவும் மீதிருந்து கணை சொரியும் இடமும் பிறவெந்திரங்கள் அமைந்தனவும் அன்றிக் காட்டரணும் அவ்வாறே வேண்டுவன அமைந்தன வாம்.

(கு. உரை)

மூவகை ஆற்றல் உடையராய் பிறர்மேற் செல்வார்க் கும், அவையின்றித் தத்தம் மேல்வருவார்க்கும், அஞ்சித் தன்னையே அடைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது. மணிபோன்ற நீரும் வெள்ளிடை நிலமும் மலையுங் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுடையதும், ஏணி எய்தாத உயரமும் புறத்தோர்க்கு

அகழலர்கா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்றுள்வினை செய்யலாந் தலையகலமும் செங்கட்டி கல் முதலியவற்றாற் செய்தமையின் தகர்க்கலாகாத திண்மையும் உடைய கோட்டையுடையதும் சிறந்த அரணாகும். காக்கவேண்டிய இடம் சிறியதாயும் உள்ளே அகன்ற இடமுடையதாயும் அகத்தார் புறத்தார்மேல் அம்பு முதலியவற்றைச் செலுத்திப் போர் செய்தற்கரிய தன்மையுடையதாயும், அகத்தோர்க்கும் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடையதும் புறத்தோரால் அழிவெய்து மெல்லைக்கண் அகந்து எய்தா வகை நல்ல வீரரையுடையதே அரணாவது. வீரர் உள்ளிருந்து வெளியே செல்லாவாறும், வெளியே இருந்து உள்ளே புகாவாறும் நெருங்கிச் சூழ்ந்து முற்றுகை இட்டும், அங்ஙனம் சூழாது நெகிழ்ந்த விடம் நோக்கி ஒரு முகமாகப் போர் செய்தும் துணிவுடையோரை ஏவிக் கதவினைத் திறந்தும் அகத்தோரைப் புறத்தோர் கொள்ளுதற்கரியது அரண். படைப் பெருமை சூழ்தல் வல்லவராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும் அகத்தோர் தாம் பற்றிய இடம் விடாது நின்று பொருது வெல்வதரண். போர் தொடங்கிய வளவிலே பகைவர் கெடும் வண்ணம் அகத்தோர் செய்யும் தொழில் வேறுபாட்டால் வீறுபெற்று மாட்சிமைப் பட்டதே அரண். மாட்சி என்றது புறத்தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்கு சுருங்கை வழி முதலிய வுடையதை. அரண்மேற் சொல்லப்பட்ட சிறப்புகளுடையனவாயினும், ஏற்ற தொழிலை அளவறிந்து காவாக்கால் அம்மாட்சிகளால் பயனின்றி அழியும் (குறள்.)

ஆயுதங்கள்

வில், அம்பு, பிண்டி, பாலம், சூலம், மழு, எழு, வாள், கவசம், தோமரம், கதை, தண்டம், நாராசம், இரும்புமுள்,

கழுமுள் கூன்வாள், சிறுவாள், கொடு வாள், அரி வாள், சுழல் படை, ஈர் வாள், உடை வாள், கை வாள், கணையம், கோடாலி, தோட்டி, வேல், வச்சிரம், குறுந்தடி, ஈட்டி, கவண், சிறுசவளம், பெருஞ்சவளம், சக்கரம், கன்னம், உளி, பாசம், தாமணிசாலம், ஊசி, முசுண்டி, முசலம், இடங்கணி, அள், பலகை முதலியன முற்காலத்தவர்கள் உபயோகித்த யுத்த ஆயுதங்களாகும்.

ஆயுதங்கள் சிலவற்றின் வடிவம்

அம்பு—இரண்டு முழநீளமுடையதாய் அடியில் இறகு கட்டப்பட்டது. வேல்—பலமான பிடியுடையதாய் மார் பளவு நீளமுள்ளது. ஈட்டி—இதன் அலகு நாவிதன் கத்தி போன்றதாய் கைபிடி இறுக்கப்பெற்று நான்கு முழ நீள முடையது. குந்தம்—சங்கைப்போன்ற கைபிடியுடைய தட்டை வடிவினதாய் பத்துமுழ நீள முடையது. சக்கரம் ஆறுமுழச் சுற்றளவுடையது ; நாவிதன் கத்திபோன்ற அல குடையதாய் நடுவிற் பிடித்துச் சுழற்றும் கைபிடி யுண்டயது. பாசம்—மூன்று ஊசிகள் இறுக்கப்பெற்று இரும்பால் முறுக்கிய கயிறுடையதடி. கவசம்—உடம்பின் மேலுறுப் புகளைக் காப்பது. தலையைக்காக்கும் தொப்பி கோதுமை யளவு கனமுள்ள இரும்புத் தகட்டாற் செய்யப்பட்டது. கரசம்—இரும்பாற் செய்யப்பட்ட கூரிய முனை யுடையது. படைக் கலங்களைத் தடுக்கும் கருவிகள் பலகை, கேடகம் முதலியன. கேடகம்—வட்டவடிவினதாகத் தோலினாற் செய்யப்பட்டு உட்புறத்தேகையில் கொளுவிப்பிடிக்கக்கூடிய கைபிடி யுடையது. பலகை—பலரைத் தாங்கக் கூடியதாக நீளமாகச் செய்யப்பட்டதா யிருக்கலாம். கவசம்—புலித்தோ லினாலாவது இரும்பினாலாவது செய்து உடம்பில் சட்டை

போல் அணியப்பெறுவது. காலாட்கள் கவசமணிவது சிறப்பின்று.

ஆயுதவகை இரண்டு

"ஆயுதவகை யிரண் டத்திரஞ் சத்திரம்"
"அத்திரங் கைவிடு மாயுதமென்ப
சத்திரங் கைவிடா வாயுத மெனத்தகும்"

இரதம்

போரில் உபயோகிக்கும் தேர் இலகுவில் உருளக் கூடிய சில்லுகளை உடையது. அதன் முற்புறத்தின் சாரதிக்கு இடமுண்டு. அதனிடத்தே பலவகை எறி கருவிகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலே கொடிகள் நாட்டப்பெற்றும் பக்கங்களில் மணி கோத்துக் கட்டப்பெற்றும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். வீரர் முதுகில் அம்பறாத் தூணி கட்டியவர்களாய் மத்தியில் நின்று வில்லை வளைத்துப் பாணங்களைச் செலுத்திப் போர் செய்பவர். சேமவிற்களும் தேர்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

இருவகைப் போர்

ஒரு வேந்தன் மாற்று வேந்தனின் அரணை வளைத்துப் பொருது கோட்டையைக் கைப்பற்றல் ஒன்று. போர் கருதிய இரு வேந்தரும் ஓர் இடத்தைப் போர்க்களமாகக் குறித்து அதனிடத்தே கை கலந்து போர் செய்வது மற்றொன்று. இருவர் பாசறைக்கும் மத்தியில் உள்ள விடமே போர்க்களமாகும்.

உன்னம்

உன்னம் என்பது ஓர் மரம். இது தன்னாட்டகத்துக் கேடு வருங்காலம் உலறியும் வீராதகாலம் குழைந்தும் நிற்கும்.

காவல்மரம்

பண்டைக்காலத்துத் தமிழரசர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வெற்றிக் கறிகுறியாக ஒவ்வோர் மரத்தைத் தமது ஊர்ப்பக்கத்துச் சோலைகளில்வைத்து, வளர்த்து அதனைக் குறிக்கொண்டு காப்பர். படையெடுத்து வரும் பகைவேந்தர் அக் கடிமரத்தையே முதற்கண் தடிய முற்படுவார்கள்; அங்ஙனம் அதனை அவர்கள் தடித்துவிடுவார்களானால், அம் மரத்துக்குரிய அரசருக்குப் பெருந் தோல்வியும் பேரவமானமும் எய்தியதாகக் கருதப்படும். பகைவேந்தர்கள் அம்மரத்தில் தம் யானைகளைக் கட்டுதலும், அதனை வெட்டிக்கொண்டு போய்த் தங்கள் யானைகட்குக் கட்டுத் தறியாக நட்டு வைத்தலும் அம்மரத்தால் தங்களுக்கு வீரமுரசஞ் செய்தலும் மரபு.

கைப்போர்

இடக் கைபிறுற் குடுமியைப் பற்றி இழுத்து நிலத்தில் வீழ்த்திக் கால்களால் அடித்தல், தலையில் உதைத்தல் நெஞ்சை முழங்காளால் அழுத்தல், கையை முட்டித் துக் குத்துதல், முழங்கையாற் குத்துதல், அடித்தல், சருவுதற்கு வசதியான இடங்களை ஆராய்தல் முதலியன ஆயுதமில்லாது போர் புரிவோர் செய்கைகளாம்.

சேரன்

" சேர னவன் றிகழ்சீர் வஞ்சியுங்
குடக நாடுங் கொல்லி மலையும்
பொருநை யாறும் புகழ்பனை மாலையும்
பாடல மென்னப் பெருங் குதிரையும்
விற் கொடி யுமுள னென்ன விளம்புப "

சேனைத்தொகை.

"சேனைத் தொகைபத் தாமவை பதாதி
சேனாமுகங் குமுதங் கணகம் வாகினி
பிரளயஞ் சமுத்திரஞ் சங்க மநீக
மக்கு ரோணி யென்ன வறையப்படுமே"
"பதாதியாவது யானை யொன்று
தே ரொன்று பரிமூன்றா ளைந்து
கூடிய தென்னக் கூறப் படுமே
பதாதி முதல் மேன் மேன் மும்மடி
கொண்டதாஞ் சேனா முக மாதியவே.

யானை ஒன்று குதிரை மூன்று தேர் ஒன்று காலாள் ஐந்து கொண்டது ஒருபத்தி. இந்தப் பத்தி மூன்று கொண்டது சேனாமுகம். சேனாமுகம் மூன்று கொண்டது குமுதம். குமுதம் மூன்று கொண்டது கணம். கணம் மூன்று கொண்டது வாகினி. வாகினி மூன்று கொண்டது பிரளயம். பிரளயம் மூன்று கொண்டது சமுத்திரம். சமுத்திரம் மூன்று கொண்டது அநீகினி. அநீகினி பத்துக் கொண்டது அக்குரோணி எனப்படும் அக்குரோணிக்குத் தேர் 21870, யானை 21870, குதிரை 95610, காலாள் 109350.

இன்னொரு வகை :—சமுத்திரம் மூன்று கொண்டது சங்கம். சங்கம் மூன்று கொண்டது அநீகம். அநீகம் மூன்று கொண்டது அக்குரோணி. அக்குரோணி எட்டுக் கொண்டது ஏகம். ஏகம் எட்டுக் கொண்டது கோடி. கோடி எட்டுக் கொண்டது மகாசங்கம், மகாசங்கம் எட்டுக் கொண்டது விந்தம். விந்தம் எட்டுக் கொண்டது குமுதம், குமுதம் எட்டுக் கொண்டது பதுமம், பதுமம் எட்டுக் கொண்டது நாடு, நாடு எட்டுக் கொண்டது சமுத்திரம், சமுத்திரம் எட்டுக் கொண்டது வெள்ளம்.

"ஒருபெருந் தேரு மிருபெருங் களிறும்
துரக நான்கும் படைஞ ரைவருங்
கொண்டது பதாதி யென்பதாகும்
பதாதி முறை வழுவாமன் மும்மடங்கு
கொண்டது சேனை யென்பதாமே
ஆங்கது மும்முறை கொண்டது குன்மங்
குன்ம மும்முறை கொண்ட தனீகினி
அனீகினி ஐம்பதிற் றிரட்டி யோடாயிரங்
கொண்ட தக்குரோன மென்ன மொழிந்தான்
மூவகை யுலகமு முறைபட வேத
பாரதம் பகர்ந்த பராசரன் மகனே"
(பெருந்தேவனார்பாரதம்)

சோழன்

"சோழனவன் றேல்லுறையூரும்
தண்புன னாடும் தனி நேரி மலையுங்
காவிரி யாறுங் கவினார் மலையுங்
கோர மென்னுங் குதிரையும் வரிப்புலிக்
கொடியு முடையவ னென்னக் கூறுப.

துணங்கை

வீரர் ஆடுங் கூத்து,

"முடக்கிய இருகை பழுப்பு டையொற்றித்
துடங்கிய நடையது துணங்கை யாகும்"

தேராளர் நால்வகையினர்

அதிரதர்—தம்மையும் தமது சேனையையும் காத்துக் கொண்டு பல தேர்வீரர்களோடு போர்செய்யும் வீரர்.

மகாரதர் தம்மையும் தாமேறிய தேர் குதிரை சாரதி சேனைகளையுங் காத்துக்கொண்டு சில போர்வீரரோடு போர்செய்பவர்.

சமரதர்—தம்மையும் தம்முடைய தேர் சாரதி குதிரைகளையும் காத்துக்கொண்டு ஒரு தேர்வீரனோடு போர்செய்பவர்.

அர்த்தரதர்.—தம்மைமட்டுங் காத்துக்கொண்டு ஓர் தேர் வீரனோடு போர்செய்பவர்.

நகர்

கோட்டை வாயிலைக் கடந்துசெல்லின் அதனைக்காவல் புரிவோர் நெருங்கியுறையும் வீதிகளும், மீன் விலைஞரும், உப்பு வாணிகரும், கள் விற்போரும், பிட்டு அப்பங்கள் விற்போரும், வாசனைப்பண்டம் விற்போரும், இறைச்சி விற்போரும் வசிக்கின்ற வீதிகள்தோன்றும். இவ்வீதிகளையடுத்து மட்கலஞ் செய்யுங் குயவர்களும், செம்பு வேலைசெய்வோர் வெண்கலக் கன்னார் பொற்கொல்லர் தச்சர் மட்பாவை செய்வோர், தையற்காரர், மாலை கட்டுவோர், சோதிடர், பாணர் முதலியோர் தெருக்களும், சங்கறுப்போர் இரத்தினப் பணியாளர் வீதிகளும், நாடகக் கணிகையர் வீதியும், நெல்லுப் புல்லு முதலிய கூலவகை விற்போர் தெருவும், சூதர் மாகதர் வேதாளிகர் பொதுமகளிர் தெருக்களும், ஆடை நெய்து விற்போர், பொன் வாணிகர் இரத்தின வியாபாரிகள் வீதிகளும், அந்தணர் அக்கிராகாரமும் இராச வீதியும், மந்திரிகள் வீதியும், பல்வகை அரசாங்க அதிகாரிகள் வாழும் தெருக்களும் அமைந்திருக்கும். இவையேயன்றி யாவரும் வந்து தங்குதற்குரிய மரத்தடிகளும் அம்பலமும் முச்சந்திகளும் அருவியோடும் அழகிய செய்குன்றுகளும் அறச்சாலைகளும் பொன்னம்பலமும் விளங்கும். இவற்றின் மத்தியில் அரசனது அரண்மனை பொன்மயமான மேருப்போல் விளங்கும். அதன்கண் கொலுவிருக்கை மண்டப

மும் மந்திராலோசனைச் சபையும் சமயத்திருக்கையும் நடன சாலையும் மாட்சிமைபெற்று விளங்கும் (மணிமேகலை.)

பட்டினம்

"பக்கமொரு நாற்காத நீளஞ் சவுக்கமாய்ப்
பலர்கணிறை தருமா வணம்
பணிவாவி மாடமாளிகை மேடை கோபுரம்
பகரால யங்களுடனே
மிக்கரத கசதுரக பதாதிகே தனமாடல்
வேசையர்க ளாடல் பாடல்
வீதியிருபாலினுந் தாழைகமு கஞ்சோலை
மேவுமொளி சூழு மணிக
டக்கபுக ழந்தணர்கண் மன்னர் மந்திரிமுதற்
சகலசா தியரு முளதாச
சற்சனரோ டட்டலட் சுமிவாச முள்ளதே
சதுரங்க பட்டண மதாம்."
"பரத கீதப் ரபல வேசியர்களாடலும்
பாடலும் பெறு கோயிலும்
பலவாவி மண்டபங் கோட்டை யரணங்களோடு
பலர் மேவு கடை வீதியும்
இரத கஜ துரகம் பதாதிசதுரங்கபல
மேற் கின்ற தளகர்த்தனு
மெண்ணமிகு மந்திரிப் ரதாணி தானைபதிய
ரியலுத்தி யோக சனமும்
விரதமறை யோராதி நாற்குலமு மொன்றென்று
மிக்க சோடச தானமு .
மேலாயச் சமீபித்த நதியுமாய் மனு நீதி
வேந்தனும் பெறு பட்டணம்."

நால்வகை நிலை

வில்லாளர்களது நிலை ஆலீடம், மண்டிலம், பிரத்தியாலீடம், பைசாசம் என நாலுவகைப்படும்.

ஆலீடம்—வலக்காலை மண்டியிட்டு இடக்காலை முன் வைத்து நின்று பாணஞ் செலுத்துதல்.

மண்டிலம்—இருகால் மண்டியிட்டு நிற்கும் நிலை.

பிரத்தியாலீடம்—வலக்காலை முன்வைத்து இடக்காலை யிட்டு நிற்றல்.

பைசாசம்—ஒருகாலிநின்று ஒருகால் முடக்குவது.

"நிலைநான் காகு மவைபை சாசம்
மண்டல மாலீடம் பிரத்தியாலீட
மிவைவிற் றொடுத்தம் பெய்வார்க்குரியவே"
1 "பைசாச நிலையொரு காலினின் றொரு
காலை முடக்க லென்னக் கழறுப"
2 மண்டல நிலையிரு காலும் பக்கல்
வளையமண் டலித்த லென வழங்குப.
3 ஆலீட நிலை வலக்கான் மண்டலித்
திடக்கான் முந்துற வென்ன வியம்புப"
4 பிரத்தி யாலீட நிலைதான் வலக்கான்
முந்துற் றிடக்கான் மண்டலித்தலே"

நால்வகை உபாயம்

சாமம் பேதம் தானம் தண்டம்
"சாம வுபாயம் சமாதா னம்மே"
"தான வுபாயம் பொருளைத் தருதலே"
"பேத வுபாயந் துணைவலி பிரித்தலே"
"தண்ட வுபாயம் படைகொண்டு தாக்கலே"

படை

போரின்கண் மடிவதற்கஞ்சாது யானை தேர் குதிரை காலாள் என்னும் நாற்படையுடனும் நின்று பகையை வெல்வதாகிய படை அரசனுடைய செல்வங்களெல்லா வற்றுள்ளும் தலைமை பெற்றது. சிறிய படையாயினும் அரசனுக்குப் போரிடத்தே அசைவுவரின் தாம் மேற் செல்வதற்

கஞ்சாது நின்று போர் கொடுக்கும் வன்கண்மை அரசனது முன்னோரைத் தொடங்கிவரும் படைக்கு (மூலப்படைக்கு) அல்லது உளதாகாது. எலியாய பகை திரண்டு கடல்போல ஒலித்தால் நாகத்துக்கு என்ன துன்பம் வரும்? அந்நாகம் மூச்சு விட்ட துணைத்தானே அவ்வெலிப்படை தானே கெடும். அதுபோல வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான். போரின் கட்கெடுதலின்றி பகைவரால் கீழறுக்கப்படாத தாய்த்தொன்று தொட்ட தறுகண்மையுடையதே. அரசனுக்குப் படை. கூற்று வன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும் நெஞ் சொத்து எதிர் நின்று மாற்றலுடையதே படை. தறுகண்மையும் மானமும் முன் வீரராயினர் சென்ற நெறிக்கட் சேறலும் அரசனாற் றேறப்படுத்துமென இருநான்கு குணமுமே படைக்கு அரணாவது. பகைவரால் வகுக்கப் பட்டுத் தன் மேல் வந்தபகையின் போரை விலக்கும் விலக்கறிந்து அணி வகுத்து அவர்கள் தூசியைத் தன்மேல் வாராமற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது. அது பகை மேற்றான் சென்று அடுந்தறுகண்மையும் தானே தன்மேல் வந்தால் பொறுக்கும் ஆற்றலும் இல்லையாயினும் (தான்) அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர் யானை குதிரைகளுடனும் பதாகை கொடி பல்லியம் காளம் முதலியவற்றுடனும் பொலி வெய்தும். தான் தேய்ந்து சிறிதாகிலும் மனத்தினின்றும் நீங்காத வறுமையும் வெறுப்பும் தன் படைக் கில்லையா யின் படை பகையை வெல்லும். போரின் காண் நிலை வுடைய வீரரை மிகவுடைத்தே யாயினும் தானைக்குத் தலை வராகிய வீரரில் வழி தானைநில்லாது (குறள்.)

படைச் செருக்கு

பகைவீர்! இன்று இங்கு என் தலைவன் எதிர் போர் ஏற்று நின்று அவன் வேல்வாய் வீழ்ந்து பின் கல்லின்கண்

ணே நின்ற வீரர் பலர், நீர் அதன் கண் அல்லாது நும் முடற் கண்ணிற்றல் வேண்டின் என்றலேவனெதிர் போரேற்று நிற்றலே யொழிமின். கானத்தின் கண் ஓடும் முயலே பிழையாமலெய்த அம்பை ஏந்தலினும் வெள்ளிடை நின்ற யானையை யெறிந்து பிழைத்த வேலே யேந்துதல் நன்று. மாற்றரசன் படையோடு பொருதானொரு வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நாணிப் பின் இதனைத் தனக்குட் சொல்லலுற்றான் பகைவர் மேற்றறுகண்மையினாற் செய்யும் வீரத்தை நூலோர் மிக்க ஆண்டன்மை என்பர். அவர்க்கு ஒரு தாழ்வு வந்ததாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடற்கு உபகாரியாந்தன்மை எய்தல் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லுவர். அஃதாவது இலங்கையர் வேந்தன் போரிடைத்தன் றானே முழுதும் படத்தமியனாக்கப் பட்டானது நிலைமை நோக்கி அயோத்தியரிறை மேற் செல்லாது இன்றுபோய் நாளை நின்றானையோடு வாவென விட்டாற் போன்றது. தன்கைப் படையாகிய வேலேத் தன்மேல் வந்தகளிற்றோடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேனாடித்திரிவான் தன் மார்பின் கண் நின்றவேலேக் கண்டு பறித்துமகிழும் (இதனால் களிற் றையல்லது எறியான் என்பதூஉம், சினமிகுதியான் வேலி டைப்போழ் நத்தறிந்தி லனென்பதூஉம், பின்னும் போர் மேல்விரும்பினனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.) பகைவரை வெகுண்டு நோக்கியகண் அவ்வேலேக் கொண்டெறிய அஃ தாற்றாது அந்நோக்கை யழித்து இமைக்குமாயின் அது வீரர்க்குப்புறங் கொடுத்தலாம். தனக்குச் சென்ற நாள்களை எடுத்தெண்ணி அவற்றுள் முகத்திலும் மார்பிலும் புண்

---

* படையின் தோற்றப் பொலிவைக் கண்டு பகைவரஞ்சு வரென்பது.

படாத நாள்களை யெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும் வீரன் (குறள்)

படைசெல்லும் காட்சி

"சின்னமுஞ் சங்குந் தாரையுங் கொம்புஞ் செம்பொனின் காளமுங் குழலுந்—துன்னுவங்கியமுந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுறக் கறங்க."

"சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பவின்றணுணுமை தடாரி—பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை துடிகடி முரசம்—பார்புக முடக்கை யுடுக்கை நன்னியாளம் படகம் வண்டிமிலை தெண்டுடுமை—வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கணும் வானுற முழங்க."

"வில்லொடு கணைவாள் கேடகங் கடகு வென்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ—ழுல்கதை பாராவளை வளையெறிகோல் சுரிகை பத்திரங் கொடுங் கணிச்சி—பல்வித முயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம் வெஞ்சூலநீள் கழைக்கோல்—கொல்லெழுக்கோல் முதலிய வளவில் கோடி பல்படைக் கலம் பிறங்க"

"பொருந்து பூங்கொடிக ளாடைகளாடப் பொருவருஞ் சாமரை யிரட்டத்—திருந்து பல்கவிகை நிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோரைகள் வீச—நெருங்கடையாளந் துளங்க மட்பாம்பு நெளிய நுண்டுளி வான் முட்டப் படர்ந் தொலி மிக்கு நடந்தது பெரும் படைச்சாத்து. (நம்பி திருவிளையாடல்.)

படைத்தலைவர் இடும் கட்டளை

வீரர்களுக்கு இடப்படும் கட்டளைகள் வாத்தியங்களை வெவ்வேறு வகையாக ஒலித்துச் செய்யப்படும் என்றும்

ஒரு படையினருக் குரிய அடையாளங்களை மற்றவர்கள் அறிதல் கூடாதென்றும் சுக்கிர நீதியிற் சொல்லப்படுகிறது.

படையின் வகை

*"யானை தேர்குதிரை காலாள் எனப்படை நால்வகைப் படும். இவற்றோடு விற்படை வேற்படைகளையும் சேர்த்து படையினை அறுவகையாகவும் கூறுவர் "தேர்த்தானை பரித் தானை களிற்றுத்தானை என ஆற்றல் சான்ற அறுவகைத் தானை" (திவாகரம்)

மூலப்படை கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை துணைப் படை, பகைப் படை எனப் படை ஆறு வகையாக வுங் கூறப்படும்.

மூலப்படை-அரசனிடத்து நெடுங்காலமாக உள்ள படை. கூலிப்படை-கூலி பெறுவதற்காகப் போர் செய்யும் படை. நாட்டுப்படை-போருக்கு உதவக்கூடிய நாட்டிலுள்ள படை. (Volunteers) காட்டுப்படை-காட்டில் வசிக்கும் வேடர் ஆகியபடை. துணைப்படை-துணை அரசர்களுடைய படை. பகைப் படை-பகை அரசரிடத்திருந்து யுத்தத்தில் அகப்படுத்தப் பட்டவர்கள், அல்லது பகைவரிடமிருந்து விலகியவர்கள்.

பாசறை

மாற்றார்மீது சென்ற படை அவரது காவற்காட்டை வெட்டி அழித்து அங்கு காவல் காத்து நின்ற வேட்டுவர் அரண்களை அழித்து அதனிடத்தே பாடிவீடு அமைப்பர் முதற்கண் பாசறை அமைத்தற்குரிய இடம் முட்களால்

---

*" படுமணி மருங்கின் பணைத்தாள் யானையுங்
கொடி நுடங்கு மிசைய தேருமாவும்
படையமை மறவ ரொடு துவன்றிக் கல்லென "

வளைத்த தடைத்த அரண் செய்யப்படும். அதனகத்தே வீரர்கள் விற்களை நாற்புறங்களிலும் நட்டுப் பரிசைகளை நிரையாக நிறுத்தி வைத்து விற்களிலே தூணிகளைத் தூக்கு வர். குத்துக்கால்களை நட்டுக் கயிற்றினால் இழுத்துக் கட்டிய கூடாரம் பலவகைத் தழைகளினால் வேயப்பட்டிருக்கும். படைகள் தங்கியிருக்கும் இடத்தின் ஒரு பகுதியை வீரர் எல்லோரும் சேர்ந்து அரசனுக்குக் கோயிலாகத் தெரிந் தெடுத்துக் கூடமாக எறிகோல்களை நட்டுக் குத்துக்கால் களில் தைக்கப்பட்ட பலநிறத் திரைச் சீலைகளை மறைவாக வைப்பர். வாயில் முகப்பில் புலிசங்கிலியிற் கட்டப்பட்ட வடிவினதாகிய சித்திரம் யௌனவரால் சித்தரிக்கப்பட் டிருக்கும். குழாய்களில் நெய்யுமிழும் திரிகளைக் கொளுத் திச் சிற்றாட்கள் எங்கும் விளக்குகளை எங்கும் ஏற்றுவர். விளக்குகள் அவியுந்தோறும் அவர்கள் பந்தங்களைக் கொளுத்திப் பிடிப்பர். காலத்தின் அளவை அளந்து சொல் லுவோர் அரசனை வணங்கி வாழ்த்தி நாழிகை வட்டிலிற் சென்ற நாழிகை இத்தனை என்று கூறுவர். அஞ்ஞான்று தூவெண்டுகிலுடுத்த பெண்கள் ஆலத்தி காட்டுவார். அரசன் திரைச்சீலையைத் தூக்கி உள்ளறை யில் நித்திரைகொள்ளும்படி செல்வான்*. நடுயாமத்துத் தலைப்பாகையுஞ் சட்டையும் தரித்த மெய்க்காப்பாளரும் ஊமைகளும் அரசனைக் காவலாகச் சூழ்ந்து திரிவார். அரசன் ஒரு கையைப் படுக்கையின்மேல் வைத்தும் ஒரு கையை முடியுடன் சேர்த்தியும் இருந்து, யானையை எறிந்து பட்ட வீரரை நினைந்தும், அம்பு தைத்த வருத்தத்தால் செவி சாய்த்துப் புல்லுண்ணாமல் நின்று குதட்டும் குதி ரையை நினைத்தும், இப்படை கொந்த அளுவுக்கு நாளை

---

* முல்லைப்பாட்டு

எவ்வாறு பொருந்துமென்று நினைத்தும் நடு நடுங்குவான். தெருவின் நாற் சந்திதழையால் வேய்ந்த கூரையுடையது. அதனிடத்துக் காவலாய் நிறுத்தப்பட்ட யானை கரும்பையும் நெற்கதிரோடு கலந்து கட்டிய இலையையும் அதிமதுரத் தழையையும் உண்ணாது அவற்றால் தமது நெற்றியைத் துடைத்தும் அவற்றைக் கொம்பின்மேல் போட்டுக் கைவிட்டதே கொண்டும் நிற்கும். யானைப் பாகர் யானைப் பேச்சாகிய வடமொழியைச் சொல்லிக் கவர்பட்ட பரிக்கோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி யானைகளைக் குத்துவார்.

† மாற்றார் வாளாற் போழ்ந்த வீரரின் புண்ணைப் பரிகரித்ததற்கு அரசன் நித்திரை கொள்ளாது புறம்போந்து திரிவான். வாடைக் காற்று வீசுந்தோறும் விளக்குகள் தெற்கு நோக்கிய தலையுடையனவாய் எரியும். வேப்ப மாலையைத் தலையிலே கட்டிய வேலுடன் முன் நடந்து செல்கின்ற சேனாதிபதி புண்பட்ட வீரரை முறையே முறையே காட்ட அவர்களுக்கு அகமலர்ந்து இன்னுரை கூறுவான். ஆங்காங்கு கட்டப்பட்டுள்ள குதிரைகள் தம் மீது வீழ்கின்ற மழைத்துளிகளை உதறும் அரசன் வாளெடுத்தற்கு தோளிலே வைத்த வலக்கையனாய் இடத் தோளில் நின்றும் நழுவி வீழ்கின்ற உத்தரீயத்தை இடப் பக்கத்தே அணைப்பான்

" பாசறையிடத்து மதத்தையுடைய யானை கம்பத்தே நின்றசைந்தது ; தம்மிடத்தே வாள் இல்லாதவர்கள் முத்துமாலை தூங்கும் வெண்கொற்றக்குடையே காவலாக உறங்கினார்கள். அசைகின்ற நெற்கதிரால் வேயப்பட்டதும் மெல்லிய கரும்பாற் கட்டப்பட்டதுமாகிய ஒழுங்குபட்ட கூரை விழாவெடுத்த களம்போல் செய்யப்பட்ட இதழை

† நெடுநல்வாடை

யுடைய பசிய தும்பையோடு பனந்தோட்டைச் செருகிச் சினத்தையுடைய வீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலி கடலொலி போலப் பொங்கப் படைப் பெருமையால் பகை வருட்கும் மதிப்புடைமையின் இடங்காவாது பரந்து கிடக்கின்ற அகன்ற பாசறையிடத்துக் காவலாள்." (புறம்-உரை.)

பாண்டியன்

"பாண்டிய னுனவன் பகர்சீர்ப் பொருநையுஞ்
செந்தமிழ் நாடுந் திகழ்பொதி யமலையும்
வையை யாறும் மலிவேம் பாரமும்
கனவட்ட மாகக் கழறுங் கற்கியு
மீனக் கொடியு முளவென விளம்புப."

போர்

யானைக் கூட்டங்களையுடைய அரசர் போர் செய்தற்கு எழுந்த கொலைக்களம் விழாக் களம் போன்றது. மகிழ்ச்சியிருந்தவர்களும் ஆண்மையுடையவர்களுமாகிய போர் வீரர் ஒருவரோடு ஒருவர் கட்டிப்புரண்டு யுத்த களத்தே மாய்ந்தனர். நீரிலே தோன்றிய நீர்க்குமிழி போலத் தாக்கிய விசையிலே சிதறி நிலத்திலே வீழ்ந்து சிலர் மடிந்தனர். சிலர் கிடாயும் கிடாயும் முட்டியதுபோல முகமும் முகமும் சிதறும்படி முட்டினர். சிலர் கையை முட்டித்து ஒருவரை ஒருவர் குத்தினர். சிலர் கைதட்டி நின்று காலைத் தட்டினர். சிலர் கையினைற்றட்டி யிழுத்தனர். வீரர்கள் என்னும் பெயர்வாங்கிய பகைவர் புகழைச் சிலர் கெடுத்தனர். சக்கரம் போலச் சிலர் சங்கை விட்டெறிந்தனர். சிலர் ஒலிக்கின்ற மேளங்களின் தலையை உடைத்தனர். சிலர் மற்போர் செய்தும் வில்லால் எற்றியும் தள்ளியும் உரப்பியும் நோக்கியும் வீரமொழிகளைக் கூறியும் வீரர்களை ஓட்டச்செய்தும் கோபித்தும் நாக்கைக் கடித்தும் பற்களை நெறுமியும் பலகயிறுகளை வீசியும் போர்க்

களத்தே மயங்கித் திரிந்தனர். பிறப்பும் பெருமையும் சிறப்பும் செய்கையுமுடையோராகிய யுத்தவீரர் சென்று அடைகின்ற இடம் (வீர சுவர்க்கம்) ஒன்றே ஆதலின் அவர் ஒரே மனத்தினராய் பகைவரைக் கொன்று செஞ்சோற்றுக்கடன் தீர்த்துத் தமது பிணத்தைத் தமது மனைவியர் தழுவி வருந்தி இரங்கும்படியாகவும், புதிதாக வந்த தெய்வ மகளிர்க்கு மண மாலை சூட்டும்படியாகவும் விண்ணுலகை அடைந்தனர்.

"சிலைத்தன தூசி மலைத்தனயானை
யார்த்தனர் மறவர் தூர்த்தனர் பல்கணை
விலங்கின வொள்வா ளிலங்கின குந்தம்
விட்டன தோமரம் பட்டன பாய்மாத்
துணித்தன தடக்கை குனிந்தன குஞ்சர
மற்றன பைந்தலை யிற்றன பல்கொடி
சோர்ந்தன பலகுடர் வார் நன்குருதி
சூழ்ந்தது போர்க்கள மெழுந்தது செந்துக
ளழிந்தன பூமி விழுந்தனர் மேலோர், (உதயணன் கதை.)"

காலாட் படைகள், அம்புகள் நிறைந்த அம்பறாத் தூணியை முதுகிடத்தே தரித்தவரும், கருமையாகிய கச்சையை இழுத்துக் கட்டியவர்களும், மற்ற வீரர்களைப் பிறங்கிடச் செய்து அவர்கள் சிறப்பை அழித்துச் சிரிப்பது போன்று பலவாக ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல்களை அணிந்தவர்களும் ஆகிய வீரரைக் கொண்டன. விற்படையினர் வளைந்த வில்லிடத்தே கூரிய அம்புகளைத் தொடுத்து நெஞ்சிலும் நெற்றியிலும் திணம்படும்படியாகக் கைப்பக்கத்தே பரந்து தாக்குவர். வாட்படையினர் பக்கத்தே நிரைத்தவர்களாய்க் கூரிய வாளைப்பிடி நொறுங்கும் படியாகப் பிடித்து மாலையும் வயிரமும் முறை முறையே எழுந்து வீழத்தாக்குவர்.

படையிடத்தே வரிசையாய் நிற்கும் குதிரைகள் அழகிய குளம்பையுடையன; கையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கண்ணாடியோடு அசைகின்ற சாமரை அணியப்பெற்றன; சிவந்த போர்வையுடையன; கட்டுதலமைந்த கச்சினால் மறைக்கப்பட்ட சேணத்தையுடையன; விருது கட்டப்பட்ட முகத்தையுடையன; கடற்றிரைபோல மென்மேலும் தத்திவருகின்ற பொங்குகின்ற பிடரி மயிருடையன; இவ்வாறு கெச்சை ஒலிப்ப வருகின்ற குதிரைகளிலே வீரர்கள் ஏறி வருவர்.

யானைப்படை, வீரத்துடனே ஒன்றோடொன்று தாக்குவனவும், போர்ப் பறைமுழங்கினும் கோபித்துமழைபோல மதஞ்சொரியும் சுவட்டையுடையனவுமாகிய கொல்லும் பல யானைகளையுடையது. மலை நிமிர்ந்தாற்போன்ற பெரிய யானையின் பிடரியில், சிலையும், கணையும், அழகிய வட்டும், மழுவும், குந்தமும், மயிற்குரல் போன்றொலிக்கும் சின்னமும், சங்கும், கணையமும், சத்தியும், வாளும், பிண்டிபாலமுமாகிய எல்லாம்குறைவில்லாது பயின்ற மாலையணிந்த மறவர் இருந்து நிலமதிரும்படி இடைவிடாது திரியும்படி கதியிற் பழக்கிக் கொன்று குவிக்கப் போர்க்கள வட்டம் கடலொலிபோலக் கலித்தது. அஞ்ஞான்று பனை வெட்டுண்பதுபோல துதிக்கை வெட்டுண்ணவும், வார்கட்டிய மேளத்தைப்போலக் கால்கள் அறுப்புண்டு கிடக்கவும், வால்கள் வில்லின் துணிபோற் கிடக்கவும், தாமரை மலர்போற் செய்யப்பட்ட கிம்புரி யிறுக்கப்பட்ட கொம்புகள் செக்கர் வானத்திற்றோன்றும் பிறையைப்போற் காணவும் யானைகள் வீழ்ந்தன. மார்பிலே கொடிய படை படுதலால் வீரர் யானையோடு வீழ்ந்தனர். ஆரமணிந்த வேல் பாய அதனைப் பிடுங்கி வளைவெடுத்து யானையைக் கொன்று மாற்றார் உயிரை வாங்கி வீழ்வோரும், பெரிய கடலிடத்

தேவரும் திரையைப் போலக் கடைக் கயிற்றைப் பிடித்து வரும் எழுச்சியைப் போல அழகிய பிடிவாளைப் பிடித்த கையினராய் இரத்த வெள்ளத்து வீழ்வோரும், கரிய தலைகளும் இரத்த வெள்ளத்திற் புரளவும், யானையும் குதிரையும் காலாட்களும் விழுந்து குழம்பாகிய சேற்றுள் பலரும் உழக்கலிற்சவர் நிலத்து எழும் தூசைப்போலத் தூளி ஆகாயத்திற் பரந்தது.

போர் செய்யும் முறை

போர்க் காலங்களில் வீரர்களை உற்சாகப்படுத்தக் கூடிய மதுவர்க்கங்கள் அளிக்கப்படும். குதிரை வீரரைக் குந்தத்தினாலும் வாளினாலும், தேர் வீரரையும் யானை வீரரையும் அம்புகளாலும் தாக்குதல் வேண்டும். தேர்கள் தேர்களுடனும், குதிரைகள் குதிரைகளுடனும், காலாட்கள் காலாட்களுடனும் ஒவ்வொருவராக எதிர்த்தல் வேண்டும். எறிபடைகளையும் மற்றும் படைகளையும் கொண்டு போர் செய்வோர் அவ்வப்படையாளரோடு போர் செய்தல் முறையாகும்.

போர் உடை

போர் வீரர் காலில் வீரக்கழல் அணிந்திருப்பர். அரையில் வட்டுடை அணிந்திருப்பர். சிலர் முழங்காலுக்குமேல் காற்சட்டை தரித்திருந்தனர்.

மற நிலை யறம்

"மறநிலை யறமா வதுநீரை மீட்டுப்
பகை வென்று சோற்றுக் கடனது கழியா
தாரைத் தண்டித் துக்குறை செய்தலே".

யுத்த தருமம்

யுத்தத்தில் புறங்கொடாது போர் செய்வோர் சுவர்க்கம் புகுவர். ஓராயுதத்தை மற்றொரு ஆயுதமாகக் காட்டியும், நுனியில் விஷந்தடவிய பாணங்கள், நெருப்பிற் காய்ச்சிய பாணங்கள் ஆகிய இவைகளைப் பிரயோகிக்காமலும் இரதத்தை விட்டுப் பூமியில் இறங்கியவன், பேடி, அஞ்சலி செய்தவன், தலை மயிரை அவிழ்த்துக் கொண்டிருப்பவன், அபயமென்று சொன்னவன், தூங்குகிறவன், ஆடையில்லாதவன் எதிர்க்காதவன், சண்டையைப் பார்ப்பவன், மற்றொருவனோடு சண்டை போடுபவன், ஆயுதம் ஒடிந்தவன், பயந்தவன், புறங்கொடுத்தோடுகிறவன் ஆகிய இவர்களைக் கொல்லுதல் கூடாது.

வாட்போர்

வாட்போர் செய்வோர் இடக்கையிற் கேடகமும் வலக்கையில் வாளுமாக நின்று பொருவர். "வட்டணை வாளெடுத்—தாதிசாரணையடர் நிலைப்பார்வை—வாளுடனெருக்கன் மார்பொடு முனைத்தல்—பற்றி நின்றடர்த்தலுட்கையின் முறித்த—லானனத் தோட்டலணிமயிர்ப் புரோக—முட்கலந்தெடுத்த லொசிந் திடமழைத்தல்—கையொடு கட்டல் கடிந்துளைழைத் தலென்—றிவ்வகை பிறவும்..." (கல்லாடம்). வட்டணை— கேடகம், ஆதிசாரணை—முதலிற் சார்ந்து நிற்றல், அடர் நிலைப்பார்வை—நெருங்கு நிலையிலே பார்வை வைத்தல், மார்பொடு முனைத்தல்—வாளை மார்பிலேற்று எதிர்த்தல், பற்றி நின்றடர்த்தல்—ஒருவர் ஒருவரைப் பற்றி நின்று பொருதல், உட்கையின் முறித்தல்—கைக்குள் அடக்கி முறித்தல், ஆநனத்தோட்டல்—(கேடகத்

துள் தாழ்ந்து) முகத்தோடடங்குதல், அணிமயிற் புரோகம்—அழகுள்ள மயில்போலும், ஞமலிபோலும் முறையே பின்னேபறிந்து முன்னே நடத்தல், உள்கலந்து எடுத்தல் —ஒருவருட லொருவருடலொடுமயங்கி மேலுற வெடுத்தல், ஒசிந்து—வளைந்து, இடம்—இடப்புறமாக, அழைத்தல்—அறைகூவல், கையொடுகட்டல்—ஒருவர் கையோடு ஒருவர் கையேற்றுச் சேரவிறுக்கல், கடிந்து—குறிவழி பிழைத்து, உள் அழைத்தல்—தாம்தாம் நிற்கும் நிலைக்களத்தே ஈர்த்தல்.

வீரக்கழல்

இது பொன்னாற் செய்து வீரத்துக்கும வெற்றிக்கும் அறி குறியாக வீரர் காலில் அணியும் அணி. இதனிடத்தே வீரர்கள் செய்த அரிய போர்த்தொழில்கள் பொறிக்கப் பட்டிருக்கும். போருக்குச் செல்லும் வீரர் அதனை அணிவர்.

வீர முரசம்

போரிடத்துத் தோற்ற பகை அரசனின் காவல் மரத்தை வெட்டித் துண்டுசெய்து வண்டிகளில் ஏற்றிப் பட்டத்து யானையை அவனது மகளிரின் கூந்தலாற் பின்னிய கயிற்றாற் பூட்டித் தமது நாட்டகத்தே கொண்டு சென்று முரசஞ் செய்தல் சிறப்புடைத்தாம். தனது வலியினாலே புலியோடு பொருது அதனைத்தனது கூர்ங்கோட்டாற்குத்திக் கொன்று, கொம்பிடத்து மண்ணைக்கொண்டு முக்காரமிட்டுச் செல்லும் இடபராசனுடைய ஆவி இகந்தபின் அதன் தோலை உரித்து மயிர் சீவாதே கொணர்ந்து சுருக்கு விழாது அம்முரசின்மேற்போர்க்கப்படும். அவ்வகை முரசினை மயிர்க்கண் முரசு என்பர். அம்முரசம் வெள்ளிய பூக்கள் பரப்பப்

பட்ட அழகிய கட்டிலிலே வைக்கப்படும். அக்கட்டில் முரசு கட்டில் எனப்படும். அம்முரசினை வாத்தியம் முழங்கத் தினமும் நீர்த்துறைக்கு எடுத்துச்சென்று பயபத்தியுடன் முழுக்காட்டியபின் மயிலிறகும் உழிஞைத்தளிரும் சேர்த்துக் கட்டிய மாலையைச் சூட்டிப் பின் அம்முரசினை அதிட்டித்து நிற்கும் தெய்வத்தைப் பூசித்து, அக்கடவுளுக்கு இரத்தமும் நறவுங் கலந்த பயங்கரமான சோற்றுண்டையை மந்திரஞ் சொல்லிப் பலியாக இடுவது மரபு. அக் குருதிப் பிண்டத்தைக் கண்டு கொடிய கண்ணையும் முருக்கம் நெற்றுப் போன்ற விரலையுமுடைய பேய்களும் அஞ்சி அகல்வார்கள். எறும்புகளும் அவற்றை மொய்யா. காக்கையும் பருந்தும் அவற்றை உண்ணும். அவை உண்பது பலியிட்ட அரசனுக்குப் பின்னிகழும் போரில் வெற்றியுண்டாவதற்கு நன்னிமித்தமெனக் கருதப்படும். பலியூட்டுங்காலத்து அம்முரசம் உரக்க அடிக்கப்பெறும். அதன் முழக்கம் எவர்க்கும் பேரச்சத்தைக் கொடுக்கும். அக்காலத்து வீரரும் படைத் தலைவரும் வஞ்சினங் கூறிப் பலியினை எறிவார்கள். பலியினைப் பருந்தும் காக்கையும் உண்ணும் போது புதுப்புள் வந்துசேரப் பழம்புள் அகன்று போகும். வெற்றிவேந்தர் பகைவரது போர் முரசினைக் கைப்பற்றல் வெற்றிக்கு அடையாளமாகும். இம்முரசம் நீராட்டப் பெறாதும் இரத்தப் பலியூட்டிப் பூசிக்கப்பெறாதும் கிடக்கில் அரசனுக்குத் தீமை விளையும். போர்க்காலத்து வீரமுரசம் முழக்கப்படும்.

மதிற் பொறிகள்

கோட்டையைப் புறஞ்சூழ்ந்த மதில்களில் பகைவர் அணுகாதபடி தடுக்கும் பல இயந்திரப் பொறிகள் அமைக்கப் பெற்றிருந்தன. அக்காலத்தில் தமிழர்கள் பல இயக்

திரங்கள் செய்யும் அறிவைப் பெற்றிருந்தனர். தமிழ் நாட்டு அரசரின் கீழ் உத்தியோகங்களில் அமர்ந்திருந்த கிரேக்கரும் இவ்வியந்திரங்களிற் பலவற்றைச் செய்தளித்தனர். அப்பொறிகளாவன :—

வளைவிற் பொறி (இது வளைந்து தானே எய்வது) கருவிரலூகம் இது குரங்குபோலிருந்து சேர்ந்தாரைக் கொல்வது), கல்லுமிழுகவண், கல்லிடு கூடை (இடங்கணி யென்னும் பொறிக்குக் கல்லிட்டு வைக்குங் கூடை) தூண்டில் (இது தூண்டின் வடிவாகச் செய்து அகழியிலிட்டு மதிலேறுவார் அதிற் சிக்கியபின் இழுத்துக்கொள்வது,) தொடக்கு (கழுத்திற் பூட்டியிழுக்கும் சங்கிலி), ஆண்டலையடுப்பு (சேவல் வடிவாகச் செய்யப்பட்டுப் பறக்க விட உச்சியைக் கடித்து மூளையை எடுப்பது), கவை (இது மதிலேறின் மறியத் தள்ளுமாயுதம்) கழு, புதை (அம்புக் கட்டு), ஐயவித்துலாம் (இது கதவை யணுகாதபடி அம்புகள் வைத்தெய்யும் யந்திரம்), கைபெயர் ஊசி, (மதிற்றலையைப் பற்றுவாரைக் கையைப் பொதிர்க்கும் ஊசி), எரிசிரல் (இது சிச்சிலி வடிவாய்க் கண்ணைக் கொத்துமாயுதம்), பன்றி (இது மதிற்றலையில் ஏறினருடலைக் கோட்டாற் கிழிக்க இரும்பாற் செய்தது), பனை (மூங்கில் வடிவாகச் செய்து அடித்தற்கமைந்த பொறி), தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப் பொறி, தகர்ப்பொறி, ஞாயில் (குருவித்தலை) முதலியன.

முற்றும்.

Printed at the Royal Printing Works, Mount Road, Madras.

சிலப்பதிகார விளக்கம்

[ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல். எழுதியது]

இது ஒரு சிறந்த ஆராய்ச்சி நூல். சிலப்பதிகாரக் கதை, சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி ஆகிய இரண்டு பாகங்களை யுடையது. இந்நூலின் இரண்டாம் பாகம் நூலாசிரியர் பெருமை, அரச நீதியும், அரசியலும், ஆரிய அரசரும் தமிழ் அரசரும், கண்ணகியின் கற்பின் திறம், வினையின் பயன், பண்டைக்காலத் தமிழ் மக்கள் நாகரிகம், சிலப்பதி கார நூல் நயம் ஆகிய ஏழு வியாசங்கள் ஆராய்ச்சி முறை யில் எழுதப்பட்டுள்ளன. விலை ரூ. **1—8—0.**

தமிழகம்

[யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூர்
திருவாளர் ந. சி. கந்தையாப் பிள்ளை இயற்றியது]

தமிழகம் தொன்மை மிக்க நாடு. இதன் வரலாற் றினைத் தொடர்புறக் கூறும் நூல்கள் மிகச் சில. சிறியவும் பெரியவுமாகிய புத்தகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் ஆராய்ச்சி அறிஞர் தமிழகத்தைப்பற்றிய பொருளுரை களைக் காலந்தோறும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அன்னோர் முடிபுகளை இயன்றவரையிற் தொகுத்து இதில் கோவைப் படுத்தி யிருக்கிறது. தமிழ் மக்களின் மொழி, சமயம், நாகரிகம் ஆகியவற்றை ஆரியரின் வழிப்படுத்திக் கூறுதல் தற்காலக் கலைவாணருக்குச் சகசமாய் விட்டது. இப் பிழையான கோட்பாடே பெரும்பாலோருள்ளத்தில் பசு மரத்தாணிபோல் வேரூன்றியுள்ளது. தமிழ் நாட்டின் நாகரிகம் பரந்து வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றதென்பதைத் தடங்கை நெல்லிக்கனிபோல் இந்நூல் விளக்குகின்றது.

விலை ரூ. **2—4—0**

"ஒற்றுமை" ஆபீஸ்
சைதாப்பேட்டை :: சென்னை.